

407

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 806
घ

Title वाल्मीकियत कामसूत्रव्याख्या "कन्दर्पसूत्राणि"

Author मीरभद्रदेवः

Extent ७६ पत्र Age _____

Subject अलङ्कारशास्त्र

वाल्मीकि राम संहिता

कन्दर्पचूडामणिः

४०७

७६ पत्राणि

७२

जं ४०७

नंदपचिदासणी

१
कथं नो
५ क

श्रीरामचंद्राय नमः॥ अरुणापि दक्षकोपाद्भक्त्यनुरक्तेषु सानुरागेव॥ कल्याणा यजुग
स्यादृष्टेः श्रीकालभैरवस्यास्तु॥ प्रणमतरहसि सतृष्णं वृष्णं स्मरशास्त्रपारगं विज्ञाः॥ पियू
षादपिमधुरेऽधरबिंबे गोपकन्यायाः॥ मंत्रीवसंतसमयो यस्य च राजीवमोचनाराज्यं॥ वाहाम
लयसमीराः पंचशरो सौ नृपो जयति॥ ॥ वंशः कंसद्विषद्वजयति वधेलस्य भुजां मान्यः॥ ॥
अजघन्योस्ति जगत्यां यस्मान्न भूपालः॥ ॥ प्रादुर्बभूव वंशे तत्र श्रीशालवाहनो नृपतिः॥ इंदु-
र्मरंदबिंदुर्यस्य यशः पुंडरीकस्य॥ ॥ भिन्नस्य शीतमहसः सुविरं लक्ष्मेति मन्यते लोकः॥ विधु-
रैर्यदीयविधुरैर्निशि निहतैर्भास्करभ्रांया॥ ॥ प्रादुर्बभूव तस्माद्दीरः श्रीवीरसिंहाख्यः॥ यस्य य-
शोऽंबुजकोशोऽस्त्वा रामकरंदबिंदवस्ताराः॥ ॥ यस्य करैराकशदिह समरेति पुसूपचारणाधिपतेः॥
दानांबुसंगशोभासौ ति शयाकुंठिता मुडिति॥ ॥ वीरस्तदंगजन्मा प्रतिभटपूतनातमस्विनीभानुः॥

२४

श्रीवीरभानुनामाधिपतिरभूद्भुजाज्जगति॥९॥श्रुत्वापि वीरभानोर्दानकथानेह जातलज्जानि॥रक्षो
 पलपशुभावाद्देवततरुधेनुरेलोनि॥१०॥कामादप्यभिक्रमोभीमादपिबाहुशालिनांमान्यः॥कणा
 दपिचवदान्योजयतिसुतोशमचंद्रोऽस्य॥११॥श्रीशमेणारध्वेदानेगजवाजिनोर्मुरवैक्येन॥वक्रान
 नोगणपतिर्भाषाभूतुंबुरःस्वचरः॥१२॥राजोचितगुणसीमाभीमावरजादिहृधिकोधनुषि॥तनयो
 विनयसमुद्रोजयतितरोर्वीरभद्रोऽस्य॥१३॥विद्यायांसुरगुरुरिषवसौंदर्येपंचबाणतोप्यधिकः
 दानेकल्पतरोरयमुपमेयस्तेनकेनेह॥१४॥चूडामणिंस्मृतिभुवोग्रंथंश्रीपंचबाणशास्त्रेसौ॥वा
 स्यायनानुरुद्धंकुरुतेकुतकात्तद्दुतिः॥१५॥कामागमानुसारिणिमनसिजचूडामणविहगंथी
 अधिकरणेप्रथमेस्मिन्प्रथमोऽध्यायोविधीयतेप्रकटः॥१६॥लक्षंत्रिवर्गशासनेमध्यायानांप्र
 जापतिश्चक्रे॥सृष्ट्वाप्रजास्समस्तास्तासांस्थितयेसमस्तस्य॥१७॥एकंदेशंचक्रेपृथगिहध

रा

अधिकारिकं प्रतिमान्॥ अर्थाधिकारिकं गुरुरमरपतेः कामसूत्रं तु॥ १८॥ नद्यध्याय सहस्रं
 कृतं वा संक्षेपमस्य चार्थेन॥ पंचमिरध्याय शतै रौट्वा॥ किरादरादकृतं॥ १९॥ बाभ्रव्यः पांचा
 लस्साधारणसां प्रयोगिकप्रमुखैः॥ संचिक्षेपतदर्थनिधिकरणैस्सप्तभिर्मतिमान्॥ २०॥ अ
 ध्यर्थं शतमस्मिन्नध्यायानां प्रकृतितितं तस्मात्॥ षष्ठं दत्तकनामा वैश्वमेकं पृथक् चक्रे॥ २१॥
 भार्याधिकारिकं किल गेन दीप्यः स्मरागमाचार्यः॥ घोरकमुखः पृथक् कां कन्यासंयुक्तं कृतवान्॥ २२॥
 चाशयणः प्रसंस्साधारणमेव केवलं कृतवान्॥ चक्रे सुवर्णनाभः सांयोगिकमेव भेदेन॥ २३॥ औपनि
 षदिकं चक्रे कुचुमारो मारदर्शने सृष्टा॥ संप्राहे पारदारिकमादरतोगोणिकापुत्रः॥ २४॥ खंडश एतः
 कृतयः प्रोत्सन्नास्तत्र किमपि किंचित्॥ सम्यज्ञानविरहितो न हिलोकः सज्जते क्वापि॥ २५॥ बा
 भ्रव्यस्य कृतादपि न ज्ञानं कामतंत्रतत्त्वस्य॥ महदिदमिति नाध्येतुं यस्माद्युक्तं नृणामेतत्॥ २६॥
 एवं स्मरागमीयं मलोच्छेदं जगद्धितैर्युक्तः॥ वास्यायनः प्रचक्रे सूत्रं कामस्य संक्षिप्य॥ २७॥

महादुरधिगमं तदृष्ट्वा महतां च ताः कृतीस्तु कृती ॥ श्रीवीरभद्रदेवः सोद्योगः कामशास्त्रे-
सौ ॥ २८ ॥ वाक्यायनानुरुथानर्थनिहपुष्पधन्वनोमिमतान् ॥ श्रीवीरभद्रमतिमानार्थिते
न संतनुते ॥ २९ ॥ अधिकरणे प्रथमे स्मिंस्तु साधारणाहुये पंच ॥ अध्यायाः परिदिष्टाः शास्त्रे
दितसंग्रहः प्रथमः ॥ ३० ॥ तदनुविगसिद्धिर्विद्योद्देशस्ततः परंतस्मात् ॥ रत्नं नागरिका-
णां दूतीकर्मविमर्शनं पश्चात् ॥ ३१ ॥ अधिकरणंतरविषयास्तेष्वध्यायाश्च संख्यया सहि-
ताः ॥ ज्ञेयाः प्रत्यधिकरणेनेहा तस्ते निरूप्यंते ॥ ३२ ॥ श्रीवीरभद्रकृतिना शास्त्रे ५ समवायानां सना-
नुसृते ॥ साधारणे अधिकरणे प्रथमोऽध्यायः कृतस्सांगः ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीवीरभद्रकृतिना मनसि जचूडा-
मणा विहग्रंथे ॥ क्रियतेऽध्यायः प्रकटः प्रथमाधिकृतिद्वितिय्योसौ ॥ १ ॥ अर्थान्विद्यादीनिह बा-
ल्ये सेवेतयौवने कामं ॥ तदुपरि धर्ममोक्षं समयविभागं विवर्गस्य ॥ २ ॥ अनपेक्ष्यैव च समयाना-
युनियमानवेक्षया विबुधैः ॥ अन्योन्या नभिघेतं सेवेतार्थादिकान्वर्गान् ॥ ३ ॥ प्राग्विद्याभ्यस-

तयो ३

नादिहसंतनुयाक्तामसेवनंनैव।मन्वादिभिरभियुक्तैर्विहितं तद्वत्प्रचर्येण॥४॥ केवलकामवश
हेप्रक्षीणार्थान्चानुयाक्तामं।धर्मचेतितदर्जुनरक्षणेनिरतोभवेल्लोकः॥५॥ धर्मानाचरणेस्व
लुकामैरर्थैः क्ववास्तिसंयोगः।कामकलानाचरणेवैयर्थ्यस्यात्तयोरेव॥६॥ सेवेतास्मात्रितयंनै
वाभिभवोत्रतेषुकस्यापि।धर्मक्रियाल्पतायाः शूद्राणां गौरवंकामे॥७॥ राज्यस्यार्थवशात्तादर्थ
प्राधान्यमाचरेद्वाजा।इतिवास्यायनदृढयंनन्वर्थोराज्ञएवेति॥८॥ यागदयोऽदृष्टतया लौकिक
मानस्यगोचरानैव।तस्यप्रवर्तनंयध्यर्मेसौक्य्यतेलोकैः॥९॥ मांसादिभक्षणां दृष्टार्थानां नि
वृत्तिरपिशास्त्रात्।धर्मः कथिताविदुषा बोधस्तस्य श्रुतिप्रभृतेः॥१०॥ नचसंदिग्धफलत्वादारंभो
नैवयज्ञदानादेः।अभिचारादिवदेषां श्रुतिमूलत्वात्फलावधृतेः॥११॥ विद्याभूम्यादीनामर्जनमेत
स्यवर्धनंचार्थः।वास्यायनेनकथितंतस्यज्ञानंवशिकप्रभृतेः॥१२॥ अर्थः कामाधीनः किमि
हवृत्तेनेति केचनाचार्याः।आवश्यकीप्रवृत्तिः पुरुषस्यार्थमित्यन्ये॥१३॥ श्रोत्रादीनाम

र्थस्वेत्तेयास्युः प्रवृत्तयस्सरसाः॥ तांवात्स्यायनमुनिनाकामे सामान्यतः कथिताः॥१४॥ स्पृश
नुभवप्रभवोयं पुरुषार्थो विशिष्यते न्यस्मात्। कामः स तु प्रधानं मदनोदयदध्यमाप्नातं॥१५॥
श्रीमल्लक्ष्मणदेवः कथयति तत्रैव तं च वैशिष्ट्यं। यत्रोभावपि भोग्यो भोक्ता रौ चैव निर्दिष्टौ॥१६॥ सुख
महवस्त्रादिभवं भोक्तुः पुरुषस्य केवलं भवति। आयामनं जनानामत्र तु युगपद्वयोः प्रथितं॥१७॥ क-
थितं लक्षणमन्यैर्यतिदं बाललालनाचरणे॥ पितुरिव तत्रानंदो भवति न किंलालनीयस्य॥१८॥
लीलायामिहयस्यां भवति तरां पुष्पधन्वनो नुसृतिः। सेहनिगदिता कामो मतमेतद्दीरभद्रस्य॥१९॥
दृष्ट्वा दशवदनादेः कामासक्त्या तथा महाऽनिष्टं। तादृशमेव न कुर्यान्ननुकामं नाचरे देव॥२०॥ त-
त्प्रतिपत्तौ हेतुर्मनसि जसूत्रं च नागरा संगः॥ समवाये तु नयोरिह पूर्वो ज्ञाने गरिष्ठस्यात्॥२१॥ धर्मे
भवंतु विद्यायेन विना ताने जायते बोधः॥ संतु तथा र्थहेतोरस्योद्धो धोयतः शास्त्रात्॥२२॥ कामे-
तु तिर्यग्गदे वशास्य कथं ताव बोधविधुरस्य॥ भवति यथा हृतिरेवं स्यादन्येषां स्वतस्सिद्धा॥२३॥

४
तस्मान्नशास्त्रह्यं कामोरिवल्लोककाम्यमानेपि॥ इतिकेचिदादुरार्याः नैतद्वात्स्यायनोमनुते॥२४॥
परतंत्रापरयुक्तानिरुपायासाधुसंप्रयोगस्य॥ हतिरेतस्त्रतिपत्तिश्चास्त्रादीनायतोभिमता॥२५॥ प
शुषुवनावृतसास्त्रीणामास्तामपार्थकंशास्त्रं॥ अतुकालावगतिः खलुशास्त्रादेवस्मरानुगुणा॥२६॥
यदिशास्त्राभिमतानांबोधानैवास्तुपायजालानां॥ नेहसुखायसमर्थः सम्यक्कांतोपिकांतायाः॥२७॥
भवतुचबीजविसर्गः शास्त्रोपायंविनैवकेषांचित्॥ आनंदस्यविशेषोभवतिपुनस्संप्रयोगेन॥२८॥
श्रीवीरभद्रहृतिनाशास्त्रेसमवाणशासनानुसृते॥ साधारणेधिकरणेरचितो ध्यायोदितिय्योसौ
॥२९॥ ॥परिखाहृतिभुजवैभवभृग्नप्रतिभूपवैभवेनेह॥ विशदःक्रियतेऽध्यायः प्रथमाधिकृतै-
स्तृतीयोसौ॥१॥ सहितान्यंशग्रंथैः पुरुषोद्दीप्यीतकामसूत्राणि॥ विद्यानामनुपपन्नकालान्
धर्मस्यचार्थस्य॥२॥ प्राग्यौव्यवयुवतिः प्रतासापत्सुराशयादेवं॥ स्त्रीभिः शास्त्राग्रहणा-

५
५
लुनिरगिलाद्वयदोर्द्वयविध्वस्तवैरिदर्पण॥ आरभ्यतेचतुर्थोऽध्यायः कामागमस्यासौ॥१॥ स्वस्वोचि
तैरुपायैर्विद्यावानाप्संपदंपुरुषः॥ बंशं शक्रमागतं वाद्येधावास्याद्गृहस्थेसौ॥२॥ विप्रः प्रतिग्रहार्थं
राजाजयजानसंपदंपात्रं॥ क्रयविक्रयेणवैश्यः शूद्रोनिर्वेशतो धनिकः॥३॥ अधिगम्यंगार्हस्थ्यं वृ
त्तंवर्त्तेननागरानुगतं॥ नगरादाबुपरचयेदेषगृहंशौभनंस्वस्य॥४॥ सतिसंभवेविरचयत्सुधया सुधये
वशुध्याश्चेत्तं॥ मंदिरमस्यानंतरमुद्यानंकारयेदृचिरं॥५॥ विलसन्मरंदतुंदिलमधुपरकोनिद्रमन्म
थोल्लासं॥ लीलाकुलकोकिलकलनिस्वनवर्धितानंदं॥६॥ कुर्यात्काममपिवाजीकोकद्वंद्वस्फुरस्तनारं
म्यो॥ मंदानिनिलचलवीर्यचंचलकमलोल्लसन्नयनां॥७॥ परिपूरितविषमाशुगतूणीराः पुष्पसंप-
दापरया॥ रचयेदस्यास्तरभुविमंष्टपविधयेलतावितताः॥८॥ बापीमध्येमंडपमुचितं ग्रीष्मोपयोगिनी
लायां॥ चरयेद्वरितोहिमितं शीकरपाट्यरैः पवनेः॥९॥ वासभवनदक्षिणभुविमुक्ताफलजातुवल्लु
कल्लोला॥ उकुल्लुल्लनिकरापुष्करिणिकांक्षिताकापि॥१०॥ ज्वलदुज्वलप्रदीपैः कालागरधूपधूस

शाल्वैः॥ वासगहं रचयेदिह रुचिरं कर्पू पुष्पाद्यैः॥११॥ वासगहस्य च मध्ये वितत वितानो पञ्चो मिते-
देवो॥ शय्या रुचिरा स्तरणा करणी य्या तोष दामनसः॥१२॥ अन्यै रप्युप करणै रशी तल जल पर्ण पूग
संभारैः॥ संभावयेद्गृहं तन्मन्मथ मनसः प्रमोदाय॥१३॥ उद्दीपनं स्मृति भुवो यद्यद्यद्वा स्वरं जनेनात्तं॥-
तत्तत्सर्वं रचयेत्किं बहुना भाषितेनेह॥१४॥ शयनीय्यस्य च भागे रचयेत्सिंहासनं स्थूलं शिरसः॥ तस्मि
न्नेव च भागे रचनीय्या वेदिकां वल्लक्षणा॥१५॥ इत्थं कामानुगुणं वामा हृदयस्य चानुकूल्येन॥ रचये
न्निवासं भवनं संनिधिविलद्ध नोपवनं॥१६॥ कुर्यात्सदंत काष्ठाः प्रातरि होत्थाय त पानियताः॥ अ
नुलेपनं सधूपं किं यदा दद्यात्तथा मालां॥१७॥ सालक्तकादिरुदयन्मुखवा सोवीक्ष्य दर्पणे वदनं॥ कु
र्यात्कार्यमतं द्रोनि सस्र्मा स्नानादिकानियताः॥१८॥ प्रातः क्रियाः क्रियाश्चैरुदिता दश चात्र भेदतो विदि
ताः॥ पक्षेऽहीने हीने नूना स्ता स्संतु कामेन॥१९॥ न स्यात्संरत कक्षः स्वेदस्स ततं भवेत्तथा भूयान्॥
पूर्वपरांगयो रिह भोजनमुक्तं बाहू ॥२०॥ चाराय एस्तु कथयति सायं समये पि भोजनं प्रथितं॥ द

तमध्यंदिनखलोभुंजीतप्रेयसीप्रहीतं॥२१॥ रुक्मशारिकाप्रलापनमथयुध्यंमेवकुक्कुटप्रभृतेः॥अन्या
 श्वापिचनिचयेत्कीडाःकलयायथायोगं॥२२॥ विटपीठमर्दनयतान्व्यापारस्तान्विदुषकस्याथ॥दिव
 सेक्षैय्याचतथास्यादपराहेविहारोध॥२३॥ स्यादयमुचितो गोष्ठैर्विरचितसम्पत्सोधनस्यास्य॥
 तदनंतरकर्तव्यंवात्स्यायनभाषितंकलये॥२४॥ संगीतकंप्रदोषेप्राप्तेतस्यप्रसाधितैर्भवने॥अभिसा
 रिकाप्रतीक्षणीक्षणमात्रसहायःसुखंरचयेत्॥२५॥ प्रेषणमिहदूतीनामथवास्वयंनायकोगच्छे
 त्स्यस्सविधेनुगतानानोपायैर्वशीकार्या॥२६॥ अधिदुर्दिनमभिसरणेनिरतानांनष्टभूषणानां
 तु॥स्वयमारचयेन्मंडनमथवामित्रेणकारयेदुचितं॥२७॥ इतिवीरभद्रकृतिनाव्यारव्याताहोरात्ररु
 सतातेन॥सांप्रतमभिधीयंतेसंभूयकीडितानीह॥२८॥ व्यसनोत्सवगुरुपूजायाग्राकरणंचदैवतप्रभृतेः॥
 संमस्याक्रियतेयदिघटानिबंधस्तथाकथितः॥२९॥ वेद्याभूवनेसदसिचभवनेचैतेषुकस्यचिदचरे॥
 तुल्यप्रबोधवयसांसमविद्याशीलवित्तानां॥३०॥ अनुकूलैरालापैःपण्यस्त्रीभिस्तहासनंगोष्ठी॥का

रूपै

व्यसमस्याचैवांकलासमस्याचतत्रोक्ता ॥३१॥ लोकानामिहकांतास्संपूज्यास्तास्तथोज्यलायाश्च ॥
प्रीतिस्तोमाएवंभवंतिविलहारितास्सम्यक् ॥३२॥ अन्योन्यस्यगृहेवापांनंकथितंसुरासवप्रभृतेः ॥
विविधफलाद्युपदेशवेश्यायाअंततःस्वस्य ॥३३॥ एतेनैवनिरूपितमुद्यानेयानमत्रविस्तारः ॥ वा-
स्यायनानुरुध्यःक्रियतेश्रीवीरभद्रदेवेन ॥३४॥ पूर्वाह्णेक्षतभूषास्तुरगानारुह्यवेश्यासहिताः ॥
प्रतिचारकैरनुगतागच्छेयुःशोभनौद्यानं ॥३५॥ दैवतिकीरथयात्रायत्नादनुभूयतत्रयुधानि ॥ कु-
टुम्बेषप्रभृतेःपश्यंतोस्यास्तथाप्रेक्षाः ॥३६॥ कुर्वतश्शुभचेष्टाःस्समयानोक्षिप्यचैयताक्रियतः ॥ उद्या-
नभोगचिन्हेस्सहिताःप्रसंगजेयुस्ते ॥३७॥ एतेनैवनिरूपितमस्तयादेवपुष्करिण्यादौ ॥ गमनंज-
ललीलायैग्रीष्मगतेतेजसांधाम्नि ॥३८॥ क्षतसमयैरिहपुरुषैःपक्षंतेचाधमासनिर्यायो ॥ कस्मिंश्चि-
न्नियतेहनिर्जतिसभाभारंतीभवने ॥३९॥ दद्युःप्रेक्षयामेकंयअपूर्वास्तेकुशीलवास्सम्यक् ॥ पूजांतेचल-
भेरन्नियतांतस्माद्विदित्येहि ॥४०॥ दर्शनिमथवोस्तर्गोनिजेख्योस्यात्ततःपरंतेषां ॥ आगतेवैश्वपूज्या-
क्षतसमवायास्फुरद्विषयं ॥४१॥ कुर्याद्यपक्षरात्रिसुखरात्रिःसाचकथ्यतेलोके ॥ ऐक्यंकाजागरयाकौ-

मुद्यास्तन्मनिर्दिष्टं ॥४३॥ सुवसंतकोत्रशास्त्रे भवति वसंतस्य वासरः प्रथमः ॥ विशाखादिकां सरस्या वि
 शंभुक्तिः कीर्तिता लोकैः ॥४३॥ मदनार्थिता मकुसुमैरवतंसं वप्रभंजिका प्रोक्ता ॥ अभ्युषखादि द्वैवं ज्ञा
 तव्या ग्रंथतः परतः ॥४४॥ अन्योन्यं जलसेकः पानीय्यश्चेडिकेरिता विबुधैः ॥ हृत्रिमविवाहलीला क
 थितानवपत्रिकालक्षैः ॥४५॥ हृत्रिमपुत्रकलीला स्यादनुमानं तथा तु पाश्चात्तात् ॥ शालमल्ल्यामधि
 रुह्य क्रीडैका शालमलीकथिता ॥४६॥ युद्धं कदंबमूलैः प्रविभज्य बलं परस्परं यत् ॥ स्यात्कदंबयु
 धं कुर्यादन्यास्तथा लीलाः ॥४७॥ एकत्र चारिणामिह विभवबलाद्वारयो विताश्चैव ॥ नागरिकैश्च सा
 स्त्रीभिः चरितमनेनेह निर्दिष्टं ॥४८॥ विभवविहीने विद्यां जानन्निजा देहमात्रसाहाय्यः ॥ पूजोद्देशात्
 साधुः केन कमुखसंयुतश्चैव ॥४९॥ निपुणः कलासुकथितैस्तस्यात्मानं प्रसाधयेद्यस्तु ॥ गोष्ठां वेशच
 तथा जानीयात्सीठमर्दनात् ॥५०॥ भोगसमापितविभवः तत्र यः सगुणवल्लभा सहितः ॥ बहुसंमतश्च
 वेशे गोष्ठां वेशगेविरः प्रोक्तः ॥५१॥ यस्त्वेकदेशविद्यः श्रीडनकोभूरिजातविश्वासः ॥ सस्यादिदूषकः

किल वै हासिक संज्ञकश्चैव ॥५३॥ एते वेद्यानामिह नगरसदांचैव मंत्रिणः कथिताः ॥ संधौ विग्रहकृत्से-
 विनियुक्ता आदरेणैव ॥५४॥ एते नृध्वगणिकाः कलाविदग्धास्तथैव भिक्षुक्यः ॥ मुंडाश्चैव वृषल्लोका-
 रव्याताः काममार्गेण ॥५५॥ ग्रामीणो बहुमानी प्रोक्ता ह्यन्याकुलैस्तूहला विष्टान् ॥ सुविचक्षणस्तु जा-
 तान् एतदुत्तममाचरन्तौ तु ॥५६॥ अध्याजनयन्भूयः कुर्वन्तैवानुकारमेतस्य ॥ अनुवर्तयंश्च गोष्ठी-
 अनुरजसं नमाचरेत्संगे ॥५७॥ अनुगृह्णीयादन्यां साहाय्येनोपकारान्निपुणः ॥ इत्थं नागर-
 तं कथितं श्रीवीरभद्रदेवेन ॥५८॥ भाषा संस्कृतयोरिहरचयसेकेन योजनो गोष्ठी ॥ सच न भवेद्बहुमा-
 नस्तस्माद्भयं प्रवर्तयति ॥५९॥ एवं लोकविरुद्धां गोष्ठीं स्त्वेवं विसर्पिणीश्चैव ॥ परहिंसनस्वरूपां कुर्वन्नि-
 द्यो भवेत्लोकैः ॥६०॥ लौकिकहृदयसरसया क्रीडामात्रैककार्यया तद्वत् ॥ सहगच्छन्निह गोष्ठाविद्वांसिद्धिं सम-
 भ्येति ॥६०॥ श्रीवीरभद्ररुतिनावास्त्रे समबाणशसनानुसृते ॥ साधारणैरचितो ध्यायश्चतुर्थोऽसौ ॥६१॥ ॥
 अथ तन्यते प्रपंचो भूमीतलचक्रवर्तिनानेन ॥ श्रीवीरभद्रयूना कामागमपंचमेध्याये ॥१॥ कामः प्रयुज्यमा-

नो भवति सवर्णस्तु रास्य तश्चैव ॥ हेतुस्तंतु तिय रासो लौकिकता मेति वर्येषु ॥ २ ॥ प्रतिविध्योऽस्मादन्यः
परपूर्वाश्रेष्ठवर्णयोर्दीयः ॥ वेश्या स्वप्रतिष्ठिष्विषिध्योऽशिष्टो वरवर्णजायाश्च ॥ ३ ॥ एवं निरवसितायां
पुनर्भुवि स्यात्तथान्यतः कामः ॥ अवरपाणिग्रहणं मनुनाप्यादिष्टमेवास्ति ॥ ४ ॥ तिस्रो व्रतायिकाः
किल्बकन्या वेश्या पुनर्भुवः कथिताः ॥ वास्यायनस्य केचि सूरदारान्वारणा दाहुः ॥ ५ ॥ अस्यास्वैरवि
हारस्तत्र च हेतुर्निसर्गतः कथितः ॥ वेश्यानामिव तासां गमने तादृकुतो दोषः ॥ ६ ॥ नूनं पुनर्भुवमिव ग
मनं व्याख्यातवै मेव मेतेन ॥ उत्तमवर्णाप्येवं नादध्यासंगतौ दोषं ॥ ७ ॥ यद्वा स्वपतिमभिन्नं कुर्यान्मि
त्रं ममादृतापीता ॥ युक्ता मेप्रतिकूलं कुर्यादनुकूलमादरादेषः ॥ ८ ॥ एतद्वाराय दिवा ह वै तस्याः पतिं
धनोदयं ॥ आदास्ये धनमेतत्कारणमेवं मनोवृत्तिः ॥ ९ ॥ एवैव वा प्रदास्यति धनमिति बुध्या प्रवर्तते
न स्यात् ॥ यदि वा तस्याभीयासंगममस्यां समाचरति ॥ १० ॥ दोषं प्रकाशदृष्ट्यति संतम संतमया परित्य
क्ता ॥ संभावितो विनाशो येन मया दूषणस्यापि ॥ ११ ॥ आयति मंतं यदि वा वश्यं मतो विभिद्य भर्तारं ॥

मदमित्रमित्रभावंगमयेदेवामघात्यक्ता॥१२॥मदमित्रमेवयदिवाकुर्यात्स्ववशोस्फुरन्महाका-
मा॥इत्याद्यैर्भयबोधैःपरद्वारासेवनंकुरुते॥१३॥निजदारनिरतद्वारादुद्भटदोषाद्भजेज्जनोनि-
यतं॥एतद्वाराजद्वेष्यंहंतुं तथायत्नः॥१४॥एतद्वारायदिवाकाम्यामन्यामयमुपारंभः॥यदिवा मि-
त्रं मित्रंद्वारयितस्याविधास्यापि॥१५॥इत्येवमादिहेतोःपरकांतामेवसेवतेकामी॥नतुकेवलानुराग-
द्वस्यायनभाषितेनैतत्॥१६॥विधवापिपंचमीस्यासंबंधायाभवेन्महामात्रैः॥अन्यावेतितुकथ-
यतिमतमिहचासयणाचार्यः॥१७॥तामेवप्रव्रजितोसुवर्णनाभोप्यवस्त्वयं वंछी॥अन्याभुक्तां
दुहितांगणिकायाःसप्तमीदासी॥१८॥चोटकमुखउपकलयतिकुलयुवतिंचोपकारभेदेन॥उ-
थयतिगोनदीय्यःयःवाध्मायनसंसृतंनैतत्॥१९॥कार्यंतरस्यविरहादेताः॥कथिताःपुनश्च
तुल्येवि॥तस्माद्वास्यामनतःतासोभेदःचतुर्थैवा॥२०॥भिन्नवाचुत्रुतीष्याप्रहृतिस्यात्पंचमीम

९
तेकापि॥ प्रच्छन्नप्रव्यक्तौ द्वावेतौ नायकौ कथितौ ॥ २१ ॥ तौ त्रिविधो प्रत्येकं श्रेष्ठाधममध्यमैर्गु-
णाः द्वे द्वे दैः ॥ ते तु गुणानुभूयोरपि विज्ञेया वै त्रिके विशदाः ॥ २२ ॥ कुष्ठिन्मुन्मत्ता वा भिन्नरहस्या-
तथा तु यापतिता ॥ या प्राथिनी प्रकाशे गतकल्पं यौवनं तस्याः ॥ २३ ॥ अतिशुभाप्यतिरुष्टा-
या च भवेद्दुर्भगा तथा च सरवी ॥ प्रप्रजिता संबंधे श्रोत्रियभूमी भुजोदराः ॥ २४ ॥ गम्या नैतालौ
के कथयति वा स्या यने मुनिश्चैवं ॥ यदि पंचपुरुषदष्टास्ता गम्या बाम्रविष्यानां ॥ २५ ॥ संबंधि श्रोत्रिय-
योराज्ञां दाराश्च तद्विधानैवं ॥ इत्याह सर्वदर्शी नीनिजमत्या गोणिका पुत्रः ॥ २६ ॥ सहपांसु क्रीडितकं-
संबंधं चोपकारयोगेन ॥ व्यसनस्वभावतुल्यं मर्मरहस्यानुवेत्तारं ॥ २७ ॥ प्रविदितमर्मरहस्यंधात्री-
पुत्रं सहैव संवृध्यं ॥ पित्रुपैतामहयंतं वैद्वतकैरा विसंभदैः ॥ २८ ॥ वश्यं धृवमपलोभं परिहार्यं नाप्र-
काशकं मंत्रे ॥ संपदियं निजार्ण कथिता वा स्या यने नेह ॥ २९ ॥ गांधिकदां बूलिकयोर्नापित गोपा

लस्रग्लतांचैव॥ शौडिकरजकविदूषकभिक्षुकविरपीठमर्दानां॥३०॥ एषां रमणीनामपि सुहृदः प्रो-
क्तास्तथैव नागरिकाः॥ दासीवृद्धपणस्त्रीकलाविदग्धांगनानांच॥३१॥ उभयो र्यत्साधारण उभ-
यो द्योदाहृते स्तथापात्रं॥ नायिकया सविशेषं विस्रब्धं स्यात्स्फुरं मित्रं॥३२॥ तत्र च कर्मणि पटुता धृ-
ष्टतं ज्ञानमिं गिताहृत्योः॥ आकुलताया विरहः ज्ञानं देशस्य कालस्य॥३३॥ बलतः कार्ये निरु-
तिः परसुखबोधाप्रतारणे तद्वद्॥ लघ्वी च प्रतिपत्तिः सोपायैते गुणा दृते॥३४॥ आत्मवता पुरुषे-
ण तु युक्तै तोस्मिन्कुमित्रवर्गेण॥ देशविदा कालविदा भावविदा चैव निर्यन्तं॥३५॥ मनसाप्यत्ने-
न्यालब्ध्या युवतिषु धन्या समग्रलोकेषु॥ विहिंसा परलोकात्स्वबले संप्राप्यते श्रीरं नारी॥३६॥
श्रीवीरभै भद्रहृतिनाशास्त्रेऽ समबाणशासनानुसृते॥ साधारणे धि करणे पंचम इह निर्मि-
तो ध्यायः॥३७॥ ॥ साधारणाधिकरणं प्रथमं श्रीवीरभद्रदेवेन॥ व्याख्याय संप्रयोगिक म

धुनानिर्णयतेक्रमशः॥१॥ अथसांप्रयोगिकस्यप्रथमाध्यायस्यसाधुवैशद्ये॥ यततेश
 दशशरंधरविशदयशाभूमिपालोसौ॥२॥ अत्रप्रथमेऽध्यायेसुरतविशेषाभिधाः
 ताःप्रीतेः॥ आलिंगनेविचारःकथितस्तत्रद्वितीयेतु॥३॥ चूंवनयुजोविकल्पानाहाध्या
 येद्वितीयतश्चरमे॥ नखजातयश्चतुर्थेविधयोदशनहिदायास्तु॥४॥ सहदेवैरुपचारैः
 पंचमसंचारचंचुराश्चक्रे॥ चित्ररतेस्सहकथितास्संवेशनसंविधाःषष्ठे॥५॥ प्रहणनयोगा
 युक्ताउदितास्तैश्चेहसीकृतारंभाः॥ श्रीवाच्यायनमुनिनासांयोगिकसप्तमेध्याये॥६॥ आध्या
 येष्टमसंज्ञेपुरुषायिततदुपसृष्टकेज्ञेये॥ उदितंतथापरिष्कमिहनवमेसारविज्ञेन॥७॥ सरतवि
 शेषंकथितंतदुपक्रमकावसानिकंचरमे॥ प्रणयकलहपरिनिष्ठितमेवंकथितोदशाध्यायः॥८॥
 श्रीवीरभद्रसुखतीस्मरशास्त्रेनिर्णयंकुरुते॥ एवंक्षत्वासंग्रहमध्यायानांद्वितीयस्य॥९॥ शशट्प

तुरगास्त्रविधानायकभेदास्त्रिलिंगतोज्ञेयाः॥ बउबा मृगीचकरिणीकथिताइहनायिकास्ति सः॥ ११०॥
शशामृगोर्बउबायावृषभेनाश्वस्यसंगमश्चेभ्यः॥ समरतमेव त्रितयं निर्दिष्टं मानतो विज्ञैः॥ १११॥ विषमर
तानितुषेका मृगावृषभस्य चाश्वयातुरगैः॥ उच्चरतद्वयमेतद्धयगृग्योरुच्यतोप्यधिकं॥ ११२॥ नीचं क
रिणीवृषपोरश्वाशशयोस्तथेव निर्दिष्टं॥ नीचतरं शशकेभ्योरतमाप्रातं प्रमाणेन॥ ११३॥ शशवृषतुरं
गहरिणी बउबा करिणीषु सक्रमयोगः॥ समरतमक्रमयोगो विषमरतं वडिवधं प्रोक्तं॥ ११४॥ उच्चं पुरुषा
धिकादाधिकायोषितो भवेन्नीचं॥ अव्यवहितवैषम्येतरशब्दो नेष्यते तत्र॥ ११५॥ उच्चतरं नीचतरं
व्यवधानाद्योग्यतस्समादिष्टं॥ तत्र समानिरतानि श्रेष्ठान्युक्तानि सारज्ञैः॥ ११६॥ नीचतरोच्चतरोः स्वलु
सुरतकनिष्ठे स्मरागमे कथिते॥ नीचोच्चयोः प्रभेदा मध्यावास्यायने कथिताः॥ ११७॥ अंगेष्वताधमहे
रतयोस्तादृकारणे यद्वत्॥ तस्मात्प्येन समतं विज्ञेयं तद्वदेवात्र॥ ११८॥ आयामैः परिणहैष्वरण
वरसयुग्मकां गुह्यैक्रमशः॥ गृह्यैश्शशवृषतुरगहरिणी बउबा करिण्यश्च॥ ११९॥ स्त्रीपुंसयोर्विसृष्टै

त्रौघ्यं दैर्घ्यं तथैव माध्यस्थ्यं ॥ इत्येवं न वधा स्याद्रतमिह भेदेन कालस्य ॥ २० ॥ एवं भावजभेदाविज्ञे
 या अत्र संप्रयोगस्य ॥ सप्ताधिके हविंशतिना व्याता ख्याता तस्य संख्ये वा ॥ २१ ॥ मृगवत्क्रं रवृषतु-
 रगापंच पुमांसः सरासभाः कापि ॥ हरिणी ह्यगी बडवा करिणी करभी च नार्ये पि ॥ २२ ॥ लक्ष्मणमे-
 वां ज्ञेयं तद्गन्धादेव नात्र वीरभद्रस्य ॥ वाच्यायनीय विवृतौ निरतस्सास्याग्रहः कापि ॥ २३ ॥ भावे
 स्त्रियां विवादः कलयति भावं न सायधा पुरुषः ॥ सातत्या तपनोदः कुंडते स्तन्यते यूना ॥ २४ ॥ तस्या
 स्सा संसृष्टा पुनरभिमान प्रजोद्भवानंदैः ॥ जनयति रसांतरं यत्तस्मिं सुखे बुधितस्योः ॥ २५ ॥ पर-
 सुखबुधेर्विरहात्तत्र कथं तानकारणे भवति ॥ तस्मादासां भवता भावाभावः कथं प्रमितः ॥ २६ ॥
 इति चेद्विरमति पुरुषो भावप्राप्त्या निजे ह्यया यस्मात् ॥ न वस्त्रीन्युर्निजमतमौ दाल-
 किः प्राह ॥ २७ ॥ तस्याभावप्राप्तौ तदपेक्षस्सा पुमांस्त्वतो विरतौ ॥ स्त्री तु विरत्यां स्पृहयति पुं-
 सो भावाय भावज्ञा ॥ २८ ॥ ननु यदि भावो नासां तस्या रागश्चिरदृतौ पुंसी ॥ शीघ्रदृतौ च रोषो भ-

वापेक्षाकृतौतौहि॥३०॥चिरतोभावप्राप्त्यारज्यंतेपुंसितादशेनार्यः॥शीघ्रदत्तावलाभाद्वेषोयुक्तो
मृगाक्षीणां॥३१॥एतद्भावप्राप्तौसत्यायेनेहसंभवोस्त्रीणां॥तस्मान्मतमौदालकिरमतंप्राहेतिके-
चनाचार्याः॥३२॥चिरकंदुतिनिवारणमिष्टमनिष्टंतदर्थकालेन॥भावंसाधयतोऽतो नैतावितितन्म-
तेनिरताः॥३३॥कंदुतेरपनौदेभावप्राप्तौतुल्यतैतस्य॥हेतोरितिसंदिग्धव्याप्तिरसौभावयोगेन॥३४॥
अभिमानैरभियुक्तेसुमित्यभिधाप्रयुज्यतेलोके॥तस्माकंदुनाशेसज्जातेवल्लभासंगात्॥३५॥कं-
दुदुःखाभावेसुखमितिबुद्धिमृगयताक्षीणां॥भारपगमइवास्ते॥सुरिवनोवयमित्यधीराणां॥३६॥
मतमिदमपरिच्छेद्यंस्वलपमतीनांविविच्ययत्नेन॥श्रीवीरभद्रसुकृतीस्वदृतावौदालिकेनाह॥३७॥
सातत्यादारंभात्प्रकृतिमृगाक्षीपुजायतेभावः॥प्राप्तेतुनायकानामरतौतासांनगर्भस्यातु॥३८॥इत्यु-
पपत्वाप्रादुर्मतमुपपन्नंतुबाभ्रवीयस्य॥सापिसमधिगतभावापुरुषंनापेक्षतेचिरतौ॥३९॥ननुस

ततेस्याभावे स्यादरंभेन चित्तमाध्यस्थं ॥ असहिष्णुत्वं च यथा रागविरुद्धिः क्रमागपि च ॥ ४० ॥ अ-
 नपेक्षत्वं च यथा वपुषो चिरतापेक्षत्वं चान्ते ॥ इति चेन्न तुल्यतायामंदा मंदत्वयोर्द ॥ ४१ ॥ संस्कारे किल
 सदृशो भ्रंते श्वक्रस्य कुंभमर्मातुः ॥ भ्रंता वेव निवसतो दृष्टौ मंदाधिको वेगौ ॥ ४२ ॥ चक्रभ्रमणे नैव व्याख्यातं
 भ्रमणं एवमत्र चान्यस्य ॥ वेगैकत्वमिदो रिह चिंता व्यर्थाऽक्षते संमेषु ॥ ४३ ॥ अंते विरतेरीप्यां प्रति हेतुर्धातु
 संक्षयः प्रोक्तः ॥ तस्माद्भावावोत्पत्तिर्नायि अपि नायकस्येव ॥ ४४ ॥ प्रत्युत नायस्ति तत्सुरतप्राप्ते तु जायते
 तेषु सः ॥ तस्माद्भावाधिक्यं भाविन्यां भावयेद्युक्त्या ॥ ४५ ॥ सदृशावतावमिन्ने कस्मादर्थे प्रवृत्तयो र्युनोः ॥
 वैलक्षण्यं कार्ये नैवाशंका च मङ्गल्यै ॥ ४६ ॥ वैलक्षण्यमुपाये स्यादभिमाने च कारणं तत्र ॥ वैलक्षण्ये
 मुपाये सगमि व्यक्तमेवात्र ॥ ४७ ॥ सर्गः स्वभावैर्भेदः कर्त्राधारौ स्वभावतो भिन्नौ ॥ भिन्नस्वभावयोगा
 यदिव सर्गः क्रियासर्गः ॥ ४८ ॥ कर्तृपुमान् क्रियायां प्रतिपन्नो भवति येन रूपेण ॥ नारी ततो न्यथा स्या
 माधाराभू संयतते ॥ ४९ ॥ यदिका धातुनिसर्गः सर्गस्ति स्मादिह द्वयोर्भेदः ॥ कर्तृपुमानमुच्चिन्ना धारेना

नायिकाप्रोक्ता ॥५०॥ भेदकतयावसेयः कर्तुरिहाधारतोथवायुक्त्या ॥ लक्षणसर्गसर्गः भिन्नौतौ ग्रंथ
तः कथितौ ॥५१॥ यद्वासर्गसृष्टेकारभ्याधारतः परः कर्ता ॥ इतिकथितास्सर्गार्थाविदुषा श्रीवीरभेदेण ॥५२॥ र
वैलक्षण्यमुपाये स्यादभिमानेपिकारणं तस्य ॥ अहमभियोक्तेतिपुमानभियुक्तेतिप्रवर्ततेनारी ॥५३॥ नह
नयोरिहभेदादत्यन्तं किं न्नभिद्यते कार्यं ॥ लक्षणभेदाद्भिन्नौतौ नतुकार्यस्य तद्भेदः ॥५४॥ आत्यंतिके तु
भेदेकारणभेदः प्रयोजको नैव ॥ स्यादाद्यतेरभेदादात्यंतिकभेदवैधुर्यं ॥५५॥ नन्वेवं स्याद्भेदः प्रवृत्तेका
येन कश्चनापीह ॥ एकार्थस्योत्पत्तौ कारकसंहानसंदेहः ॥५६॥ इहतुष्टभगिज्जकार्येभिन्नेहेतुसमे
तयोरुभयोः ॥ सहकारित्वं तस्माद्युनोयुक्तं कथं भवतु ॥५७॥ इतिचिन्तयतेखलु कार्यविभेदोपिसंह
तौहेतौ ॥ मेषादेरिहयुद्धेनह्यभिघातस्तयोरेकः ॥५८॥ उभयोस्सहकारित्वादस्यतयोरेकजातिनश्चैक्यं
यत्तन्मल्लादीनामभिघातेपीक्ष्यते सुलभं ॥५९॥ ननुमल्लादेर्युद्धेकारकभेदप्रधातधानास्ति ॥ अस्तितु
सुरतेतस्मादास्तामात्यंतिकोभेदः ॥६०॥ इतिचेन्न केनचिद्वलुरुपेणेहापिवस्तुनोरैक्यं ॥ आत्यं-

निकस्तुभेदोमल्लादौदश्यतेनैव॥६१॥नन्वेकोपूर्वोक्ताभेदनिरुक्तिर्विरुध्यतेनैवं॥सर्गाद्वेदोक्तावपिरू
 पाभेदस्यमुक्तात्॥६२॥आत्यंतिकोहिभेदोयूनोस्सुखयोस्तुनेष्यतेतस्मात्॥सादश्यप्रतिपत्तेस्सिद्ध्यास
 र्वलोकेषु॥६३॥एकार्थार्थसंगोदंपत्योरस्तियुक्तितस्माम्यं॥वल्लभद्वयवनितापिहिसदृशंसुखमश्नुतेतस्मा
 त्॥६४॥एवंतथोपचार्यायोवित्सरवेणयलतस्साम्यक॥येनाप्नुयादतिंतस्तकेनस्यादन्यथानिरता॥६५॥न
 चसादश्यमसिद्धंदंपत्योर्नापितज्जयोस्सुखयोः॥तस्माद्रतस्यभेदस्सिद्धःकालावितोनवधा॥६६॥
 काममतेनविचारात्सहचसमाट्याबुधेननिर्णीताः॥रसरगभाववेगाःप्रीतिरतीससर्वायाः॥६७॥मो
 हनशयनेकथितेतुल्यार्थसंप्रयोगरतशब्दौ॥सहितौरहःपदेनवतुल्यार्थवन्ननिर्दिष्टौ॥६८॥उक्तवि
 भेदरतानांसांकर्येभूयसीभवेहंरव्या॥तेषुभवंत्युपचारास्तर्काद्वास्यामानाभिमतः॥६९॥वेगश्चंडः
 प्रथमेपुरुषस्यरतेथेशीघ्रकालहं॥उत्तररतेष्वतोन्मयोषिद्धिपरीतमेतत्तु॥आधातुक्षयमासांतदुच्य
 तेधातुसंक्षयःपूर्व॥पुंसांस्त्रीणांपश्वादादौसौप्रायिकोलोके॥७०॥रतभेदानभिधायप्रीतिविशेषानि

रूपयामोत्र॥ आशुभवंतिमृगाक्ष्याः प्रीतय इत्यादुराचार्याः॥ ७१॥ उपमर्दं त्वमृदुस्ते कोपि निसर्गश्च योषिता
माशु॥ प्रीतिप्राप्तौ हेतुर्विरव्यातः कामशास्त्रेषु॥ ७२॥ एतावतैव गदितो निपुणमतीनामिहैव संयागः॥ मंदमते रव
बोधो विस्तरतो रश्च्यते तदनु॥ ७३॥ अभिमानविषयजाते संप्रत्ययतस्तथैव चाभ्यासात्॥ प्रीतिश्चतुर्विधैवं ल
क्षणा मासां तु भेदा य॥ ७४॥ ब्रूमः कर्माभ्यासान्मृगयादिषु याचकर्मसु प्रीतिः॥ बहिरिह शब्दादिभ्यः सा ज्ञेयाभ्या
सिकी लोकेः॥ ७५॥ यानभ्यस्ते कर्मणि पूर्वविषयस्वरूपतो भिन्ना॥ संकल्पे ध्या प्रीतिर्ज्ञेया सा चाभिमानेन
॥ ७६॥ सा चौपरिष्ठिके स्या स्त्रीणामथवा तृतीयकप्रकृतेः॥ एवं च चुंबनादिषु विज्ञेया कर्मसु प्रकरं॥ ७७॥ अ
न्यस्मिन्नान्योऽयं यत्र च भवतीह कारणां प्रीतेः॥ तं त्रैज्ञैस्सा कथिता संप्रत्ये लक्षणा प्रीतिः॥ ७८॥ शब्दादिवि
षयजाता या प्रक्षत्यास्ति लोकतः सिद्धा॥ प्रीतिस्सा विषयोऽष्टा कथिता तत्रैव चतुर्थीयं॥ ७९॥ एतत्प्रीतौ
हेतुः प्रीतिमदेनाभिधिय्यते कस्मात्॥ इति चेन्न लक्षणया शब्दे रिव तत्र बीजत्वात्॥ ८०॥ संबंधोऽत्र च बी
जं तादर्थ्यं तच्च तत्फलेशक्तिः॥ एवं चतुर्विधैवा प्रीतिर्मुख्याधिकानैव॥ ८१॥ एताज्ञात्वा प्रीतीः कारण

भेदेन शास्त्रतोभिन्नाः॥ अभिवांछन्मिह धिंकारणवृद्धिं समातनुयात्॥८३॥ श्रीवीरभद्रकृति
 नाशास्त्रेऽसमवायशासनानुसृतैः॥ सांयोगिकैधिकरणे प्रथमोऽध्यायः कृतः सांगः॥८४॥ ॥ एतद्वि
 ति यमधुना ध्यायं व्याख्यातदोर्दयः समरे॥ व्याख्यातिवीरभद्रो भद्रतरो राजवर्गेषु॥९॥ अष्टविक
 ल्मा अष्टावालिङ्गनचुंबनादयः कथिताः॥ अष्टाष्टतैकतासां भवति चतुःषष्टिरित्येके॥३॥ प्रायोवाहं
 कथयति भेदाधिक्यात्तथा लपतावशातः॥ चित्ररतादिनिवेशात्सूत्रे वा स्या यनाचार्यः॥३॥ बलिपंच
 वर्णतावत्ससखदताप्रयोगवद्दुक्षे॥ असमशरागमवेत्ता प्रकृतचतुष्षष्टिशब्दस्य॥४॥ एतावन्तोस्मिं-
 स्खास्त्रे प्रकरणसंख्यास्ततश्चतुःषष्टिः॥ इत्येके आचार्या आदुरतो न्येन्य आग्राहुः॥५॥ तावत्संख्या ग
 दिताः कलाइहां गंहिसं प्रयोगस्य॥ इति मतमेवामुदितं विदुषा श्रीवीरभद्रेण॥६॥ असमागतयोः प्री
 तौ लिङ्गस्य द्योतनं समुद्दिश्य॥ आलिङ्गनं चतुर्विधमुक्तं बाह्ये रते प्रथमं॥७॥ तत्र स्पृष्टकमाद्यं विध्य-
 कमुक्तं ततः पुनः परतः॥ उद्धृष्टकपीडितकेततः परे न्यर्थता चैषां॥८॥ स्थितमुपविष्टं यदि वा निजनमे

यादृशसमुद्दिश्य॥विध्योक्तुचेनकिंचिन्मृगयैनयनागृहतीवस्तु॥९॥तामवपीडययुवापिचगृह्णीया
द्विध्यकंभवेदेतत्॥अनतिप्रवृत्तवचसोरुभयविधकथ्यतेचैतत्॥१०॥जनसंबाधेतिमिरेविगतजने
बाधगल्लतोश्शनकैः॥अंगानांवि घृष्टिर्निगदितमुद्धृष्टकंविबुधैः॥११॥कुड्यादौपीडनतःपीडितकं
तच्चकथ्यतेविबुधैः॥द्विविधमिदंज्ञातायामन्योन्यस्याकृतौभवति॥१२॥चत्वारिसंपयोगेणालंल-
तिकेवसम्यगावेष्ट्य॥पतिमवनमयतिचुंबितुस्यमुखंभोरुहंयदिवा॥१३॥उद्धृत्यमंदसीकृतरुचि-
रातत्रप्रतिष्ठितंकिमपि॥रमणीयत्वंपश्यतिभवतिलतावेष्टितंतत्॥१४॥चरणेनचरणमादायाक्रम्य
नेनयोनुमेतस्य॥आवेष्ट्यचैकबाहुःपृष्ठेऽसंचावनम्यैव॥१५॥भुजशुभलतयापरयारचितातस्य
ल्पकूजितश्चसिता॥यच्चुंबितुमधिरोहतिकथितंवृक्षाधिरूढंतत्॥१६॥एतद्वितयमुदाहृतमूर्धा
स्थितकर्मकामकर्मज्ञैः॥अधुनातिलतंतुलकंलक्षणातःकथ्यतेज्ञात्वा॥१७॥बाह्येरुर्वैरथवाव्य-
त्यासाद्यत्रसस्वजातेतत्॥उदितंशयनस्थितयोरतिसंघटनेनतद्विज्ञैः॥१८॥रगंधावनपेक्षितवि

५. गमौ वपुवो यदा स्फुटं कुरुतः ॥ आलिंगनं तदुक्तं क्षीरजलं कामशास्त्रेषु ॥ १९ ॥ उत्संगे नुगताया मथवा
 शयने निजाभिमुख्येन ॥ यत्रोद्भटतररागावनपेक्षितविग्रहापगमौ ॥ २० ॥ अन्योन्यं प्रविशत इव क्षी
 रजलं तन्निगद्यते विबुधैः ॥ रागक्षणे तदुभयं च तारो बाभ्रवीयानां ॥ २१ ॥ उरुपगूहनं स्यात्सर्वप्राणं नि
 पीडयेद्यत् ॥ ब्रतसंदंशादूरुयदिवोरुं कस्यचि सक्षे ॥ २२ ॥ प्रविकीर्णकेशो हस्ता हस्ताजघने न जघन
 दृढयोगं ॥ नखरदशनाभिघातं चुंबनमथ वासमुद्दिश्य ॥ २३ ॥ उल्लंघयेदुपरियत्तकरवलुजघनोप
 ६. गूहनं कथितं ॥ कुचयुग्मकेन वक्षसि संविष्टावेकायेद्भावं ॥ २४ ॥ तत्रैव संनियुक्तं स्तनयुगलां भोज
 ७. गूहनं विबुधैः ॥ प्रोक्ता ललाटिकासौ हन्याद्भालस्थं तेन ॥ २५ ॥ विनिधाय वक्त्रं कमले वक्त्रं नयने
 ८. नदगङ्गायोर्यत् ॥ एकां गालिं गनमिदमुक्तमिहोवादि कुत्रापि ॥ २६ ॥ संवाहनमुपगूहनभेदं कथयं
 ९. तिकेचनाचार्यः ॥ संस्पर्शिता काले भेदादेवं फले चैव ॥ २७ ॥ साधारं एष विद्योगादालिं गनत
 पृथक्तया मनुते ॥ संवाहनं स्मरागमवेत्ता वास्यायनाचार्यः ॥ २८ ॥ आकर्णयंति ये वाये वा कथ

यंतिये च पृच्छंति॥ आलिंगनविधिमखिलं भवति रिरंसापरातेषां॥२९॥ अन्येपिरागशक्ताः संयोगायेह्य
सूत्रतास्तेपि॥ आदरतोत्रविधेयाः नित्यं सांयोगिके हृत्ये॥३०॥ तावच्छास्त्रक्रमयोर्लोके भूयानिहादनो
भवति॥ यावन्मंदरसानां नैव नराणां रतिप्रचयः॥३१॥ रागामृतप्रवाहे पतिततया ये पुनः पराधीनाः॥ तेषां
शास्त्रक्रमयोस्तदयोरारोहणं कुत्र॥३२॥ श्रीवीरभद्रक्षतिनाशाख्येऽसमवायशासनानुसृते॥ सांयोगिके
धिकरणेरचितोऽध्यायो द्वितियो सौ॥३३॥ अधुना तृतीयमर्थं योजयितुं जातनिर्भरोद्योगः॥ जयति जिता-
रिव धूज नगीतयशा वीरभद्रो सौ॥३४॥ नेष्टं पूर्वोपौर्वापर्यं चुंबननखदशनकर्मणां शास्त्रे॥ युगपद्वाक्रमतो-
वाजायेंते रागयोगेन॥३५॥ संयोगात्प्रागेषां प्राधान्ये स्यात्प्रयोगस्तु॥ प्रहयानसीत्कृतिद्योगः संयोगे केचिदि-
दुः॥३६॥ सर्वसर्वत्र भवेद्वागस्यापेक्षितस्तत्त्वं॥ वाछ्यायन इति कथयति तेषु विकल्पो रते प्रथमे॥३७॥ अव्य-
क्तित्वमिति तत्त्वे रागादेवं स्वभावमर्यादा॥ अत्र रितत्वं व्यक्तिः समुच्ययश्चाग्रतः प्रोक्ताः॥३८॥ संधुक्षणमेवं
सति रागहृतो शानोस्तदिं सौर्भवति अधुनाविविच्य कथयति चुंबनदेशान् स्मरस्मरः॥३९॥ ओष्ठांत

वक्रकक्षाः वक्षस्वनमालदेशगलुगंडाः ॥ नाभेर्मूले संधापूर्वोरपिलारजातानां ॥ ६ ॥ रागवशाद्देशवशाद्दे-
 शाः केचिच्चचुंबनेकथिताः ॥ सर्वजनानां नैवं वास्यायनभाषिते नैतत् ॥ ७ ॥ कन्याचुंबनमुक्तं निमित्तं स्फु-
 रितं तथा च घटितकं ॥ तत्र बलेन नियुक्ता वदने वदनं यदा धत्ते ॥ ९ ॥ निश्चेष्टा तत्कथितं निमित्तं वदने प्रलेखि-
 तं चोष्टं ॥ निजमोष्टं स्पंदति यतिगृहीतुमस्तोत्तराचैव ॥ १० ॥ एतत्स्फुरितकमाहुः कश्चित्परिगृह्य जिह्वा-
 याग्रेण ॥ घट्टयति मीलिताक्षी नयनारुतिरुत्तराज्जेन ॥ ११ ॥ घट्टितकं कथितं तत्सममथतिर्यक्तभैव-
 चोद्भूतं ॥ पीडितमवपीडितमिति पश्चादधरचुंबनं प्रोक्तं ॥ १२ ॥ आदायांगुच्छिपुः पुरतः यत्नोष्टं चारुजिह्वा-
 याग्रेण ॥ घट्टयति निर्दशनतः पीडनतः पंचमं प्रोक्तं ॥ १३ ॥ नतु लक्षणमन्येषां कथितं श्रीवीरभद्रदेवेन ॥ व-
 ह्स्यायनसूत्राणामेव व्याख्यायतः ॥ १४ ॥ द्यूतं प्रवर्तयेदिह जितमेतस्यासुरोष्टपातेन ॥ इति पणवंधपु-
 रः सरमत्र जिताद्या इदं कार्यं ॥ १५ ॥ सास्त्रविलोचनकमलाधुन्यादेषां करंबुजे सरुसा ॥ प्रणुदेदथ च-
 दशोदपितरसापरिवर्तयेच्चैव ॥ १६ ॥ बलतौ हृते च विवदे द्यूतं प्रवर्तयेत्सपणं ॥ आयासं हि दिगु-

खां सातत्रजितदर्शयेचेवं॥१७॥ दशानांतर्गतमधरंरुक्ताविश्रस्यदमतयोरपिच॥ ओशेद्विसहेतज्जन-
 मादरतश्चाचरेदेवा॥१८॥ विलपन्नयनमुखाक्ता नर्तितसद्गुलतालसत्सुखमा॥ प्रहसन्नाशनकैरथक
 येद्वाच्यानिरम्याणि॥१९॥ प्रहयन्त्याननस्वदशनाहतिकलहेद्युतेमुनैवसंकथितः॥ एषांप्रयोगयोगोवेग
 धिक्रोभवेद्युनोः॥२०॥ सात्स्यादप्यथकार्यः चुंबंत्यामेवचंबुजास्यायां॥ उपरितनौष्टग्रहणोरगप्रद
 मुत्तरोष्टस्यात्॥२१॥ ओष्टाभ्यांसंदंशादवगृह्योष्टौचचुंबयेद्यत्र॥ संपुरकंतस्त्रिणां व्यंजनरहितस्य
 पुरुषोपि॥२२॥ इतरोपितत्रतस्यादशनजिह्वागतः मुखाद्गुह्ययेत्॥ तालुगतांवाजिह्वामथवाजिह्वा
 द्वयंवापि॥२३॥ दानग्रहणोक्तथितेबलतोवदनांबुजन्मनोप्यस्यात्॥ स्थानविशेषास्तेष्वेचुंबनदेशो-
 चतुर्थीतत्॥२४॥ समर्पितमृदुमेदादंचितुसहिताप्रकीर्तिता न्वधात्॥ इतिविस्तरतः कथितंचुं-
 बनमधरस्यचान्यस्य॥२५॥ सुप्तस्यवदनविनिहितदृष्टेर्यद्येहचुंबनंभवेत्स्वरसात्॥ तद्वागदीपना
 रम्याविरम्यातंकामशास्त्रेषु॥२६॥ अनवहितविवदमानौस्वप्नाभिमुखोथवान्यतोभिमुखः॥ एतेनि-
 द्राहतयेचुंबंतेतद्भवेत्खलितं॥२७॥ चुंबतितदानिरुक्तंशास्त्रेस्मिन्प्रातिबोधिकंविज्ञैः॥ शयनेय

दाप्रसुतांचिरकालादागतः॥२८॥ संलक्ष्येहागमनेकालं संमानकामनातरला॥ स्वास्याल्लप्रसुता-
 जिज्ञासु स्थभावस्य॥२९॥ आकारदर्शनार्थं विषमशराकारचुंचुनाकारः॥ आदर्शदौल्लयां परिचुंब-
 तिनायकः सुतनोः॥३०॥ बालस्यप्रतिमायाश्चुंबनमथचित्रकर्मणः प्रोक्तं॥ आलिंगनश्चलोके संक्रां-
 तकमत्रसारज्ञैः॥३१॥ प्रेक्षणे निश्चिद्यदि वास्वजनसमाजे समीपयातस्य॥ हस्तांगुलिपरिचुंब-
 नमिहविज्ञेयं प्रयोज्यायां॥३२॥ संवेष्टस्य पदांगुलिचुंबनकर्मैवमेवविज्ञेयं॥ नायकवाकामाकुरुते
 निद्राव्याजेन तस्योका॥३३॥ संवाहिकाविधानं वदनसुधां शौर्यदातदाकथितं॥ चुंबनमूरूपदोत-
 रमह्यंगुष्टस्य चैव स्यात्॥३४॥ इति चुंबनानि कतिचित्कथितान्मेवाभियोगिकानीह॥ एवं चुंबनमेव
 विज्ञेयाः कामशास्त्रेण॥३५॥ कुर्यात्कृतेत्यतिहृतं प्रतिताडितमाचरेत्तथातत्र॥ चुंबितके प्रतिचुंबनमि-
 हकरणेनाचरेत्तेन॥३६॥ श्रीवीरभद्रवृत्तिनाशास्त्रे सबाणशासनानुसृते॥ सांप्रयोगिकेधिकर-
 णेरचितोऽध्यायः श्रुतिष्योसौ॥३७॥ ॥ अथयततैऽध्यायेऽसौ सांगतायै चतुर्थताभाजि॥ यस्य

वदान्यतयान्यस्यदशःकल्पदृष्टान्नास्ति॥१॥अथकथयतिनखभेदान्कथितान्वास्यायनीय
सूत्रेण॥आलिंगनप्रभेदान्चनृचुंबनभेदान्विनिर्णय्य॥२॥संघर्षात्मकमुक्तरागाधिक्येविलेखनं
नखतः॥प्रथमसमागमसमयःतस्यादिमःपुरुषोक्तः॥३॥गमनप्रत्यागमयोशेषापगमेतथाप्रमा
देय॥नित्यमचंडेवेगेयूनोरेतन्नसंभवति॥४॥एतेनखहतिसमयादशमेषुत्रासनानुसृते॥एवं
दशनखेद्यंसास्यवशाच्चान्यदाप्युभयं॥५॥निर्दिष्टमस्यभेदंरुरितरमर्थंरुमंडलेरेखा॥व्या
घ्ननखंशराक॥प्लुतमुत्पलपत्रंतथैवान्यत्॥६॥इदंमयूहपदकंरुणानान्येषामतःपरंरुमः॥कक्षा
सनशौलावधजघनंचोरुगलःपृष्ठं॥७॥एतद्रागत्पूर्वरागाधिक्येतुलीलयावृत्ते॥नखानस्यगवेषरा
मित्येकेग्राहुराचार्याः॥८॥वामेहस्तेसर्वेद्विज्वावास्युर्नखास्फुरस्त्रिखराः॥चंडेवेगेयूनोस्यात्सोवातद्वि
निर्दिष्टं॥९॥उज्ज्वलतामलिनस्तेवर्धिसृष्टंतथामृदोर्भावः॥नखरगुणाइत्याद्यास्तेषांविरहःस्फुरोदो
षः॥१०॥दीर्घाणिहस्तशोभांकुर्वाणानीहगौडजातानां॥आलोकनेनसुदशांचित्तग्राहीणितापंते॥११॥

हृस्वैस्तुदाक्षिणात्याः कर्मसहिष्णुत्वभाजिभिर्नखरैः ॥ स्वेच्छ्यावशाद्विकल्पेयातिमिरुद्दीपकामदने ॥
 ॥१३॥ मध्यान्युभयगुणानितुकलयेतानितेमहाराष्ट्राः ॥ उभयविधत्वादेवामुभयगुणसंभवेदुचितं ॥
 ॥१३॥ सुष्टुनियमितैरेतैर्हनुदेशो वाकुचांबुजाद्वितये ॥ अधरेवास्फुररेखंलघुकरणसंगमात्रेण ॥१४॥
 पुलकोद्गमनसमर्थप्रांतेन्योन्यंतथाचसंघर्षात् ॥ परिवर्धमानवाद्यास्तुरितं कथ्यते विबुधैः ॥१५॥ आ-
 स्तुरितकंप्रयोज्यंमूर्ध्निः कंडूयने तथांगस्य ॥ संवाहनादिकर्मणि तद्वदिदं व्याकुलीकरणे ॥१६॥ नखपद-
 निवेशनं यद्वक्त्रं स्यादर्थचंद्रकंतदिदं ॥ स्थानममुष्यतुकुचयोः पृष्ठं ग्रीवतथाप्रोक्ताः ॥१७॥ अन्योन्या-
 मिमुखहेमंडलकं स्यान्नखां कयोः सभयोः ॥ स्थानममुष्यनिगदितं नाभीमूलादिशस्त्रज्ञैः ॥१८॥ दीर्घा-
 कियतिरेखानखरेण नापनेयात् ॥ अस्यास्त्वनं सर्वकामागमपारगैः कथितं ॥१९॥ वक्राभवतितुरेखा-
 व्याघ्रनखं सार्वदेशगंग्राग्वत् ॥ सकलनखाग्रविरचिताचूचुकसामुख्यसौभाग्याः ॥२०॥ ज्ञेयामयूरप-
 दकंचूचुकसान्निध्यशोभनाः ॥ पंच ॥ नखराघाताः प्रोक्ताः शशकपुतसंज्ञया लोके ॥२१॥ स्तनपृष्ठे

दिवो वैर्दिशांतरयानवांछयातरशः॥ कुर्यात्संहतरेखाः स्मृतयेति सञ्चयतस्त्रोवा॥ २३॥ अन्याकृतीनपित
था कुर्याद्रेखानखोद्गवास्तरुणाः॥ कौशलविधयोनंताः सर्गेधातुस्तथाकृतयः॥ २३॥ कर्मणिभवतिच
निपुणसर्वत्राभ्यासयोगतत्पुरुषः॥ रागवशादिहयुक्तस्यादभ्यासस्तमस्तस्य॥ २४॥ तस्मादत्रविधेयाः
कथितादन्येपिकामुकैर्भेदाः॥ इतिकथयत्याचार्याश्चित्रापेक्षागृहेष्यन्ति॥ २५॥ वैचित्रान्नयणंकार्येरा
गः परस्परंयूनोः॥ भवतिविचक्षणतायां रागाधिक्यंस्फुटंजगति॥ २६॥ विद्वांतरेपिनिपुणाः पूज्यंतेभू
रिशालिभिस्तेषु॥ किंपुनरिहुरेत्याहुः वास्यायनसंज्ञयास्तदाः॥ २७॥ परनारीषुनकुर्यान्मदनैवूरे
स्वतान्नखाघातान्॥ स्मरणार्थं कुर्यात्तासांछन्नेषुदेशेषु॥ २८॥ पश्यात्यनखरक्षतमप्रकटस्छान
मंडनंसुतनोः॥ चिरमुखुष्टापिनवाभवतिप्रीतिमनस्सुखदा॥ २९॥ भजतिपराभवमेवाप्रीतिरागेषुयू
रयुक्तेषु॥ रागभवनसंस्मारकमस्तमितंचेन्नखैश्चिन्हं॥ ३०॥ नखभूषितकुचकमलांयुवतिं दूरात्प
पश्यतोयूनः॥ प्रभवतिभूयान्मनोरागाधिक्यं परस्यापि॥ ३१॥ चित्तंस्थिरमपिसुदृशांदृष्ट्वापुरुषंवि

चितं नखरैः॥ चंचलतामधिगच्छतिसरसिजमिव चान्ययाभिहतं॥३२॥ रागविवृद्धावपरं नातः वि-
 मपीह विद्यते लोके॥ नखदंताभ्यां रचितावपुषि छेदायथाशक्ताः॥३३॥ श्रीवीरभद्रकृतिनाशास्त्रेऽसौ
 मबाणशसनुस्रुते॥ सांयोगिकेऽधिकरणेरचितो ध्यायश्चतुर्थोऽसौ॥३४॥ ॥ पंचममध्यायमसौ ज-
 लनिधिवेलासुकीर्तितः कविभिः॥ स्पष्टीकरोति कार्तिकचंद्रकरप्रस्युरहीर्तिः॥१५॥ स्थानानिचुंबना-
 नांदशनखेद्यस्य चारुबोध्यानि॥ अंतर्मुखोत्तरोष्ठे मुक्तामयनांबुजे चैव॥२॥ समतास्त्रिधा स्थापयामा-
 नगग्रहणे च भूरिसामर्थ्यं॥ युक्तप्रमाणावाह्निद्राभावो गतस्तैश्चक्षुर्यं॥३॥ एते दशनगुणाः स्युः कुंठा बा-
 ह्योद्भूतास्तथापसूषाः॥ विषमास्सूक्ष्माः पृथग्विविक्ता ज्ञेयास्तु दुष्टेषु॥४॥ सोऽसौ न कर्मिह गूढकमु-
 क्तं बिंदुस्तदुत्तरामाला॥ प्रोक्ताः प्रवालमणिरथ मणिमाला चाम्रकं घंटात्॥५॥ पस्यैतेष्टममुदितं च-
 रितकं स्याद्दराहतः परतः॥ ईषद्रागरे भाव्यं गूढकमधरच्छले कथितं॥६॥ मध्येऽथ तस्य कथितो दंता-
 भ्यां खंडनादसौ स्तोकात्॥ गूढकमुखनकमधनिः खंडमेव निर्दिष्टं॥७॥ ज्ञेयः कपोलभागेऽस्ते मास-

मणोः प्रवाकस्यापि॥ सुदशां वामकपोलेऽलंकरणं चुंबनं नखरः॥ ८॥ दशनखेयसमेतं कथितं तत्कर्णपूर
कंचैव॥ दंतौष्ठौ भ्रारचिते नित्यं निष्पंदे पीडनेभ्यः सनात्॥ ९॥ सिद्धिः प्रवाकमणोः स्नानममुख्यस्फुटं क
थितं॥ देशांतरे तु कथिता दशाना नैक्ये मणोर्माला॥ १०॥ उभयत्र भूरिदत्तैः कथिता प्रकटं च बिंदुमालापि॥ मा
ला थप्रदेशे गलकक्षादिस्समुद्दिष्टा॥ ११॥ युक्तं विषमैश्चित्राखरैस्तनयोः पृष्ठे च मांडलाकारं॥ खंडाभ्रकं
निगदितं स्तुलपमिदा बिंदुमालायाः॥ १२॥ संहति युक्ता दीर्घा बह्वी दशना हते स्फुरापंडिताः॥ शोणं तराव
शोभाश्चर्वितमुक्तं वराहस्य॥ १३॥ स्नानममुख्य सुदशां कुचकरि कुंभौ विनिर्जिभौ जौ॥ एतद्विदितयमुदाहृत
मुद्गरवेगौ यदा चोभौ॥ १४॥ स्यादभियोज्यानामिह तांबूलैश्चापि कर्णपूरादौ॥ नखरदशानाभियोगः स्यादि
दमभियोगसंबन्धि॥ १५॥ उपचारो नारीणां रुचिरो देशानुसारतो भवति॥ शुचिरार्यप्रायाणां कथितो सौ
मध्यदेश्यानां॥ १६॥ चुंबननखपददक्षतविदेषिण्यस्ततस्त्विमाः कथिताः॥ एष इवरीतिरुक्ता बाला
कावन्ति जातानां॥ १७॥ आलिंगनपरिचुंबनचूषणनिरताक्षते तथा विरताः॥ प्रहरणसाध्यावध्वोमा
लदेशोद्भवा बोध्याः॥ १८॥ आभीरप्रभवानां सुदशामेषैवरीतिरुद्दिष्टा॥ सिंधुनदीषष्ठीणामंतस्नानां च

नारीणां ॥११॥ निष्टौपरिष्टके श्याल्लारमृगाक्ष्योपरांतिकाश्च तथा ॥ प्रोक्ताः प्रचंडवेगाः सीकृतमंदास्तथै-
 वैताः ॥१२०॥ स्वरवेगाखलवेगाश्च वस्तुनिरुत्तरुचोगादसंप्रहाराश्च ॥ विज्ञेयारतिनिरतैस्त्रीराज्ये कोस-
 लायांच ॥१२१॥ रतिनिरता अतिमृद्वो शुचिरुचयः शिष्टनिदिताचाराः ॥ अंधोद्भवा मृगाक्ष्यः महाराष्ट्रप्रो-
 द्यावनिताः ॥१२२॥ अश्लीलपुरुषवाक्याः रागिण्यः श्याखिलप्रयोगेषु ॥ शयने सरभयताः श्लातव्याः काम-
 शीलेन ॥१२३॥ मरहठजासमानानागरिकारहमिव प्रकाशंते ॥ द्रविडस्त्रियोरतादिहमंदमंदप्रसिंचति-
 ॥१२४॥ मध्यमवेगास्तु महास्यागिन्यः पुरुषकुसितादीनां ॥ स्वपरापचारमुद्रणकथनरतायावनोद्धृताः
 ॥१२५॥ मृद्वग्यो मृदुभाषास्फुरदनुरागाश्च गौडवामाक्ष्यः ॥ देशात्सुवर्णनाभः प्रहृतिं शास्त्रे बलीयसी प्रा-
 ह ॥१२६॥ एवं चोपचरेदिह कालं प्रहृतिं समीक्ष्य वामाक्षी ॥ देशानुसारतस्मात्तुष्यति नैवान्यथा प्रहृतिः
 ॥१२७॥ कालविशेषानुसूतेनुपचारा वाथवाशुभालीलाः ॥ देशं देशांतरमपि गाहंते तास्तथा विद्यात् ॥१२८॥
 पूर्वपूर्वहेतुकुरुते रथि चतुर्चुरास्य ॥ आलिंगनादिषु मतं चित्रं हेवोचरंतद्वत् ॥१२९॥ पुरुषो निवार्यमाणः
 कुर्याद्यद्दर्शनतः क्षतंतस्याः ॥ असहिष्णुस्तु कुर्याद्विगुणहरिणोक्षणातस्य ॥१३०॥ विंदोः प्रतिप्रियायां

मालातस्याश्चनैरदशकलः॥ इत्याविष्टेरुषाकलहान्प्रलियोजयेदबला॥१॥ सकचग्रहमस्यास्यं कृतो-
 न्नतमापि वेत्ततस्त्वरितं॥ आमीलयद्गोदथ समदाशमनस्त्वेत्ते बाला॥२॥ उन्नम्य कंठदेशं वक्षस्त्वेत्तं सं-
 स्मृताप्रियस्यैवा॥ मणिमालां रचयेदिह यश्चान्नेक्षितं रदजे॥३॥ दिवसे जनसंवाधे स्वकृतं चिन्हं प्रि-
 यः समुद्दिश्य॥ दर्शयति तच्च दृष्ट्वाऽदृष्टान्यैस्सोपहासा स्यात्॥४॥ मुखमिव हृष्टा यंती नायकमि-
 व कुसयत्यसौ निपुणा॥ सांगनिषण्यं चिन्हं प्रथमे दिह साभ्यर्हयेव॥५॥ अन्योन्यानुगुणसादेवं ल-
 ज्जाविशिष्टयोर्भूतोः॥ अपि संवत्सरशतकेन प्रीतिर्हिष्यते रुचिरा॥६॥ श्रीवीरभद्रहतिनाशास्त्रे
 ऽसमवायाशसनानुसृते॥ सांयोगिके धिकरणे निर्मित इह षष्ठमो ध्यायः॥७॥ अथ षष्ठं स्पष्टय-
 ति प्रतिभरकष्टस्फुरोद्यमख्यातः॥ सांयोगिके धिकरणे ध्यायं ध्यातो रिवर्गेण॥१॥ उच्चतरे बहु रा-
 गा हरिणी संवेशमाचरेज्जघनं॥ द्वाहारहसि विशालं संकुचितं हस्तिनी नीचे॥२॥ यत्र समतया न्या-
 य्यो योगस्तत्र स्थितिस्समाजघने॥ मृग्या तथा करिण्या बड्वाख्याता मुनींद्रेण॥३॥ प्रतिगृह्यही-
 याद्रमणं जघनेनात्रायवस्तुना सहितं॥ नीचतरे सविशेषं रतयोः परयो र्यदुच्छयेह॥४॥ उत्कृष्टं कं

विजृम्भितमिन्द्राणीति त्रयं दिशो न्मृग्याः ॥ ग्रंथांतरे तु निगदितमुत्कूलकामादिसंविज्ञैः ॥ ५ ॥ नीचं
 विधाय शीर्षं बलहुरिणदशः स्मरागमाचार्यः ॥ पुर्णविरचितजघनो नवयेदुत्कूलकं प्रथमं ॥ ६ ॥
 तत्र प्रसारयित्वा तिर्यङ्नीचे तु सक्तिनीकांतं ॥ अवसज्य चेत्प्रतीले जृम्भितकं तद्विनिर्दिष्टं ॥ ७ ॥
 साम्ये न हरिणनयनास्यो तर्विन्यस्य पार्श्वयो र्यूनः ॥ तज्जानुनी स्वपार्श्वे द्वा एणीचिरं लभते =
 ॥ ८ ॥ इन्द्राण्या व्याख्यातं रतमुच्यत रंच वीरभट्टेण ॥ प्रतिगृह्य संपुरे न तु गृह्य हीयात्प्रस्फुरं नीचे ॥ ९ ॥
 एते म व्याख्यातं नीचं रतमत्र वीरभट्टेण ॥ हस्तिन्याः संपुरकप्रमुखं प्रोक्तं रतं शास्त्रे ॥ १० ॥ पीडि
 तकं वेष्टितकं बाउबकं चेति संपुरकप्रमुखं ॥ संपुरकं द्विविधं तत्सार्वज्ञानप्रमेदेन ॥ ११ ॥ यत्रोभयो
 रुभावपि भयतोऽबध्ना प्रसारिते चरणौ ॥ तत्र भवे संपुरकं द्वैविध्यं चेदशाकारान् ॥ १२ ॥ अधिश
 यनंदक्षिणतो नार्याः पुंसो यतो स्ति सर्वत्र ॥ तस्मात्पार्श्वरतावपि दक्षिणभागस्थितिः पुंसः ॥ १३ ॥
 संपुरके दृढमात्रतू संपीड्यते पीडितं तदा प्रोक्तं ॥ व्यसासे स्यात्पार्श्वे विष्टिकं कामशास्त्रेषु ॥ १४ ॥ ब

ब

उवेववेष्टितं चेदवगृह्णीयाध्वजं प्रियापुंसः ॥ तद्वा उबिकं निगदितमभ्यासादांध्रवेश्यानां ॥ १५ ॥
रामनृपतितनुजनिना श्रीवीरभद्रदेवेन ॥ इतिकथितास्संवेशनरीतयइहवाभ्रवीयानां ॥ १६ ॥
कथयतिसुवर्णनाभोभेदानन्यास्तुभुग्नकप्रभृतीन् ॥ उध्वपिरूनायामिवतश्चेद्भुग्नकं भवति
॥ १७ ॥ उक्ताचरणवस्थाः कृत्वा चेत्तानुराधयेत्तरुणः ॥ हृत्पल्लवग्नौ कथितं जंमितकादौ स्तथा-
शब्दैः ॥ १८ ॥ इदमेकस्मिंश्चरणे वितते स्यादर्थपीडितं प्रथया ॥ अंसगते हे कस्मिन् सारितमिद-
मेव निर्दिष्टं ॥ १९ ॥ व्यसासे मुहुरिदमिह लक्षणातो वेणुवारितं कथितं ॥ मूलावितकं शीर्षे य-
द्येकं स्यात्संधराप्रसृतं ॥ २० ॥ अभ्यासिकमिदमुक्तं यदि तु पदे विकुंचिते श्रवसि ॥ प्रोक्तं तस्मा-
त्कारिकप्रोर्वोर्वी व्यस्ये पीडा ॥ २१ ॥ जंघाया व्यसासे पद्मासनमिह निरुच्यते विबुधैः ॥ पृष्ठस्थ-
चंद्रमुख्या आरचयंत्याः परिष्कृतं ॥ २२ ॥ अभ्यासादिदमुक्तं कामागमपारगामिभिर्विबुधैः ॥

२३

८१

निर्मध्यकामशास्त्रं परां उन्मुखसे परावृत्तं ॥२३॥ उपविष्टस्संविष्टः स्थितिमानधवाजलस्य पुरु-
 षोऽन्तः ॥ साभ्यासस्याद्यन्नाद्वित्रान्योगं स्तथा लभते ॥२४॥ कथयति सुवर्णनाभः सुकरतया तेन
 चित्तयोगाणां ॥ शिष्टैरपस्मृतसाक्षिप्रतिवाच्यायनस्यास्त्र ॥२५॥ अथ कथयति सुकुमारो र-
 थोऽसवेचित्रं ॥ उर्ध्वस्थितयो र्यूनो रूध्वरतं जायते तत्र ॥२६॥ अन्योन्यायाश्चित्तयो र्यदिवाकु-
 उद्यादिसंश्रितत्वेन ॥ स्मरशरनिहतहृदोरिह कथयं त्यूर्ध्वरतं विबुधाः ॥२७॥ कुउद्याश्चित्तस्य पुं-
 सः कंठे संसक्तबाहुपाशायाः ॥ तद्भुजपंजरगायाः तज्जघनं वेष्टयं त्याश्च ॥२८॥ उरभ्यामथ
 कुउद्ये चलत्याश्चरणविक्रमेणास्याः ॥ स्यादवलंबिकं रतमथ धैनुकमेतदान्मातं ॥२९॥ वृषली-
 लावस्त्वं दनमधिधरणिधृते शतुष्पदन्यायात् ॥ तत्र रतैरवलुयूनोः पृष्ठमुरः कर्मसंलभते ॥३०॥
 रीत्या नयैव शोचं छागलमैलौयगर्दभाक्रांते ॥ मोजरिक्तीडितकं व्याघ्रवस्त्वं दनं चैव ॥३१॥ दत्तावा-
 लोपमर्हितमथ सूकरवाजिघृष्टकारूढे ॥ लक्ष्मणमेषां कार्यं तत्र त्यापूर्ववैधर्म्यम् ॥३२॥ संघार-

करतमुक्तं द्वाभ्यामाभ्यां सहैव मिश्राभ्यां ॥ बह्विभिर्गोपूधिकमुक्तं स्त्रीक्रीडितं चैतत् ॥ ३३ ॥ वि
ज्ञेयास्मरशास्त्रे तत्कर्मनुकारसंयोगात् ॥ संज्ञाभेदास्ते ते ह्यगलमैरोपमित्याद्याः ॥ ३४ ॥ वि
षयविशेषे राज्ये युवतीनां स्त्रीसमानतापुंसां ॥ तस्मादेकैकस्या बहवो विदिता युवानस्ते ॥ ३५ ॥
तेतामैकैकं वा युगपद्वा सात्म्ययोगयोर्दृष्ट्या ॥ अनुरंजयेयुरुचितं तत्र च योगः प्रदर्शयते विविधः
॥ ३६ ॥ विभृयादेनामन्यः कुर्यादस्यानिषेधं चान्यः ॥ एको बदनं जघनं कश्चिन्मध्येऽपरः पुरुषः ॥
॥ ३७ ॥ इति वारं वारं चाव्यतिकरतो वापि साधु चेष्टेरन् ॥ एषा देवा विशेवे नीतिः कथितान्सर्वत्र ॥ ३८ ॥
एतेन व्याख्याता वेश्या गोष्ठी परिग्रहीभूताः ॥ तद्वा जस्त्रीणां व्याख्याता तस्मासेन ॥ ३९ ॥ द
क्षिणदेशे धोरतमुपदिष्टं भूरि जाययाप्युचितं इति वास्यायनरीत्या चित्ररते वीरभद्रोक्तिः ॥ ४० ॥
पुरुषापितकं वाच्यं सम्यक्पुरुषोपसृष्टकं भूरि ॥ वास्यायनप्रतिज्ञामुनुस्मृत्यैस्त्वोचिता स्यापि ॥ ४१ ॥
पशुमृगपंजिविलासैर्बहुभिरुपायैः प्रबोधवीश्वित्रे ॥ रतियोगनतियोगाद्विवर्धयेत्कामतत्तज्ञः ॥

॥४२॥ तस्मात्सोदधस्य स्याद्देशानां भूरिभावयोगेन ॥ स्त्रीणां स्नेहो वागे बहुमानो जायते नुपमः
 ॥४३॥ श्रीवीरभद्रकृतिनाशास्त्रेऽसमबालाशासनानुसृते ॥ सांयोगिके धिकरणेष्वो ध्यायः कृतः
 षष्ठः ॥४४॥ ॥ अथ सत्पमध्यायं व्याख्यात पौरुषो जगति ॥ श्रीवीरभद्रनामानिर्जितकामाकृ-
 तिः कांत्या ॥ १ ॥ कलहस्य रूपमाहुः सुरतं कामस्य वामशीलत्वात् ॥ तस्य विशदं तथापि च तस्माद-
 त्र प्रहारोस्ति ॥ २ ॥ अंसौ पृष्ठं स्तनयोरंतर्मूर्धा तस्य चक्षुरः ॥ भेदासीकृतमस्मादार्तितया भूरिभेदं
 च ॥ ३ ॥ विरुतं च तत्र सीकृतमष्टविधं स्यादधिहिंस्रतप्रभृति ॥ स्तनितं कुजितरुदिते पुनरुत हस्त-
 रकौ तद्वत् ॥ ४ ॥ सीकृतं फूलकृतं ~~सुखि~~ के अपिमोक्षार्थाये च विशृता वंशद्वयः ॥ एते सीकृतिपेक्षा
 अलमंबा वारणार्थाश्च ॥ ५ ॥ अर्थविशेषादेता नृहिंस्रतकादीन् प्रयोजयेच्छृङ्खलान् ॥ वास्यायनानि
 रुक्तैर्विस्तारो नादतोऽनेन ॥ ६ ॥ पाशवता परभृतशुकमधुकरहारितहंसदयूहाः ॥ अनुकर्तव्य-
 नुता इह ल्हावककारं डवौ चैव ॥ ७ ॥ एवं च चक्रवाकः सीकृतभू इष्टमीदृशा वंशद्वयः ॥ एकैकशः प्रयो-
 ज्याः कामाकुलया नितं विन्या ॥ ८ ॥ पृष्ठमुष्टिभिर्घातः क्रौडगतो याः प्रकुल्लपद्भाक्ष्याः ॥ तत्र स्तनि

तप्रभृतिचकुर्यादीत्याभ्यसूयेव॥९॥प्रतिघातानकुर्वन्पिकुर्याद्योजितयंत्रांस्त्वनंतरेहन्यात्॥अ
पहस्तअपहस्तकेनमंदप्रारंभेवर्धमानश्च॥१०॥आरागपरिसमाप्तेर्हिंकारादीन्प्रयोजयेन् ॥त
स्यविकल्पाभ्यासौकथितौतेकांप्रयोगस्य॥११॥विवदस्यासीत्कृत्यप्रहणनमिहकुंचितांगुलिकरेण॥
शिरसिप्रसृतकमाहुः॥निश्चितकामागमाःपुरुषाः॥१२॥अंतर्मुखेनकुर्यात्तत्रचपूत्कारकूजितेयुना
त्॥रतकर्मणोवसानेश्चसितंरुदितंविदध्याच्च॥१३॥स्फुरतोवेणोरंतुंरुतिरुक्ताशब्दहृत्कृतिःशास्त्रे॥
सूक्तुतिरिहविनिपतितःपानीयेपिप्लस्योक्ता॥१४॥अभ्यासेप्रहतेरिहसर्वत्रचुंबनादेःप्रारंभे
स्यात्तंसीकृतेःकरणात्॥तेनैवप्रत्युत्तरमुक्तंरागप्रभौवेन॥१५॥अभ्यासेप्रहतेरिहशब्दावार-
णानोक्षात्तमंबार्थाः॥वक्तव्यारतिविरतौश्चसितायुन्मिश्रितोयोगः॥१६॥विरुतानामपित
द्वद्वागवसितिक्षणेहनामिहतिः॥जघनस्यपार्श्वयोर्वसमतलकंस्यादिहाप्रांतं॥१७॥
तत्रचलावकपरभृतहंसानांकूजितोदरस्वरया॥इतिसमतलप्रहणनेयोगायोगःप्रहार

स्य ॥ १८ ॥ पारुष्यं रभसं ते जश्चैवेह शोभते पुंसां ॥ आलुलवले शक्तिव्यावृत्तिर्योषितां भाति ॥ १९ ॥
 रागलघुयोगसाम्याद्भवति व्यत्यासरतयोः कापि ॥ अचिरं प्राप्तं तस्य प्रकृतिर्भवतीति शास्त्रार्थः ॥
 ॥ २० ॥ कीलाकर्त्तरिको ब्रूविध्यासंदंशिका तथैवान्ये ॥ प्रहरणनमष्टकमिधं सहपूर्वेदं शिराणात्या-
 नां ॥ २१ ॥ विध्याकपोलदेशो कीलो रसिकर्त्तरि शिरोदेशो ॥ संदंशिका च कुचयोः पार्श्वे दितयेव संदि-
 ष्टा ॥ २२ ॥ कीलान्युरसि मृगीदृशां दृश्यं ते दाक्षिणात्यदेशानां ॥ देशविशेषादुत्तमिदमम वास्या-
 यनस्येह ॥ २३ ॥ देशांतरीयमन्यत्रैव देशांतरे मनोहारि ॥ तद्देशोप्यात्यवकं परिहर्तव्यं प्रयत्नेन ॥ २४ ॥
 गरिकां कांचिद्भूतवाक्कश्चिद्राजाहि कीलयासुरतं ॥ राज्ञे मन्योभूषः कर्त्तर्यादुष्टयोगेन ॥ २५ ॥
 यदि ह्यया योगकाणां वक्त्रे नटी किलेहान्यः ॥ तास्मादसावधानः प्रहरणयोगो न्न कुर्वीत ॥ २६ ॥
 अंतनगरिका मूलं नापि वदार्द्यं न शास्त्राभ्यासः ॥ उद्युक्तेन तिसमरे रागा संजायते यूनोः ॥
 ॥ २७ ॥ स्वप्नेष्वपि च नरसि कैरीक्ष्यं ते भावविभ्रमौ तौ हि ॥ कामिभ्यां तक्षणमिह बौ स्यातां कल्पितौ सुर-
 ते ॥ २८ ॥ आसाद्य पंचमीमिह पथितौ थारां नेक्षते मथातुरगः ॥ वेगाधः श्वभ्रदरी स्थातुं चान्यतथा विष-

मं॥२९॥एवंरतिसंमर्दरागतौकामरासनानुगतौ॥असमीक्ष्यात्पयमेतौजायेतेचंडवेगौख्यौ॥३०॥
तस्माद्यात्वामृदुतांबलचंडलेवसानसाक्षीणं॥बलमासनश्चयोगाद्यंजीतद्यानशास्त्रार्थः
॥३१॥सर्वसुसर्वदानहियोगास्सायोगिकाबुधैर्ज्ञेयाः॥स्थानेदेशेकालेसमुचितएवांप्रयो
गस्यात्॥३२॥श्रीवीरभद्रहतिनाशास्त्रेसमवाणरासनानुसुते॥सांयोगिकेधिकरणेस
सुमहनिश्चितोध्यायः॥३३॥अथरचयतिपुष्टार्थतस्याष्टममेवमादरोध्यायं॥यस्यद
रादरिसुदृशःशैलश्रीमाश्रिताभ्यरात्॥रत्यभ्यासश्रान्तेकांतैरागाधिकेदुतार्थिहे॥अवयात्यै
नंरचयेपुरुषायितमेराशाबाक्षी॥२॥येदिवास्वाभिप्रायाअर्थितयाशिल्पकल्पनासीमः॥न
यककुतूहलाद्यकलयेदबलाकच्छापुंसः॥३॥तत्रैतरेणयुक्तेयंवेक्रियतेयदेथितेतिस्तस्याः॥
अवपातयेत्तदैनंस्यादेवंरत्यविच्छेदः॥४॥इत्थमनल्पगुणोयंप्रथमःकलयरित्रयाश्री
तैपुंसं॥भवतिपरस्तुजघन्योयंत्रगेसमारंभे॥५॥भ्रस्यहेरागकुसुमास्यासाद्विहि

न्नहासलीलाच॥ चुंबितुमस्यमुखेदुंवक्षोजाभ्यां प्रविशमोरः॥ ६॥ संपीडयंत्यनुकले-
 नमयंतीमस्तकंरुताश्चेष्टाः॥ पूर्वपुंसारचयेदीर्घाकलुषेवमृदंगी॥ ७॥ प्रतियातया-
 भिपूर्वंभवताहंपातितामहायत्नात्॥ इतिरमर्कप्रहसंतीब्रूयास्संतर्जयंतीव॥ ८॥
 मध्येमध्येव्रीडांश्चममभिरामातयाचिराज्येष्ठां॥ संदर्शयेन्मुखश्रीनिर्जितराकेंदुशो-
 भैषा॥ ९॥ पुरुषोपसृष्टकैरथमुहुरूपसर्पैततानिवक्षामः॥ पुरुषश्शयनगतायाः नीवी-
 विश्लेषयेत्सुदृशः॥ १०॥ कुर्यादेतत्तस्यां किंचिद्व्याक्षिप्यभूरिभिर्वचनैः॥ एवंनीवी-
 मोक्षेयूनांरागोधिकोभवति॥ ११॥ तत्रविवादेतामथगंडेपरिचुंब्यराकुलीकुर्या-
 त्॥ परिसंस्पृशेच्चबहुधास्थिरलिंगस्तत्रतत्रैतां॥ १२॥ प्रथमंसुसंगताचेदूर्वोरिह
 सन्नतिंस्फुटीभवतोः॥ रचयेद्दृष्टनमंतःकन्यायाश्चैवमातनुयात्॥ १३॥ स्तन

योरभसंहतयोसकक्षास्तनयोर्गलेचांसेस्वैरित्यारचयेदितिसास्त्रंयोगंपुरुसृत्य
॥१४॥अलकेनिर्दयमेनामवलंबेताथचुंबनंकर्तुं॥अंगुष्ठिसंपुटकेनवहतुदेशेप्रस्फु
रन्मदनात्॥१५॥तत्रैतदसलज्जारचयेदामीलनंदशोस्युमुखी॥प्रथमसमागमसमयेरति
संयोगेचकन्यायाः॥१६॥एवाकथमनुक्तास्यादितिकुर्यात्प्रवृत्तितोवीक्षां॥उपसर्पन्युतयंत्रो
यत्रैवाप्रापयेदृष्टिं॥१७॥व्रीडांतस्यास्तत्रचनुयादेतद्रहस्यमेवाध्याः॥आहचसुवर्णनामः
कामागममार्गमाश्रित्य॥१८॥व्रीडानाशःस्रस्तिगत्राणामीलनोदयश्चदशोः॥इतिरत्यका
शेयाभावोदयलक्षणंस्त्रीणां॥१९॥कंपोदशनंस्वेदःकरपंकजयोर्विधूननंस्वेदः॥उत्थानातर्प
णमधनिहतिश्चरणांबुजाभ्यांच॥२०॥अतिवृत्तिरतिविरेतोपुंसेतुदयस्यलक्षणान्याहुः॥
कामागमपरिशीलनचंचुरद्वित्रायुवानस्तु॥२१॥एनांयंत्रावसरात्पूर्वंसंबाधहस्तिनास
दशः॥आमृदुभावाक्षुब्धांरचयेत्करपंकजेतासौ॥२२॥पश्चाद्रचयेदनयायंत्रयंत्रादयंत्रि

त्रितस्मिन्निभूः॥ पुरुषोपसृष्टे लकानिचकथया सोविस्तरादधुना॥ २३॥ उपसृष्टकमथनकु
 लमर्दनपीडेवनिर्हतिस्तद्वत्॥ सूकरवृषनिर्घातौ चरकविलासस्तथैव्यः॥ २४॥ संपुटसहि
 तः प्रोक्तोवास्यायनसारसंसृष्टो॥ लक्षणमेषांक्रमराः कथयामस्तु त्वबोधाय॥ २५॥ न्या
 यंमृदुसंमिश्रणमुपसृष्टकमत्रकमिभिः कथितं॥ भ्रामण्यमथहस्तेनचमंथनमिहसर्वतो-
 लैंगं॥ २६॥ नीचीप्लवजघनमथतदपरिसंघटयेध्वजहले॥ उच्चं सरभसमिदमवमर्दनमि
 तिसंज्ञयासमाम्नातं॥ २७॥ आहल्यध्वजतश्चिरमवतिष्ठेहीडयनूयदापुरुषः॥ पीडितकं
 तदिहोक्तंशास्त्रज्ञैरर्थयोगेन॥ २८॥ उत्कृष्टस्वजघनंदूराद्देगेनपातये यदा॥ निघातिसौथितो
 मुनिनानिघातियोगेन॥ २९॥ एकतद्बभूवुर्द्वैलिखैनेकथितोवराहघातोसौ॥ उभयत्रक्रमलि
 खनेवृषघातः कामिभिर्ज्ञेयः॥ ३०॥ वारद्वै संमिश्रितमनीसार्येतत्समंतदेशेषु॥ द्विस्त्रिश्चतुरि
 तिघटनमुदितं वरकस्यलीलेयं॥ ३१॥ व्याख्यातंकरणं सिहरागादसितौतुसंपुटरव्यात्या॥

तेषां सास्त्रादिह युक्तो योगो विकल्पेन ॥ ३२ ॥ पुरुषायुतेयिते धिकानितु कथितान्यन्य
 निसंज्ञया त्रीणि ॥ संदेश भ्रामरकौ प्रेरयोलितमुल्लसकामं ॥ ३३ ॥ बाउबकेन गृहीतानिष्कर्षसाः
 प्रपीडयंत्यावा ॥ सुचिरं स्खानं प्रोक्तं संदहेन रास्त्रेषु ॥ ३४ ॥ यत्राभ्यासाधिक्याच्चक्रभ्रमणं गृहीत
 मंत्रायाः ॥ तमिह भ्रमरकमाहुर्जयने त्रपुंसस्तु ॥ ३५ ॥ दोलावज्जघनस्य प्रेरयोलित-
 मुच्यते मितो भ्रमणे ॥ लक्षितमेवं त्रितयं वास्यायनभाषितेनेह ॥ ३६ ॥ अलिकेलिकनिधायस्वि
 यं रमणस्य युक्तयंत्रैव ॥ पुरुषायितेन खिन्ना विश्रामं प्राप्नुयादुचितं ॥ ३७ ॥ पुरुषस्यावर्तनमिह नर
 चितं स्त्रिया विश्रमे जाते ॥ इति पुयितरूपं कथितं मुनिना विविच्यैव ॥ ३८ ॥ प्रख्यादितस्वभावात्
 द्रवैः परिगूढरागसंभारा ॥ विरणोति त्वं भागं रागादुपरि स्थितायूनः ॥ ३९ ॥ शीतं रतिलोलसतां
 तवेनास्यास्तदीयचेष्टाभिः ॥ जानीयादनुरक्तस्तस्यां स्यादानुकूलयेन ॥ ४० ॥ पुरुषायितेन ना

रीमृतुकालीनां नवाप्रजातां च ॥ नमृगीगर्भवतीवानातिस्फुलां युतां कुर्यात् ॥ ४० ॥ श्रीवीरभद्र-
 तिनाशास्त्रे समवाणशासनानुसृते ॥ सांयोगिकेऽधिकरेणेस्वलोभदृष्टमोध्यायः ॥ ४१ ॥ नव-
 मेनवमंकुरुते ध्यायंसांयोगिके धुनावीरः ॥ अधिगस्येन समरं नीवीरो वैरिवर्गे भूत् ॥ १ ॥ प्र-
 तिदिष्टा तृतीयास्त्रीपुंभेदेन तत्र पूर्वात् ॥ वेवालापौमानं लीलां भावं च भीस्तुन्न ॥ २ ॥ मृदुता सुरि-
 ता व्रीडास्त्रीणामनुयाति चासहिष्णुत्वं ॥ पदने स्याज्जघनस्थिति शालिर्वा स्यायनः प्राह ॥ ३ ॥
 प्रथमोपरिष्कंस्वलुप्रथमे चैषाततो धिकांरुति ॥ स्वीकृतवेद्यायः ताप्रतिमभिमानाद्भजभ्येषा-
 ॥ ४ ॥ अन्यापुरुषाक्षतिरिह गुणागप्रियं भजयुक्ता ॥ संवाहकादिभावं दद्यान् नैव प्रकाशं तु ॥ ५ ॥ गहा-
 संवाहकतां गात्रैरुत्पत्तिरिजन्म स्या ॥ गृह्णीयात्परिचयभूरुर्वैर्मूलं स्पृशंती च ॥ ६ ॥ उपलभ्य ध्वज-
 धैर्यमधीमान्यायिना दृढं बहुधा ॥ चापलमस्य सकुसं प्रहसेदनुपक्रमेप्येवं ॥ ७ ॥ स्वयमारचये-
 दयममुद्युक्ते स्मिन्निवादनीलैषा ॥ उपगच्छेच्छुद्धिदिह कर्मत्रिष्टकमत्र निर्दिष्टं ॥ ८ ॥ अविक्लप

तः प्रयोज्यं निमित्तं दृष्टं च पार्श्वतस्तद्वत् ॥ संदंशौ बहिरंतरचुंबितपरिमृष्टकेचैव ॥ ९॥ आग्रावपूषितं-
ननु संसरइति तेषु चेयमेकैकं ॥ अभ्युपगम्य विरामे भीष्मां संदर्शयेत्सुस्य ॥ १०॥ इतरः पूर्वोपगमात्परतो
निर्वेशमाचरेत्परतः ॥ तस्मिन् सिध्येत्तदुपरमिति नीतिः कर्मणामेषां ॥ ११॥ ओष्ठोपरिविन्ध्यस्ते हस्तेनालं
वितंधने पुरुषः ॥ उपविध्या संधुनुयादेतन्निमित्तं मुनिः प्राहुः ॥ १२॥ अक्षयाद्याग्रं - - - रतौ निर्देशनं दृ-
शनवसनयुग्मेन ॥ दृष्टं पार्श्वतदृष्टं पीडायां पार्श्वतश्चास्त्रे ॥ १३॥ अत्र भवत्येतावसां हनमिति कामिनी
मुदेभिमतं ॥ भूयो पितोदिता सौ संमीलितदशनवस्त्राचेत् ॥ १४॥ संपीड्याग्रं न तस्य च मुंचेदंशौ बहिर्भ-
वेच्छुष्टौ ॥ तस्मिन् न भयर्थं न यापदिकिंचित्क्षिपेदधिकं ॥ १५॥ अग्नौष्टाभ्यामियमथ चरितनिवृत्तिर्यथा
बहिःकुरुते ॥ अंतस्संदंशौ सौ वास्यायनभाषिषिते नेह ॥ १६॥ हस्तावलंबितस्य च चुंबितकंदत्तवस्त्रवद्ग-
हये ॥ परिमृष्टकमिदमुक्तं तच्छुक्ता जिंघ्रया ग्रेण ॥ १७॥ घृष्टनमथितो ग्रेण च तथ्यनं नागभारसंयोगा-
त् ॥ अर्थप्रविष्टमीदृग्दशनसंगापुरस्कारात् ॥ १८॥ मुहुरवपीड्य विमुंचेन्निगदितमिदमात्रचूषितं श-

स्त्रेपुरुषाभिप्रायवशादवगिरणं पीडनं चान्तं ॥१९॥ उक्तस्संमरनामाप्रहणनयोगादिहार्थतो ज्ञेयाः ॥ वा
 ह्यायनानुसारिविधिरयमत्रोपरिष्टके कथितः ॥२०॥ स्वैरिण्योदास्यो वाकुलरास्संचाहीकास्तथा चैत
 त् ॥ सम्यक्प्रयोजयंति न कार्यं समयस्थितेरेतत् ॥२१॥ अपि वा सत्यतया सांपुनरपि वदनांबुजस्य संस
 र्गे ॥ स्वस्याप्यार्थापत्तेरितिकथयत्यागमाचार्यः ॥२२॥ योगाभ्यासादधिगततत्त्वे वा छयायनो गुणामि
 भिरुच्यः ॥ देवो यमपरिहारे वैश्याभिरताविति प्राह ॥२३॥ अतएव प्राच्यानां रतिलीलायामिमास्सदा
 यज्याः ॥ अहिस्तत्र कदेश्यानां संगमा रुचयः ॥२४॥ साकेन कास्तुता सुनकेवलमिहेव क्रमणे निर
 ताः ॥ रचयति नागरिको ननु कर्मैवा सुसक्तोऽपि ॥२५॥ अविशंकया तु सर्वं रचयत्येवेह सौरसेनाये ॥
 ते कथयन्ति रत्नोक्ते कदृष्ट्या सौचादि नारीषु ॥२६॥ स्या - - - - - नेयता सांवदने तत्कर्म पात्रभूतोऽपि ॥
 चुंबनमनुप्रयोज्य स्त्रीमुखमित्यादि वाक्येन ॥२७॥ वचनं तु सावकाशं सुचरितनारीषु चुंबने विषये ॥
 देवास्त्रिंशदेरिति वाह्यायनग्रहसंयोगं ॥२८॥ तस्मिन् परिष्टके किल तदुभयतः कापि चान्योन्यं ॥

स्त्रीयुक्ते श्वररागी कर्मैतत् स्पृहस्तनुते ॥३१॥ व्यासस्तस्य तु विदितं श्रुं वनचरिते मुखं बुजे नेह ॥ युग
पतुसंप्रयोगो यूनो रिह को किलः कथितः ॥३०॥ अतएवास्मिन्निरता लसत्त्वा वेश्या जनान् गुरौ रञ्ज्यान् ॥
रज्यंते दासादिषु नैषामस्मिन् जुगुप्सं प्रेति ॥३१॥ विप्रो विद्वन्मन्त्री वा क्ये कुत्रालो न कारयेदतत् ॥ अ
पि वा सप्रत्ययतो प्रासोधर्मो न्यथा भवति ॥३२॥ शास्त्रप्रचारमात्रान्नायं योगो रिव लेषु देवेषु नास्ति स्वे
मांसरुक्तिर्येद्योक्ता सर्वलोकस्य ॥३३॥ शास्त्रं च नाप्रमाणं पुरुषा देशास्तथा तथा कालाः ॥ सत्येव ये
रपाटैः स्यान् अर्थानि द्या अभिप्रकृताः ॥३४॥ ज्ञात्वा च देशकालौ शास्त्रं चैव प्रयोगमात्मानां ॥ युंजीत यो
गमथवा भजतु विरगं प्रयोगेषु ॥३५॥ मनसश्चंचलतायाः अर्थस्यास्यातिगुह्यं प्रकृततायाश्च ॥ को वे
दकः कदाचि कुपयितुं कुतः कर्म ॥३६॥ निन्दिततामपि यातो ध्यायेत् ये वीरभद्रदेवेन ॥ वास्यायनीयवृ
त्त्या उद्योगस्तौ कथं त्याज्यः ॥३७॥ साध्वेव सन्निवेश्यं क्रियते चेद्देदना स्वयं ग्रंथः ॥ व्याख्यायां परर
चिते तस्यां सृतिः कथं त्यज्या ॥३८॥ श्रीवीरभद्रकृतिना शास्त्रे समवाणशासनानुसृते ॥ सांयोगि
के धि करणे न वमो न वमः कृतो ध्यायः ॥३९॥ ॥ अथ दशमं विनादयितुं राजकुमारो यमुच्यतारंभः ॥

संरंभनिहतविपुलोगयरमणीसौभाग्यलुंछकः॥१॥भोजइवायमनिरतो नानाविद्यानिबंधनिर्माणे
 समयोहृन्मपियोद्योगः कामशास्त्रेपि॥२॥परिवारकमित्राभ्यां सहितः पुष्पैः स्फुपुष्टितोर्जुष्टे॥संचा
 रितशुभधूपेरतिवासेऽलंघ्यतेभवने॥३॥रचितस्नानालंघ्यतिरीषत्वानीचशास्त्रतोयुक्त्या॥रमणी
 यमुपक्रमेदिहसात्वनतश्चैवयातेन॥४॥केशोहस्तेनीव्यां वस्त्रांते वावलंबनंरतये॥उपवेशनंवि
 दध्यादक्षिणतोहरिशाबाध्याः॥५॥सव्येनबाहुनास्याःपरिरंभोप्यरुध्यतस्सुदृशः॥अनिवृत्त
 सन्निरुत्तंगीतंवाद्यंदिवाचयेत्॥पूर्वाध्यायनिसृष्टैर्वचनैरागादिसंयुक्तैः॥६॥गूढाश्रीलाश्याध्याः
 परिभाषयासमस्याभिः॥अनिवृत्तसन्निरुत्तंगीतंवाद्यंदिवाचयेत्॥७॥संकथनंचकथानांभूयः
 पानेप्रवर्तनंतद्वत्॥दृष्ट्वाचसानुरागांतांबूलाद्यैर्जनोद्वासः॥८॥उद्धर्षयेच्चविजनेप्रोक्तैरालिंग
 नादिकैरेनां॥उपचक्रमेदनंतरमस्मान्नीवीयोगादि॥९॥अवसानेरागस्यतुलज्जाभाजोरियान्य
 योयूनोः॥अन्योन्यंपरिदर्शनपरिहारेणोदितप्रभयोः॥१०॥आचारभूमिगमनं पार्थास्तेस्मान्नि

वृत्तयोरनयोः॥ व्रीडायमानमनसोरुचितेदेवसमास्तितयोः॥१५॥ तांबूलग्रहणोत्तरमस्त्रीस
त्यचंदनारिदेहेऽस्याः॥ दसास्वयंभुजेरचतामिहपरिरभ्यसव्येन॥१२॥ दसाचचषकहस्तेसांवना
माधायपाययेदुचितं॥ तदनुजलस्यचपानंभुंजीयानांचखंडादि॥१३॥ सास्यानुसारिसर्वैर्दशस्य
स्यात्तथात्मनोऽप्येतत्॥ अखिरसकंयूषंरुचिरमवागूं तथैवान्नं॥१४॥ पानकमभर्जितैरिहमांसैर
चितोपदेवाशोभाय॥ आम्राणिमातुलुंगंकचुकाद्यंशर्करासहितं॥१५॥ मधुरमिदंमृदुविशदेनि
दिश्यैवंविदश्यतद्द्यात्॥ हर्म्यतलस्थितयोर्वीचंद्रकराणांचसेचनंकर्तुं॥१६॥ आसनमत्रकथा
भीरुचिरमिस्साधुवर्तेन॥ अंकेलीनामेनांपश्यंतीमंडलं सुधामौनोः॥१७॥ व्यक्तीकरणंकथि
तंरुच्यानक्षत्रपड्मतीनां॥ ध्रुवदर्शिनंबसिष्ठप्रेयस्याश्चैवसर्पर्वः॥१८॥ रत्नारंभसमाप्तीकथितेवा
स्यायनेनैवं॥ अवसानेरतेरिहवर्धेतासामुपस्कृताप्रीतिः॥१९॥ प्रीतिकरैरन्योन्यंस्त्वस्फुरवि
स्त्रंभंकथायोगैः॥ भावानुवर्तनेरिह निजसंबंधैर्भवेत्स एवप्रीतिः॥२०॥ क्षणमवलोकनविरहःत्रो

धात्री स्यात्तथा दृष्टिः ॥ हल्ली सक्ती उ न कै गीति र पि नाट रा स कै रु चितैः ॥ २१ ॥ रागार्थ लोभ नय नै रिंदोर
 पि दर्शन रै वे म् ॥ प्रथमा वै लो क ने स ति पूर्व ये स्यु र्म नोर था यू नोः ॥ २२ ॥ दुः खं पु न र्पि यो गे प्र ति की र्त्त न त
 स्त यो रु भ योः ॥ उक्ता स चं व नै र थ रा ग पे री रं भ त स्त था भा वैः ॥ २३ ॥ सं यु क्तै रि ह यू नो स्ते हो र धिं स मा
 या ति ॥ रा ग दा क्तु त रा गं वृ त्ति म रा गं च सां त रे रा गे ॥ २४ ॥ पो टा र तं ख ल र तं र त म नि यं त्रं च संप्रो क्तं ॥ अ
 व लो क न दि व सा व धि र चि ते य ले न सं ग मे यू नोः ॥ २५ ॥ ग ता प्र त्या ग म नै को प त्या गे न त रा यं ॥ त रा त्मा
 मि प्रा यं प्र कृ र्त्ति रु चि ते व या व द र्थं च ॥ २६ ॥ एवं बा ह्य र तो त र का ल यं त्रे वि लं बो ज ॥ म ध्य स्त्वे रा ग मा
 जो ष्यं धि र भे न र ज्य ते यू नोः ॥ २७ ॥ आ ह त रा गे य स्मि न् यो गै स्सं दु क्ष णं रा गे ॥ का र्थ र्थि म न्य स क्तौ
 य दि वा य स्या ध्य तो द यो यू नोः ॥ २८ ॥ वृ त्ति म न्या ह दि चे द्य व हि त म ते स मा म्ना तं ॥ वृ त्ति म र ने तु यो
 ग स्स र्वे शा स्या त्मु च्य यां कृ ल्पाः ॥ २९ ॥ न्यू ना यां दा स्यां वा पो टा र त म र्थ ला भा र्थं ॥ प र यां ग न या
 स ह य तु स्या द्ग्रा मी रा स्य रा ग या ता र्थं ॥ ३० ॥ ख ल र त मि द मा म्ना तं ना ग रि को रा म कां यैः ॥ उ प चा स ना

हतिरिह कथिताः पौष्टारते मुनिग्रंथे ॥३१॥ अन्योन्याविसंभेसास्याद नियंत्रितं तत्तु ॥ वास्यायनी यदृष्ट्या
 रतमेतद्वीरभद्रदेवेन ॥३२॥ कुसुमेवोरिह कथिताग्रंथे चूडामणौ क्रमशः ॥ अप्रणयायाः कोपे युक्ते युक्ते स्तु
 बध्य रागायाः ॥३३॥ नामग्रहं सपत्यास्तस्यास्तं बध्नि चालापं ॥ नो मर्षयेद्व्यलीकं भर्तुस्त्वलितं तथा च गो
 गोत्रस्य ॥३४॥ तत्र भृशं कलहस्यादृदितायासौ च जायेते ॥ क्षोहं विशारे रुहाणां शयना मनतो धरात लेपातः ॥
 ॥३५॥ ताउनमपि भुवि शयनं भूषणमात्रा च मुक्ति च ॥ एवं माते जाते भंगार्थं तस्य युक्त सामादेः ॥३६॥ युक्ते
 सति प्रयोगे तस्यां जात प्रसादायां ॥ साममयोपक्रमतः शयनतले रोहयेदसावेनां ॥३७॥ तस्य च बंधनमु
 चितं वक्त्रे एगस्यो न यो तरी योग ॥ एवं विवृद्ध कोपासक च ग्रहमुन्नमय्य तस्यास्य ॥३८॥ हन्यादंभिकमले
 तः बाहोः प्रुष्ठे धवा शिरसि ॥ वक्षसि वा चारैकं द्विर्द्विर्घटितं निहत्य संगच्छेत् ॥३९॥ यावद्द्वारमध्यास्त्रं कर-
 कमले नापमृज्योस्तः ॥ कौधाधिकापि च साभूयो न द्वारदेशतो गच्छेत् ॥४०॥ इत्याह दत्तकः खलु मत्सादो
 षं तथा तस्याः ॥ तत्रानुनीयमाना युक्त्या सास्यासु सादमाकांक्षी ॥४१॥ लब्धापि वप्रसादं सकषायोक्तिस्तु-
 देकांतं ॥ सुरताकांक्षातरत्नामबलानेनी प्रियस्समालिङ्ग्य ॥ नीलाशयापुष्टेस्वाकालं कारतांगमयेत् ॥४२॥

प्राप्यनिमित्तं स्वीये यदि भवने स्यात्सै न्मृगे क्षणरुष्टा ॥ जुष्टा तादृशि चिन्है रभिगच्छेन्नायकं दुरया ॥ ४३ ॥ तत्र
 नियुक्तै र्भर्त्रा सानुनया सौ च पीठमर्चये ॥ दूरे विधाय शेषं तेन सह स्वं गृहं गच्छेत् ॥ ४४ ॥ तत्रैव वा वसेदिति क
 लहप्रणये निरूपितो यूनां ॥ ज्वलनग्रीष्मदिवा करदवदहनास्ते जसो यस्य ॥ ४५ ॥ चतुरधिकीषष्ठीमिमां
 बाभ्रव्ये राप्रकीर्तिता कांतः ॥ वरनारीषु विरचन् श्रगच्छति माम्मधांसिध्धिं ॥ ४६ ॥ शास्त्रांतराणि कथय-
 न्मथ यमज्ञापयन् चतुष्षष्टिं ॥ विदुषां संसदिरतथा कथया परिपूज्यतामेति ॥ ४७ ॥ शास्त्रांतरानभिज्ञो यस्त
 रया विद्वत्तश्च तेष्वप्या ॥ गोष्ठां सस्त्रीतनयोर्गोष्ठो स्वर्गं विगाहते नियतं ॥ ४८ ॥ एनां विद्वत्पूज्या मधिष्ठत तं पूज
 ती च कलयैः ॥ गणिका गणपरिपूज्यां सकुरुते नंदिनी कोना ॥ ४९ ॥ नामान्यस्याश्वास्त्रे सुभगं करिणीति नै
 दिनी सुभगा ॥ नारी प्रिया च सिद्धा कामाचार्येण गीयंते ॥ ५० ॥ कन्या परयो विद्वां पण्यां गनया च भावशा
 लिन्या ॥ निपुणे स्यां दिव्या यां बहुमानेन दृश्यते कामी ॥ ५१ ॥ श्रीवीरभद्रकृतिना शास्त्रे समवाया शासना
 नुसृते ॥ सांयोगिके धि करणे द्रोमो ध्यायः ॥ तादृशतो विशदः ॥ ५१ ॥ ॥ इत्थं स्मर सर्वस्वं सांयोगिक
 मादितो निरूप्या सौ ॥ शास्त्रे स्मिन्नधिकरणे तस्मात्परमादरात्तनुते कन्यायुक्तकनामन्यधिकरणेऽथ

द्वितीयतः परतः ॥ यतते सार्थकतायै प्रथमे ध्याये महाबाहुः ॥ अध्यायाः पंचास्मिन्कन्यायास्तं प्रयुक्तके कथि-
ताः ॥ तत्र प्रथमेऽध्याये चरणविधिर्निर्णयस्तं गे ॥ ३॥ कन्याया विस्रंभणमुदितं तस्य द्वितीयकेऽध्याये ॥ बालोप-
क्रमसहितं चेष्टाकारस्य नन्यरागेषु ॥ ४॥ सूचनमुक्तं विशदं कथितो ध्यायेतुलायतः यथाः ॥ एकपुरुषाभियोगः
प्रतिपत्तिश्चात्र कन्यायाः ॥ ५॥ पंचम इह अध्याये भूमिर्पि चेष्टुना मुनायूना ॥ कथितास्युरत्नपंचयोगावैवाहिकावि-
शदाः ॥ ६॥ इत्थं कलासंग्रह आग्रहपरिदृष्टकामशास्त्रार्थः ॥ अधिकरणं विशदयति स्मरशास्त्रस्य कृती ये सः ॥ ७॥
अधिगंतव्या विधिना यस्याश्चैदानोपभोगयोः पूर्व ॥ नान्यस्माच्च सवर्णभूमिर्धरणां मर्थिपुत्राणां ॥ ८॥ अ-
नुपस्तुतारति स्यात्तथाधिक्यवज्जायते तस्मात् ॥ निंदिततोपस्तुततान्यूनाधिक्यवर्णयोर्विदिता ॥ ९॥ सा-
निरतामिति कन्यामात्रापित्रावसंयुतां युक्तां ॥ वर्षत्रयेण वयसा यदि बानेवनो नेह कालेन ॥ १०॥ ~~वर्षत्रयेण~~ रत्ना
ध्याचारे धनकतिपक्षिणि बें संबंधिनी मुहुस्सखदे ॥ संबधिभिः परीते जाता मेवं विधेवं शो ॥ ११॥ पित्रुयज्ञा-
धिक्यवर्ती संपन्नां लूपलक्षणे रुचितैः ॥ अन्यूनानधिकं गीयक्षिस्माक्षिस्तनीमपि वा ॥ १२॥ अक्षीणके-
शदत्तां न दत्तकर्णक्षैण्यशात्तिनां तद्वत् ॥ सहजाऽरोगशरीरां श्रुतवानेवं गुणः पुरुषः ॥ १३॥ शीलयतु यो

गृहीतामन्येतास्मानमेवसकृत्तिनं॥याचेतनैव नैनामन्यसवर्णान्वितांपूर्वं॥१४॥इतिघोरकमुखभयि
 तेन्यूनाधिक्येतुयावनंयुक्तं॥तस्यावर्णेषित्रेर्पात्रस्संबंधिनीनैव॥१५॥मित्राणामपियुक्तः संसक्तानोप्र
 वरोवरावाक्ये॥वरयित्रंतरदोषंदिशतांनिजसस्तवैचैव॥१६॥अनुकूलयेपुरनिशोकथयाकौलादित
 दुष्टापत्याः॥कन्यामातरदुदयंविशिष्यमित्राणियत्नेन॥१७॥ज्योतिर्विसुहृदस्यतुशकुनग्रहलग्न-
 राशिनक्षत्रैः॥दृष्टेरपिचनिमित्तैस्संबंधंभावयेत्तस्याः॥१८॥कन्यांतरलोभकथाः कथयित्वायेचक-
 न्यकामातुः॥उन्मादयेपुरस्याहृदयंकेचिन्नयत्नेन॥१९॥दद्याद्वावरयेद्वादैवादनुकूल्यतः कन्यां॥नतु
 केवलंनिजोच्छातत्रसमर्थेतिक्वेप्याहुः॥२०॥धावनमोदनशीलीवरणावसरेननिद्रियायुक्तां॥परि
 वर्जयंतिकन्यांवरणेसंतःप्रयत्नेन॥२१॥यस्यानाममशस्तंघात्रामदक्षिविकारिभिर्दाने॥अन्यार्थ
 यागुत्सायावत्यंतंनतादिकरा॥२२॥व्यंगमित्रारियुतावृषभास्केधास्तवर्षशीलावा॥वृषलीमुंडागु
 लमंबिभ्राणादूषिकाचैव॥२३॥फलनीनक्षत्राख्यानाम्मानद्यास्तथाचवृक्षाणां॥चरणेवज्योपा-

ता युक्ताभ्यां रेषनाभ्यादि ॥ २४ ॥ एके तु वित्तनयने यस्य पुरुषस्य वानुरज्येते ॥ यस्यामृद्धिं प्राहुस्त-
दभावे लक्षणं विफलं ॥ २५ ॥ तस्मात्प्रदानकाले कर्तव्यादनवेषसंयुक्ता ॥ स्त्रियादरिनिविषये नाप्येकचे-
तोनुरागाय ॥ २६ ॥ अपरावेद्ये वा नित्यं सालंकाराचरेदसौ श्रीं ॥ यज्ञविवाहादिषु वा जनसमवाये नि-
रीक्ष्यैषा ॥ २७ ॥ संदर्शिनानुचितताहंति च पण्येन साम्यमेतस्याः ॥ तस्मात्कुल्याकुलजैरेषा संदर्शनी-
यैव ॥ २८ ॥ वर्णयागमभाजश्शुभदर्शिनसाधुवादसंदर्भिनः ॥ संबन्धिसुहृदयेतान्कुलपुरुषान्मंगलै-
रुचितैः ॥ २९ ॥ प्रलिख्यहीयुः कन्यापक्षीयास्तां च भूषितां तेषां ॥ संदर्शयेयुरुचितैरम्यामन्यापदेशे-
न ॥ ३० ॥ दैवपरीक्षणमंबन्धिः स्त्रियाप्योयावन्ननिश्चयोदाने ॥ उक्ता भविष्यतीति च ते स्नानादौ नियो-
ज्यास्तुः ॥ ३१ ॥ परिहृयमस्या रचयेद्गृहं नानाथवैकेन ॥ इति संक्षिप्य निगदितो वरणा वि-
धिः कामसूत्रेषु ॥ ३२ ॥ संगता य विवाहकार्ये सहलीलावातथा समस्याद्याः ॥ तुल्यैः कार्या विषमैर्न-
वमैरिव नोत्तमैरुचिताः ॥ ३३ ॥ वृत्तौ द्वाहं गमने यदि वा तत्रैव च ये द्वासं ॥ एष कल्पो युक्तो देशाचारश्च व-

स्त्रियां ॥३४॥ वर्तेत यत्र रमणः कन्यामुद्यत्सु सभावेन ॥ उच्यो सौ संबंधः सद्भिर्निर्धन्यतस्याज्यः ॥३५॥
 वर्तेत यत्र रमणः कन्यामुद्यत्सु सभावेन ॥ नीचो सौ संबंधः सद्भिर्निर्धन्यतस्याज्यः ॥३६॥ यत्र सु-
 खानि परस्परमपि च न वंती ह शोभनालीलाः ॥ मिथ उक्त्व निदानं संबंधो सो विधेयस्यात् ॥३७॥ ह्यो-
 च्यं संबंधं ध्वं धुषुकन्या न्नयेदसौ नमः ॥ नीचै न तु स्वयेदिह संबंधनिंदितं सद्भिः ॥३८॥ श्रीवीरभद्रहवि-
 नाशस्तोऽसमवाणशसनानुसृते ॥ कन्यायुक्ताधिह तौ प्रथमो ध्यायः कृतस्यांगः ॥३९॥ अथ कथ-
 मस्य ध्यायं द्वितीयमेषोदयप्रभौ वीरे ॥ दोर्द्वयवित्रमयादितपरभट्टरणपाटकोभूरिति ॥४०॥ शयनमध-
 कुर्यात्तां अक्षालवणं भोजनावेतौ ॥ यतमानसौ हं किल संचरितब्रह्मचर्ये च ॥४१॥ तूर्येण सह निग-
 दितं सन्नाहं चैव मंगलं स्नानं ॥ भूषणकृतिसहभुक्तिप्रेक्ष्य संबंधिपूजा च ॥४२॥ इति परिणयनानंत-
 रमाचरणीयं समस्तवर्णेन ॥ नववासः परिधानं यावाधिह ते रन ध्यायः ॥४३॥ मुदुभिरुपाधैरेता तस्मि-
 न्निशि निजने वशीकर्तुं आदध्यादुद्यममिह मूकदसी तकेषां चित् ॥४४॥ स्तंभीभावेर्भुः संमतिरिह-
 नास्ति बाभ्रवीयानां ॥ अहमेवंपश्यंती गारुद्वये तसा यस्मात् ॥४५॥ परिभवति रं च उमिव तं स्तं भवं य

स्वयं हंसमातनुते ॥ तस्मादुपक्रमीस्यान्नतु यन्नारोचयेत्तत्र ॥ ७ ॥ एवं स्याद्विप्रैस्तथः कन्यायानव्रतस्य
भद्रश्च ॥ सति यंत्रे व्रतं भगं स्वीयाद्या मामनंयाः ॥ ८ ॥ सा म्ना प्रयोजयेदथ यंत्रं परतस्त्रिरात्र तस्सु भ
गः ॥ कुक्षसु मसमानां तासां सुकुमोरोपक्रमे अभिरुचिः ॥ ९ ॥ प्रसभमस्तु विद्या सैर्यत्राया दीयमानता
यां तु ॥ यौवनतरतमभावं विद्यादस्याः प्रयत्नेन नियतो भवति देवो यंत्रे पुरुषे धवातासां ॥ १० ॥ युक्त्या पि
यतः प्रसरं स्वयमुपलभते विशेत्तु तेनैव ॥ यौवनतरतमभावं विद्यादस्याः प्रयत्नेन ॥ ११ ॥ कृत्वा संप्रति मस्या
निजकर कमलेन पाणि कमलस्य ॥ तत्र च सिद्धा मेतां परिरभ्य साधयेद्बलां ॥ १२ ॥ सस्य हात्परिरंभे दद्या
द्दहनेन चारुतां बूलं ॥ अप्रतिपत्तौ तत्र च सांतनवाकौ रिमांशपथैः ॥ १३ ॥ प्रतियाचनैः प्रयतनैश्चर
णां बुजयोः सरोजरं म्याश्याः ॥ संग्राहयेदिदं खलु तासूचितमन्य कार्थे पि ॥ १४ ॥ लज्जानिमग्न हृद
या यदि वा तुष्टा महापराधेन ॥ तानि क्रैसंति क्रामति सुमुखी चरण निपतनं क्षणं यूनः ॥ १५ ॥ अस्य तु
दानावसरे मृदुचुंबनमाचरेदसा उचितं ॥ आलापयेत्तु सिद्धा चुंबनपरिरंभयोरुभयोः ॥ १६ ॥ आकर्ष
नार्थमस्य तु परिमितवर्णाऽमिताभिधेयं च ॥ किंचिच्छुद्धे कामे रहित इवैतस्य बोधेन ॥ १७ ॥ पृष्ठे स-

रुदभिधतेयदनेयंतदासकचरेत्पुष्पां॥मुक्तसांत्वाखलुनौद्वेगस्याव्यथातस्याः॥१८॥तत्राप्ययाव
 दंक्षिनिर्वधीयासुमेशुणीरमणः॥विषहंतपतिवचनेनैवदोधाःस्वयंब्रुवते॥१९॥निर्वध्यमानतायां
 पतिवचनंसाचरेहिरःकंपैः॥कलहेनैवविदध्याकंपंशिरसोपिपद्माक्षी॥२०॥इहसिमान्नेहसिवा
 रुचितोहंतोऽथवानतेरुचितः॥इतिपृष्ठाव्यवतिष्ठेसुचिरंवर्यास्मरार्तस्य॥२१॥निर्वध्यमानतायां
 कंपोमूर्तोत्रचानुकूल्येन॥अत्रप्रवक्ष्यमाणविवदेदेणीदृशोऽपि॥२२॥विस्रद्धामुभयोर्वह्निस्वसि
 स्वीमिहांतरानुगुणं॥कुर्यात्कथाप्रसंगंनवोढासंस्तुताचेष्टयात्॥२३॥सरव्याकथाप्रसंगेविसहेक्ष
 तवक्रपंकजाबाला॥अतिवाहिन्यां सत्यां साक्षेपस्याद्युवादस्तु॥२४॥अनयैतत्परिकथितं कथये
 सानुक्तमप्यधीराक्ष्याः॥तूष्णीमासीतनवातस्मिन्नासत्यानुकूल्येन॥२५॥निर्वधेसतिनामकथ
 यन्मासव्यक्तमर्थतोपूर्णं॥प्रब्रूयाद्बिहसंतीपश्येत्तिर्यक्पदाचितं॥२६॥आलापनविधिरधिकोयुना
 कथितोनवीनकांतायाः॥श्रीवीरभद्रविदुषानिखिलधराचक्रशक्रेण॥२७॥जातपरिचयातूष्णीयादि
 तमेतेननागलयादि॥अस्यांति के निदध्यां द्वधीयादोत्तरीयेऽस्य॥२८॥मुक्तांतथाचुरितकैरुपरिकुचस्व

लकुंभयोः रुमयोः ॥ सद्यः स्पृशेदज संविषः श्रीभूतस्मरस्य ॥ २९ ॥ प्रियया निवार्यमाणे नैवं कुर्यादप
 रं रंभं ॥ ३० ॥ उकुरुष्वे ममेति कक्षयन्परि रंभं कारयेदेवः ॥ ३० ॥ आलिंगनसमये स्वं करकमलं नाभिदेशपर्यंतं
 व्यावर्तयेत् सार्यं हरिणद्वाराः शोभनाकारः ॥ ३१ ॥ आरोप्य स्योत्संगे कांतां क्रमशोऽधिकं ततोऽधिकं
 सोपक्रमतां कलयेदतिपत्तौ भीषयेदेवं ॥ ३२ ॥ दशमेन क्षतमधरे स्तनपृष्ठेन स्वरदंतयोः कुर्यात् ॥ हस्ताच
 स्वयमात्मनिसख्यास्तविधेय्यारचितं ॥ ३३ ॥ कथयिष्यामि किमत्र हं वक्ष्यसि ता सुजातहासासु ॥
 इहं प्रतारये तां बालप्रत्यायनैश्चैव ॥ ३४ ॥ उत्तररात्रिष्वधिकं विस्त्रंभे हस्तयोजनं रचयेत् ॥ सर्वांगि-
 कं च चुंबनमासंगस्या कुरस्येवं ॥ ३५ ॥ विन्यस्तपाणि रूर्वोरूपरिच संवाहयेदिमां तत्र ॥ संवाहयेत्क्रमेण
 च सिद्धांतत्रोरुमूलेऽपि ॥ ३६ ॥ संवाहने निषिद्धे देवो नास्तीति तां समाकुलयेत् ॥ स्तैर्ये तत्र विदध्याद्भु-
 स्तलसंगमधुरतः ॥ ३७ ॥ रशना वियोजनादनुनीवी मोक्षं तथा परावृत्तिं ॥ वस्त्रस्योर्वोर्मूले संवाहन
 माच्येद्भूयः ॥ ३८ ॥ अन्यापदेशतः स्वलु कुर्यादन्यस्वकीययाभिमतं ॥ यंत्रं प्रयोजयेन्न तु तत्कालं कुर्यात्

तिक्रम्य ॥३९॥ तामनुशिष्याद्रमणः स्वस्य तस्यां प्रदर्शयद्वागं ॥ अनुवर्णयेन्मनोरथवृत्तीः पूर्वस-
 मुत्पन्नाः ॥४०॥ प्रतिजानीष्यादग्रे स्वाचरणं तत्र चानुगुण्येन ॥ साध्वरमस्याश्विं व्याप्यतिपत्नीभ्यः
 प्रयत्नेन ॥४१॥ इत्थं तस्याः कन्याभावं क्रमतो विधाय दूरेण ॥ विगतो द्वेगं चरयन्भूयासोपक्रमः पुरुषः
 ॥४२॥ इति कन्या विस्रंभणमुक्तं श्रीवीरभद्रदेवेन ॥ श्रीकैर्ण्यस्य कीर्तिलज्जितमिह देवदेवेन ॥ ४३ ॥
 इत्थं चित्तानुगतो बालामिह साधुसाधयेद्बहुभिः ॥ उचितोपायैरेवं रागस्तस्याश्रुविस्रंभः ॥४४॥ अत्यं-
 तमानुकूल्यं प्रतिकूलत्वं तथा चरात्संतं ॥ कन्यासिध्यौ हेतुस्तस्मान्मध्यस्थता युक्ता ॥४५॥ स्वस्य प्री-
 तौ हेतुः मानमिदं नीचमानशीलानां ॥ विस्रंभणमधिगच्छन् कन्यानां जायते प्रीतिः ॥४६॥ मंदं दृष्टं कन्या-
 नामालक्ष्यामंदमाचरं स्थागं ॥ वेदनतासंदृढयंपशुवत्परिभूयते तस्मात् ॥४७॥ सहसो प्रकौंतौ चिंत-
 विदुषां भयं तथा पीडां ॥ उद्वेगं द्वेषं खलु सद्यो यातीति शस्यार्थः ॥४८॥ प्रीतिं सालक्ष्याननुतेरणोद्वेगेन
 दूषिता बहुधा ॥ पुरुषद्वेषं प्राप्ता विद्विष्टा स्याद्रता सरतः ॥४९॥ श्रीवीरभद्रकृतिनाशास्त्रेऽसमवायशा

सन्नानुसृते॥ कन्यायुक्ताभिष्टतौरचितो ध्यायो द्वितीयोसौ॥ ५०॥ ॥ अथ कथय सध्यायं तृतीयमा
सत्रयीस्फुरन्मार्गः॥ नेत्रत्रयीवशंभोननुमहत्तार्थत्रयीयस्य॥ १॥ गुणवानपि धनहीनो मध्यगुणो वाथ-
वागुणैरहितः॥ पित्रादेः परतंत्रः पुरुषेयुर्नैव मायास्तु॥ २॥ कन्यामलभ्यतायाः बाल्यादारभ्य रंजनं तस्याः॥
रचयेद्युस्त्वयमेते सा पितमिह स्मीपाये॥ ३॥ इति घोटकमुखमणितिः तस्याश्चेहानुरंजनोपायाः॥ सहपु-
ष्पापचयाद्यावास्यायनभाविताज्ञेयाः॥ ४॥ मालाचरणं वृत्रिमदुहितुक्तीडाचपष्टिकालीना॥ पाकोमुष्टि-
कलीलाकर्षक्रीडांगुलिग्रहणं॥ ५॥ यष्टिककुंतकविच्युतिरूपलक्रीडादिवापदेनासंबंधि॥ तस्मात्प्रा-
प्तमयेषु च कुर्यादनयाचचेष्टीभिः॥ ६॥ उदकक्षेपनकानिचमीलितकंलवणवीधीकाचैव॥ अनि-
लांगुलिताडितयासारसगोधूमयुक्तावा॥ ७॥ इति परिचयमनुरूपंचरयेत्क्रीडास्तदीयसाम्येन॥ प्री-
तीकुर्यादस्याविश्वस्ताभिः प्रयत्नेन॥ ८॥ बुध्येत्परिचयमस्याथात्र्याः कुर्यात्प्रियादीह॥ साप्रीताविदि-
तास्तैरप्रतिषेधेन तासंगे॥ ९॥ अनभिहिताविविधावृत्तिरभिदध्यात्तद्गुणानेव॥ एवं स्यादनुरक्ताक-

न्येतस्मिन्नुणान्ततो ज्ञात्वा ॥१०॥ साधयतु कौतुकं वा कन्या हृदयानुकूल्येन ॥ क्रीडाहेतुरपूर्वो विरहो
 योन्या सुकन्यका स्वस्ति ॥११॥ अस्यास्साध्यो यत्नात्वेमाकांक्षा प्रवर्तते ॥ कंदुकमनेकभक्त्या चित्रं काले
 श्वसांतरवं दृभिः ॥१२॥ अन्यथा तद्यादृश्यध्वनियोजयेदस्याः ॥ गतदत्तदातुसूत्रैः पिष्टमधूच्छिष्टमुत्त
 न्नस्यैश्वैव ॥१३॥ दत्तादुहितरमस्यैदद्यादेष प्रयत्नेन ॥ साधनभूतं पाके ललमस्यैदर्शयेत्पुनः प्राज्ञः ॥१४॥
 काष्ठे च संप्रयुक्तौ मेवौ ह्यगादिकं चैव ॥ देवकुलानि तथा लपं नैहं मृद्धिदलकाष्ठं संजातां ॥१५॥ शुक्रशा-
 रिकापिकानामपि लावककुक्कुटप्रभृतेः ॥ पंजरं सुविचित्रशोभनमपि भोतथापयसां ॥१६॥ एवं यंत्र
 कवाणेतदुदिहान्यन्मनोहारि ॥ चंदनकुंकुमहिंगुलमनविशालालक्तकादिकं श्यामं ॥१७॥ पूगफलं तं
 बूलं शक्त्या कालोद्भवंदद्यात् ॥ यस्य प्रकाशदाने भवति विमानंदयोस्स हृद्दुर्गे ॥१८॥ तत्प्रखनं देयं भय
 हेतुर्दर्शनीयश्च ॥ कुर्यात्तथा यथेयं सर्वाभिप्रायपूरकं वेत्ति ॥१९॥ वीक्ष्य दण्डं दद्यात् ॥ दृष्टं दत्तं
 जातंतु ॥ कथयेदस्याः पुरतः देयद्रव्ये परस्पृहामधिकां ॥२०॥ कथयारंजनमुचिते रागे ललनं प्रकाशं

वा॥ अथाश्चर्यादर्शनेच्छा यदितस्यास्तदिदं मिद्रजालार्थैः॥२१॥ चेतो नुरंजनीयं कलया तत्रानुरक्ता
याः॥ गीतरती गीतवरे मीश्वयुजीकं तु कैस्तथा चान्यैः॥२२॥ आपीडैरतिचित्रैर्भूषणानैरदोषश्च॥
पुरुषांतरेष्वभिरतामेनां धात्रेयिकास्तथा च स्यान्नां चातुष्षष्टिकयोगान्निपुणतया ग्राहयेन्निरतः॥
रतिकौशलं च तस्याः ख्यातं स्यादेवमात्मनस्तेन॥ स्यादयमुदारवेषोऽनुपहतसंदर्शनं चैव॥ जानीया
द्भवरतिस्वस्मिस्तस्यास्तथे गिताकारैः॥२५॥ भावं प्रासादपितानिरतानैवाभियोगेषु॥ पश्यति स स
न्मुखं सादृष्टमंदक्षवश्यतां तनुते॥२६॥ अंगस्य स्खलनः प्रकाशयेत्तत्र देतस्यै॥ यांते हृन्नंतं तं पश्य-
ति दृष्टेः पथिर्तुं यत्नात्॥२७॥ पृष्टा किंचित्सस्मिन्मम व्यक्तं भाषतेऽपूणि॥ मंदं मंदं निकटे स्नानममुष्यामि
नंदतीह चिरं॥२८॥ दूरे पश्यतु मामिति मत्ता विदुस्तं च भाषते कंचित्॥ मुंचति न तं च देवं दृष्ट्वा किंचिज्जहा
स हृद्भवति॥२९॥ मंदं तत्र स्थितये कथया समयं क्षित्युचितं॥ भालस्यां कगतस्य च परिरंभणचुंबने मुखं
कुरुते॥३०॥ तिलकविशेषान्निपुणं रचयति परिचारकादीनां॥ सावष्टं भापरिजनवर्गलीलाश्च
दर्शयत्यधिकाः॥३१॥ तन्नित्रेषु च कुरुते विश्वासं वाक्यमेतेषां॥ बहुमन्यते करोति च तद्भुलैः प्रीतिमा

क^१

दशान्वितानां ॥३२॥ द्युतं कथां च कुरुते प्रभुरिव चैतान्नि युङ्गते च ॥ नायकं कथां परस्मै कथयत्येतेषु क
 र्णयोः कुरुते ॥३३॥ प्रविशति नायक वेश्म च धात्री कथनेन सहस्र ॥ तामंतरा विधाय च ते सह द्यूतभा
 षण्ये कर्तुं ॥३४॥ इच्छत्यभूषितस्य च दृष्टि पथं दूरतस्त्यजति ॥ अभ्यर्थिता मुना पि च कर्णभरणो गुक्ती
 यके माला ॥३५॥ सख्या हस्ते यच्छति गात्रादवमुच्यधैर्येण ॥ धारयति तेन दत्तं नित्यं स्रश्चंदनादिकं
 भूषाः ॥३६॥ स्वीन्ना परवर कथयात सक्षौर्वर्जयेत्संगं ॥ दृष्ट्वा तस्या भावानां निमित्तानि पद्माक्ष्योः ॥
 ॥३७॥ कन्यासंयोगार्थं योगान् संचितयेदुचितान् ॥ बालां बालद्रव्यैर्यौवनपदशालिनीं कलानि
 यैः ॥३८॥ विश्वस्य वसुला मपि गृह्णीयात्संग्रहान्निपुणः ॥ श्रीवीरभद्रकृतिनाशास्त्रेऽसमबाण
 शसनानुस्रुतेः ॥ कन्यायुक्ता धिक्कृतौ रचितो ध्यायस्त्रुती योसौ ॥४०॥ ॥ अध्यायमथ चतु-
 र्थं सार्थकमाख्यातुमुद्यमं कुरुते ॥ गीतस्तीरे जलधरे र्धिप्रत्यर्थिना शीभिः ॥१॥ दर्वित चेष्टा
 कारा अभियुजति हेतुभिः कन्यां ॥ गृह्णीयात्कृत्स्नमलं क्रीडायां विवदमानायाः ॥२॥ आलिंग

नंविदध्यादुञ्जकमुखयुक्तयातयासीत्या॥ एवं भवति वशो सा ज्ञातस्मरशास्त्रतत्त्वस्य॥ ३॥ पत्राणां ह्येवा
दौ स्वाभिप्रायं च सूचयेन्मिथुनं॥ संदर्शयेदिहास्यादेवं चान्यतथान्यच्च॥ ४॥ जललीलायां दूरे पयसि नि
मग्ने विधाय तत्स्पर्शं॥ उन्मज्जेन्मज्जनमुपिकौतुकपुरुषस्सरोजाक्ष्याः॥ ५॥ नवपत्रिकादिचरे सुविज्ञे
षं भावसंक्रथानिरतः॥ दुःखस्मात्सगतस्य च कथनमिह स्यादनिर्वेदात्॥ ६॥ अपदेशात्प्रेक्षणे के स्वज
नसमूहेऽथवा स्थितो निकरे॥ हलतः कुर्यात्स्पर्शं पीडनं मलयोरचयेत्॥ ७॥ शनकैरेकैकांगुलि
मभिर्मृश्य शतिनखाग्रघट्टनं कुरुते॥ सिध्या तत्र पदा लदमभिकांक्षेदभ्यसेत्तच्च॥ ८॥ शौचे चरणं
बुज्योरंगुलि संदेशं पीडने रचयेत्॥ लक्ष्यस्तत्र विकारो द्रव्यग्रहणे विसर्गे च॥ ९॥ आचमनार्थं पयोभिः
कार्यस्येकोप्यनेन वामाक्ष्याः॥ द्वादं तमनिचतिष्ठन् क्षांतः कुर्याद्वेदकशय्यादौ॥ १०॥ तत्र च भावं कथ
येदन्यादेशां यथा समुद्दिग्ना॥ जानीयादपि भावं भाविन्याभूरिभावज्ञः॥ ११॥ एकांते वक्तव्यं मम क्रिय-
दस्तीति बोधयन् कथयेत्॥ स्वप्नादिभावयुक्तं जिज्ञास्युर्भावमेतस्याः॥ १२॥ जानीयात्तद्भावं वक्तव्या न्या

रदारिकेतत्र॥ सावाभावममुष्यउक्ता॥ काव्याधिंनयेद्वेहं॥ १३॥ अभियोगेभिगतायाः शिरसः संपी
 उनेभवेत्स्वस्य॥ संयोजयेत्तदीयं करमवलब्धस्वनेत्रादौ॥ १४॥ भिषजाकन्यासाध्यं भेवजमिदमत्र
 साधुनिर्दिष्टं इति कुर्वीति कथयित्वा कर्मैनां कारयेत्प्राज्ञः॥ १५॥ पुनरागमननिबंधं कृत्वा शपथैः पु-
 नस्तयानुमतैः॥ विसृजेदेनां कार्यो योगश्च सौत्रिरात्रादौ॥ गोष्ठीरुधिरभीष्टाद्रागमिहाभीक्ष्णमा
 गमेतस्याः॥ अभियुक्तो विसंभे स्यादन्यासामसावैकं॥ १६॥ वाचातुनैव कथयेदेवं स्याद्रूढभावमा
 नोपि॥ कन्याविदष्टितभावाघोरकमुखआहुराचार्याः॥ १७॥ मन्येत यदि च सिद्ध्यां बहुधैनां स्यादु
 पक्रमेभिरतः॥ तत्कालेनासिद्ध्या सह ते सोपक्रमं यस्मात्॥ १८॥ नार्यस्साध्यसमं दानि शिवा तमसि प्र
 दोषवेष्ठायां॥ सुरतव्यसायिन्यो जायंते रागवत्यश्च॥ पुरुषप्रतिबंधं न च भूरि चरंतीति तेषु कालेषु॥ कुर्या
 दुपक्रमेणां कथितः प्रायः प्रवादोयं॥ १९॥ सख्या धाप्याभायिच्छादर्थस्याभावकारिण्या॥ तमकथ
 यं साचार्यं बहिरेनां निर्गतां सहितां॥ २०॥ एकाभि योगविरहे कुर्यादभि योगं गमं कमारोप्य॥ पूर्वोक्ते

नचविधिनामतमेतत्कामशास्त्रस्य॥२३॥ यात्रोत्सवयोर्यज्ञेऽसनेप्रेतारतेजनेनिरिवले॥सौपक्रमोन्यथा
विहिभूयोद्विज्ञातभाषायां॥२४॥ अवधूतभाषायां वादेशो काले यथेहितं निपुणैः॥व्यावर्ततेनियुक्ताने
तिमतं कामशास्त्रस्य॥२५॥ एकपुरुषाभियोग इहं श्रीवीरभद्रदेवेन॥वास्यायनोपरिष्ठा आर्याव्यक्ते
ननिर्णीताः॥मंदापदेराजातागुणवत्सापिकन्यकावापि॥पित्रुहीनाज्ञातिकुलेतिष्ठंतीवास्वयंरचयेत्
॥२६॥ सागुणवंतंशक्तं सुदर्शनप्रीतिसंयुतंरचयेत्॥इन्द्रियवशमपचारेर्गुर्वनपेक्षं चरेत्स्ववशे॥२७॥
सागुणवंतंशक्तं सुदर्शी एनोसहधात्रासाधैर्माताभिमुखेचरेत्पुनस्तस्याः॥विजनेतथाविकालेतदु
पस्थानं सपुष्पायाः॥२८॥ संवाहनादिकर्मणि कौशलमथवाकलाकलापेस्मै॥संदर्शयेत्कथा अपि कु
र्यात्साम्येनतस्यैव॥२९॥ कथितानुपक्रमेषु च बालायानाचरेदसौ सर्वान्॥अनुरक्तापि न कुर्यात्स्वयम
भियोगविशालाक्षि॥३०॥ सौभाग्यं विजहाति हि कुस्ते ये हाभियोगमेषाक्षि॥इत्याचार्यनिरुक्त्या
स्वयमभियोगं चरेन्नैव॥३१॥ तस्याभियोगमेतत्संगृह्णीयादिहानुलोम्येन॥विद्वतिनैवमजेदथचु

नीचोयस्त्वभियोक्तापिलतोवाविदेशगतिशीलश्च॥संयोगमेव नार्हति युक्तः पत्न्याप्यपत्यैश्च॥४३॥

वनपरिरंभयो बाला॥३२॥ बलक्षयं परिगृह्णीयादाकारं चारुजानतीवेयं॥यूनामनोजभावाददनग्रह
ये बलाद्रचिते॥३३॥ अभ्यर्थना सुचरतौ दृष्ट्वा संदर्शनं भवेद्दुष्टे॥ अभ्यर्थितातिविरतानस्यास्तुरतार
तेनारी॥३४॥ अव्यावर्तकमेवा बुध्वा चैवानुरागमेतस्य॥ अभियुंजाना जह्या कन्या भावं सरोजा॥३५॥
कन्याभावविमुक्ता विश्वास्येषु प्रकाशयेदेषा॥ स्वोपावर्तनमिधं कथितं श्रीवीरभद्रदेवेन॥३६॥ अभियुंज
मानतायां कन्या मन्येत स ममुरवोपायां॥ अनुकूलत्वादृश्यं परिग्रहं तस्य सा कुर्यात्॥३७॥ अनपेक्षगुणो
मूहं रूपौ जित्येव लोकतोर्थस्य॥ पतिमाचरति स पत्नी भीतिं लोमे मम नयत्रापहायापि॥३८॥ तत्र गुणद्वयं
वश्यं शक्तं बलवं तमर्थितं पुरुषं॥ हेतुभिरुपयुंजी ननु न प्रतिलोमे मम नः कुर्यात्॥३९॥ युक्तं गुणैश्च नेकैर्हि वा
साधारणं पतिं नार्यः॥४०॥ गृहंति वश्यतायां निर्गुणमपि निर्धनं चैव॥४०॥ धनिनो लोकाः प्रायो बहवो
निरवग्रहा बाह्ये॥ सत्युपभोगे विपुले निर्विस्त्रं भावहिस्तु खिनः॥४१॥ यस्याश्च यदृष्ट्वा वशतो नियो
वकर्ता तथा क्षुदं भाभ्यां॥ नार्हति सोऽपि मृगदशा संयोगं नागसाक्ष्यं हि॥४२॥ पुरुषोऽभियोक्तारव्यः स

वर्गुणपेक्षयामतः श्रेष्ठः॥ पुरुषाभियोगतः स्वलुरागस्संर्धते स्त्रीणां॥ ४६॥ श्रीकीरभद्रवृत्तिनाशास्त्रे
 समबाणशासनानुसृते॥ कन्यायुक्ताधिष्ठितौरचितो ध्यायश्चतुर्थोसौ॥ ४७॥ ॥ अथपंचममध्यायं
 पंचयत्येवदानमानेषु॥ यस्यावंचनभावादाकूपादारंवशोलोकः॥ १॥ प्राचुर्येणालाभेविविक्तभावस्यकन्य
 काधात्री॥ नीलोपसर्पयेदिहभूयादेवंवशीभावंः॥ २॥ सावैनामज्ञाताभूत्ताकपटेननायकस्यास्य॥ अनुरंज
 येदजसंतस्यगुरौवर्यमानस्तु॥ ३॥ रुच्यातस्याः पुनरियमन्यगुणान्वर्णयेन्मुहुर्बहुधा॥ वरयित्रंतरयो
 वान्प्रकाशयेद्रागबोधाया॥ ४॥ दोषान्प्रकाशयेदधपित्रोरिहतथैवबंधुवर्गस्य॥ लोभंगुणेष्वबोधंनिरपेक्ष
 तंचचापलयं॥ ५॥ रुच्यास्वकीययाकिलभर्तारंप्राप्ययावशुभोदकीः॥ अस्याः प्रदर्शयेताः शकुंतलामा
 दितः कृत्वा॥ ६॥ युक्तामहाकुलेष्वपियाविद्विष्टास्तुदुस्वितास्तक्ताः॥ प्रलिपन्तीहृतदुरवा अस्यास्संदर्शये
 ताश्च॥ ७॥ आपतिमत्तासुस्विता निरंतरंचैकवारितारागः॥ वश्यहंचरमण्या इत्यादीन्वर्णयेदस्यै॥ ८॥
 अस्मिन्मनोरथेस्यासाध्यसलज्जेतथैचापायं॥ छिंद्याधेतुभिरेकादूतीकल्पेवधात्रेयी॥ ९॥ अदास्य

ते बलात्तां वदननुमत्यैव नायकस्मरभूः॥ स्यादेवं सुगृहीतं काप्ययेदिदं रहस्येन॥१०॥ एनां च प्रतिपन्नां उ-
 चितस्खलवर्तिनीं मनोरमयाः॥ आनायाग्निं श्रोत्रियगेहाद्भान्परिस्तीर्य॥११॥ हुत्वा विः स्मृतिविधिना प-
 रियायमस्याश्चरेदसा उचितं॥ पश्चात्प्रकाशयेदिति पित्रोः पुरतः कृतार्थत्वात्॥१२॥ परियायविधयः कुप्ताः
 साक्षीकृत्ये ह्येपुं विशाखिनं॥ आचार्याणी च चनादतिवृत्तिं न प्रयांसेते॥१३॥ एनां च दूषयित्वा शनकैरवबोध-
 येदसौ स्वजने॥ तद्बुद्ध्याश्च तस्यैदं द्युरिमां दं उभीसादेः॥१४॥ प्रीत्यादिभिरथ नानिह कुर्यान्निजवस्यताम-
 नुप्राप्तां॥ कुर्यात्ततो ग्नि साक्ष्यं गंधर्वोऽपि विवाहस्यात्॥१५॥ अप्रतिपन्ना मंतश्चारिया प्रीतया मस्त्रिया ना-
 य्य॥ चलतो हि सावकां स्खलत स्यादग्नि साक्ष्यं तु॥१६॥ ज्येष्ठं भ्रातरमस्या वयसा तुल्यं परंगनानिरतं॥
 वेश्या सुवाप्रसक्तं दुष्करसाहाय्यदानेन॥१७॥ प्रियकरणैश्च सुदीर्घकालं ह्यनुरंजयेत्तदत्रेन॥ स्वाभिप्रायं त-
 स्मै कथयेत्प्रायो पुनानो हि॥१८॥ शीलस्य व्यसनस्य च साम्ये वयनो वयस्य वर्गणं॥ अर्थे जीवितमपि निज-
 मत्यक्तव्यं न जानंति॥१९॥ आनाय्यतेन बलतः स्खलतो वश्येन सावकाशे तां॥ न मनोरथसिद्धिः कु-

यात्पूर्वेण यत्तुल्यः ॥ २० ॥ धात्रेयिकया यदिवामरनीयं साधुपाययित्वैनां ॥ बलतश्चलतस्योतिक्माना यथा-
स संज्ञांतु ॥ २१ ॥ दूषयति तत्परं स्यात्तुल्यं पूर्वेण बन्धिका र्यंतु ॥ सुप्तां चैकां यदिवारविहानं संज्ञांतु ॥ २२ ॥ दूषय-
ति चरति परतः पूर्वसमानं विवाहकार्यंतु ॥ उद्यानादिषु यांती यदिवारहरीहतां कांतः ॥ २३ ॥ एते विवाहयोगाः
प्रभुणा श्रीवीरभद्रदेवेन ॥ वाच्याय नानुरोधा कृतिताः क्रमणे विविच्येह ॥ २४ ॥ पूर्वः पूर्वो मुख्यो यागे च्वेतेषु
धर्मचिंतायां ॥ तस्मादर्थसिद्धं पूर्वाभावे परावरणं ॥ २५ ॥ सिद्धाय तो विवाहाजनयं त्यनुरागमुक्तं सुखदं ॥ गो-
धर्वे मध्ये पि हि सद्या गात्तु जितस्तस्त्वौत् ॥ २६ ॥ सुखदोऽनधिक क्लेशः प्रचुरचरणः पुनर्महापुरुषैः ॥ अपि
यानुरागबहुलोगंधर्वः पूज्यते सद्भिः ॥ २७ ॥ श्रीवीरभद्रदत्तिना शास्त्रेऽसमवायाशासनानुसृते ॥ कन्यायुक्ता-
धिहृतौ पंचमइह निर्मितो ध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ अधिकरणे थ चतुर्थे घटते भार्याधिकारिके चतुरः ॥ चतुरद-
धिनीरगामी निद्रान्नोचैलियद्वियुरः ॥ १ ॥ अध्यायद्वयमस्मिन्प्रथमे तत्रैव चारिणीवृत्तं ॥ उक्ता प्रवासचर्या
चरमेव तंगरिष्ठादेः ॥ २ ॥ वृत्तं पनभवोपि च द्वदिहा स्वेव दुर्भगावृत्तं ॥ आंतःपुरिकं पुंसः प्रतिपत्तिभूरि नारीषु ॥ ३ ॥

संगृह्य भूमिहार्थान्निधिकरणेस्मिन्नसौ चतुर्थेषु ॥ कुरुते प्रथमाध्यायं विनादं विनादं यशो यस्य ॥ ४॥ भा
 र्यै कचारिणीयादृष्टविसंभानुः कूलमाश्रित ॥ वर्तेत देवतुल्यं भर्तृसा सर्वभावेन ॥ ५॥ संमत्यास्यान्निजात्म
 निचितं कलयेदसौ कुटुंबानां ॥ वेश्मवशुचिसंमृष्टस्नानं विचितविविधकुसुमं च ॥ ६॥ संवलक्ष्य भूमिभार्ग
 हृदयालुहदं नमस्कृत्य चैव ॥ त्रिषवणविरचितविलिविधिपूजितदेवाश्रमं चैव ॥ ७॥ गोमर्दयः कथयति
 चित्तग्रहणक्षमसुमेतस्य ॥ न ह्येतावति सलितच्यत जहुरणे परापेक्षं ॥ ८॥ गुरुपुत्रं त्रिषु भूसेनायकं भ
 गिनीषु तसतिष्वपि च ॥ प्रतिपत्तिः कर्तव्या यथार्हतः पद्मपत्राक्षया ॥ ९॥ परिपूते च स्नाने हरितक्षणाकस्य
 यप्रमादध्यात् ॥ इक्षुस्तवानुजीरकसर्षपमजमोदकं चैव ॥ १०॥ शतपुष्पांकुंजकमपिकुरंतं मल्लिकांतथा
 जातीं ॥ नवमालिकांजपामपि नद्यावर्ते परंकुसुमं ॥ ११॥ रचयेदधोप्रयत्नात्कुलंतु वृक्षां श्ववालकोशीरं ॥
 तूर्जितमसतत्रुणादिव वृक्षवने स्तुंडिलं रचयेत् ॥ १२॥ देशे सर्वसमाने कूपं वा दीर्घिकं रचयेत् ॥ एवं कूपदी
 नां सर्वमनुष्ठोपयोगस्तथा ॥ १३॥ अस्मै नुचितमिदं स्याद्देव्यमिदं पथमीदृशं नेति ॥ विद्याद्भोजनव

स्तुनिहृद्यारमणस्यपद्याक्षि॥१४॥ बहिरायांतंश्रुतास्त्रैरं सज्जां गृहंतं रातिष्ठेत्॥ प्रक्षालयेत्तदंघ्रीस्वयमपनु
द्याथ दसीस्तु॥१५॥ एतस्या गमने यक्षिमपि निदानं विचिंतयेत्तदसौ॥ न कर्तुं श्रुसपत्ना भूयादुस्माध्यमयु
चितं॥१६॥ कुलराकुहके क्षणिका श्रवणं अथ मूलकारिकां चैव॥ अभिभिक्षुकी मसुभगाः संसर्गे वर्जये
न्नित्यं॥१७॥ तस्मान्मुक्तालं हृतिरेषा पुरतः स्वकीयरमणस्य॥ प्रेमार्थिनी हि देवं च सा लं हृतिराचसे
द्विजने॥१८॥ कुर्वाणं व्ययमधिकं रहसि निषेधे दसं ह्यये सक्तं॥ गोष्ठी सह च सखीभिर्गमनं यज्ञे विवाहा
दौ॥१९॥ कुर्यात्तेनानुमता क्रीडाः कुर्यात्तदानुलोम्येन॥ शयनं पश्चाद्रचयेज्जागरणं पूर्वमेवास्मात्॥२०॥
सुप्तस्य न प्रबोधनमाचरणीयं विना महाकार्यं॥ आहारसंदर्शनं मिमासाहारं चैव गोष्ठ्यं स्यात्॥२१॥ ना
धिक्षेपः कार्यः कलुषितयानायाकाचारे॥ मित्रजनमध्यवृत्तिं ब्रूयादेकाकिनं वापि॥२२॥ तस्यान्मूल
हृदे वा भूयादेवं महानविश्रामः॥ गोनदीयाचार्यः कथयत्येवं विचार्यैव॥२३॥ धूर्वा हृतं परिहरन् न च
कुर्याद्दुर्निरीक्षितं निपुणं॥ अन्यत्र मंत्रं न च वृत्तिं दूरप्रदेशे व॥२४॥ प्रांगणविविक्तयोरपि सुचिरं वृ-

४२
५२
तिश्च चारुवर्ज्याः ॥ दत्ते रागः कार्यः वार्यो दुर्गंधपक्वौ च ॥ २५ ॥ दूरनिरीक्ष्य मनिशं न चरेन्न च कृत
मंत्रां च कलिं ॥ एव स्मृतिविनिषिद्धान्न गन्तव्यं नादयस्साज्या ॥ २६ ॥ बहुभूषणानुलेपादुरतकुसुमोलै
रां शुकाभरणः ॥ भूयाद्वायामिश्रावेष्टे वैवाहिके नारी ॥ २७ ॥ वैहारिके तु वेषे भूयात्तनुशुक्लवस्त्रपराद्या ॥
मितभूषामितकुसुमामिततरदेहांगरागच ॥ २८ ॥ अनुरक्तिः कर्तव्या शुभया भर्तुव्रतोपवासादेः ॥ तत्र
निषेधो युक्तः प्रतिषेधैः व्यः प्रणमाद्यैः ॥ २९ ॥ मृद्धिदलकाष्ठवृत्तिजलोहमयानां च कार्यभांडानां ॥ काले
कार्यग्रहणं तेन हिलाभः समर्घस्यात् ॥ ३० ॥ एवं लवणस्नेहौ गंधद्रव्यादिदुर्लभं यत्तु ॥ कर्तव्यं प्रच्छन्नं धा
रणमेतस्य वृत्त्याया ॥ ३१ ॥ मूलकपालं कपादेर्दमनकवर्ती कशूरणादीनां ॥ बीजग्रहणं काले काले वा यश्च
कर्तव्यः ॥ ३२ ॥ स्वव्यवहृतेः परेभ्यो नाख्यानं न वापि भर्तुमंत्रस्य ॥ कुर्यादन्यास्तु धिक्कमतिशयमात्मीयमा
नादेः ॥ ३३ ॥ आयव्ययं प्रगणनमपि कुर्यात्स क्षमासवर्षादेः ॥ भुक्त्वा वशिष्टगोरसगुडतैलानुसारमादृत्या
त् ॥ ३४ ॥ कार्याससूत्रकर्तनमारचयेत्स्वास्वतो धवापरतः ॥ संग्रहणं शिक्रादेरवेक्ष्य कंठनादिनां
॥ ३५ ॥ उभयोजनं विरचयेत्तुषकणतुल्यन्यवस्तुजातस्य ॥ चेतनभरणज्ञानं भृत्यानां साधुकर्तव्यं ॥ ३६ ॥

दूषिषाशुचाल्मचित्तापेवणचित्तातथोस्विताकार्या॥ सति संभवेप्यवेक्षणमाधेयेमेषमुख्यानां॥३७॥ पिंडी-
 करणं विवृदैवसिकस्यव्ययस्य चार्वांगी॥ जीर्णनिवस्त्राणां रक्षा वंद्यादिदानाय॥३८॥ आसवकुंभीप्रभृतेष्ठाप-
 मुचितं तु शूद्रभार्यायाः॥ ऋषयिक्रयाद्यवेक्षणमुक्तं सर्वासु नारीषु॥३९॥ स्वकूचंदनादिपूजा कर्तव्या कांतमि-
 त्रवर्गस्य॥ परिचर्याचिविधेयानायकपित्रोः प्रयत्नेन॥४०॥ तत्सदतं ऋषीभावेनोत्तरदानं तथा समाचरचये-
 त्॥ आलापं रचयेदिहपरिमितमेवाप्रचंडं च॥४१॥ नो ज्यैर्हसः कार्यस्वसखीवर्गेपि भावशालिन्या॥ स्वस्व-
 हितोहितकल्पं जानीष्यान्नायकस्यैतत्॥४२॥ नो सेकस्याद्भोगे राक्षिण्यं परिजने सदा कार्यं॥ दानं पुष्ट्या
 कार्यं नायकमपि बंधवर्गेषु॥४३॥ नैपुण्यं रचनीयं योगे सांयोगिके तथा बहुधा॥ कर्तव्यं च नियोगः कर्म-
 एयुचिते सुदुर्लभभूतेः॥४४॥ उल्लसवसमये पूज्याः सुदुदस्तद्वच्चपरिजनप्रभृतिः॥ इति वृत्तं निर्णयितं॥ प्रमुखा-
 प्यधिदेवतानां हि॥४५॥ भर्तुः प्रवासकाले केवलमागं ल्यभूषणान्यातुं॥ देवोपवासनिरता विद्यादाता स-
 दैवा स्या॥४६॥ शय्यां गुरुजनसविधे निजभवनावेक्षणं यतो रचयेत्॥ कार्येषु प्रतिपत्तिः स्यादनुमत्या गुरु-
 णां हि॥४७॥ कांतैराभिमतानां स्यादर्जनमत्र चार्थजातानां॥ प्रतिसंस्कारः कार्यः पूर्वचित्तस्यार्थजातस्य॥४८॥

उचितो व्ययो विधेयः कर्मण्या वश्यके शुभान्नया ॥ तेनारक्षगृहादेः पूर्वो यनो विधेयश्च ॥ ४९ ॥ विनोसवं व्य
 वसने जातिकुलेनावरेदसौ यात्रा ॥ व्यसनाद्येवानायकसहितायानस्थितिस्वचिरं ॥ ५० ॥ नोपरिहेयो वेको माने
 प्युचितः प्रवासकालस्तु ॥ उपवासादेः करणं प्राप्यानुज्ञां गुरुणां हि ॥ ५१ ॥ आप्यायनं च कुर्यात्तु यैक्यविश्र
 यकर्मणामसौ समरे ॥ परिचारकैस्तथाप्यैरनुगतिरस्याविधेयात् ॥ ५२ ॥ वाक्या व्यनुतायातनुतनुरेषाचरेषु न
 र्यन्तु ॥ तादृग्बेवात्मानं दर्शयति स्वागतकाले ॥ ५३ ॥ अथ रचयेदिह पूजायासां स्वीकार आगमायास्य ॥ परितो
 षयेत्स्वकांतं रचितैरुचितोपचारैश्च ॥ ५४ ॥ इत्थं प्रवासचर्या चर्या रचयेदिहैव नारीणां ॥ विस्तारो न विरचितो ध
 र्मेवास्यायनानुसृते ॥ ५५ ॥ यासद्वृत्तौ कुरुते यत्नं हिततरास्वकांतस्य ॥ कुलयोषा तु पुनर्भूयैव नारीणां ॥ ५६ ॥
 पुरुषार्थत्रयलाभस्तस्यास्यास्त्वनलाभशालिन्याः ॥ भर्ता मते स प्रतिपत्नी तान रवेदेन ॥ ५७ ॥ श्री-
 वीरभद्रवृत्तिनाशास्त्रेऽसमवायवासा ननु सृते ॥ भार्याधिकारिके स्मिन्नाद्यो ध्यायः स तस्मांगः ॥ ५८ ॥
 भार्याधिकारिके स्मिन्नाद्यो ध्यायः स तस्मांगः ॥ ५९ ॥ अद्वयदोर्द्वयशाली रुचिरोद्योतं समातनुते ॥ ६० ॥
 वैदग्ध्यस्य स्वापनमथ भक्ते शशीलनं समारचयेत् ॥ आदित एव सपत्नी परिहारे लुप्ययदा प्रबला ॥ ६१ ॥ अथि

वेदने निमित्तं जाड्यं दुःखं लताप्रजानुदयः॥ नैयमिकस्त्रीप्रसवोदौर्भाग्यं नायकश्च पलः॥ ३॥ पुत्रार्थिनी-
तुभर्तुः परिणयमेषास्वयं समारचयेत्॥ अधिकं तदवधिकं स्वस्मिन्कुर्याद्यथाशक्ति॥ ४॥ भगिनीमिव तां
पश्येद्रचयेत्सादोषिकेतथानविधिं॥ नस्यानायकविदितं सातिशयं यन्मयाह्वयमा॥ ५॥ सौभाग्योद्वेद-
तमुत्सेवां वा न चाद्रियेतास्याः॥ रचयेदपि वोपेक्षां भर्तरि जातप्रमादायाः॥ ६॥ स्वयमस्याहबोधोभूयादिति
मन्यते चार्थे॥ तत्रादरतः शिक्षां दद्यान्न तु दुष्प्रमेयेपि॥ ७॥ रहसि विशेषानधिका न्यतिसंश्रयणैः प्रकाशये-
द्यत्तां॥ तदपत्त्येव विशेषः परिजनवर्गे नुकुं पाच॥ ८॥ तस्यामित्रे प्रीतिः तद्विषुचातिसंभ्रमः कार्यः॥ आत्मज्ञे-
तिषुरचयेन्नात्यादरमादृतानंगा॥ ९॥ बह्वीभिर्यदिभूयौ दधिविन्नामा भवेत्स्वतो निकटे॥ प्रीतिं तथा विद-
ध्या न्येतस्यापद्मपत्राक्षी॥ १०॥ अधिकं चिकीर्षति पतिर्यो भांसं योज्यचान्यया कलहे॥ स्वीयानुकुं पयति-
च गृह्णीयात्सां ततोषाया॥ ११॥ तामिर्ननु बह्वीभिर्यास्यादेकाचिकीर्षिता ह्यधिका॥ दुर्जनतामिह गमयेत्स्व-
यमाविरता विवादे तु॥ १२॥ कुर्वणोपतिकलहं ह्यसौ पक्षपातमेनां तु॥ आश्रयस्ते सुचतुराह दयादुपबृ-
हितां ह्यहं॥ १३॥ सेवार्थे स्य कलहं कलहं स गतिः सद्वयतमेदः॥ यदि संधुक्ष्य निरतं तत्रोपायानसौ रच-

येत् ॥ १४ ॥ संतापयेत्स्वयमिमामपि च पतिं स्वीयसौ भगे ह्यचेत् ॥ इत्थं ज्येष्ठारत्नं ज्येष्ठावनिना समातनु-
 यात् ॥ १५ ॥ ज्येष्ठायां तु कृनिष्ठारत्तिरचयेदसौ सदा मातुः ॥ लब्धं स्तुतिभिः स्तामुक्तौ वोपयुं जीत ॥ १६ ॥
 कुर्वीत नात्मरत्नं काले ज्येष्ठानधिष्ठितं यत् ॥ पतिमधि शयीत तस्याः प्राप्या नुज्ञां सदैवैतस्य ॥ १७ ॥ अस्य
 वचनं कथयेन्नान्यस्याः बालकान् पुरस्तस्य ॥ स्वेभ्यो धिकान् हि पश्येदिह उपचारः पतेरधिकः ॥ १८ ॥ पतिपु-
 रतो नाख्यातं प्रतिपत्नी जातवेदना भूम्नः ॥ मानं लिप्से दूढं पत्युर्वै शोषिकं सुभगं ॥ १९ ॥ पथ्यमनेन मदीयं द्रा-
 वनमपि चेति निर्दिशेद्यत्नात् ॥ नाचश्रीत बहिस्तद्वालो ज्ञानाद्यानु रागाभ्यां ॥ २० ॥ भिन्न रहस्या भर्तुर्ल-
 भते वज्ञां मनो नुरूपापि ॥ गो नदीयो भीत्या गूढा मानार्थिना माह ॥ २१ ॥ अनुकंपेन ज्येष्ठां मनयत्यां दुर्भगा
 मसौ बहुधा ॥ अनुकंपयेच्च पत्यारत्नमिदं स्यात्कृनिष्ठायाः ॥ २२ ॥ या सिंद्रियदौर्बल्याद्विधवा भोगे ह्यया तु
 यानासीत् ॥ हिवावापर्याप्तं भोगे पतिमन्यमान्योति ॥ २३ ॥ कथिते यं हि पुनर्भूः सानु प्रागेव चानु संवित्या ॥
 गुणिनं भोगासक्तं चित्तानुगुणं शुभाप्नोति ॥ २४ ॥ अविचार्य ग्रहणे खलु भूयस्यादन्यकांक्षया तरल्य

नाप्रोतिनसुखमपि सातस्मादुचितो विचारो स्याः ॥२५॥ स्वीकुरुते वा कामं निष्क्रमणे ह्यमसौ समा
साद्या ॥ स्यादन्यथा गुणस्य हि संयोगे दुःखहेतुस्सरः ॥२६॥ आत्मानुसारता स्सानायकतस्साधु कर्म
लिप्सेत ॥ आपानको सुवादिहियञ्ज सहिष्णुसुमायाति ॥२७॥ विभृया च्यालं कारं स्वीयं वा तस्य वा न व
द्यांगी ॥ वास्यायनानुमत्या नियमस्यासीति दायेषु ॥२८॥ निर्गच्छंती स्वयमियमर्धितमनुना समर्प्य चा
स्मै हि ॥ प्रीत्या लब्धादितं निखिलं यातीति सिद्धांतः ॥२९॥ याति गृहीता सर्वभर्तृनिःकाभ्यमानतायां
तु ॥ प्रभविष्णुमिव च सदनंतस्यागमने समागच्छेत् ॥३०॥ प्रेष्येव कुलसपत्नी पुरतो रृत्तिं सदा तनु
या तु ॥ सर्वत्र सपरिहासा परिजनवर्गेषु दाक्षिण्यं ॥३१॥ मित्रेषु प्रतिपत्तिः कौशलमधिकं कच्छा
सुबोध्यं च ॥ कलहेषूपालं भंरचये देवास्वयं भर्तुः ॥३२॥ उपकुर्यान्मृदुरहसि प्रतिपत्नी प्रयत्नतो
ह्येषां ॥ स्वामिनमिव तदपत्यं सेवेदा सेविना कपटं ॥३३॥ मंडनकादिबतेषां कुर्वीता सौ समाद
रे निरता ॥ मित्रे परिजनवर्गे रचयेद्विस्मंभणादीनी ॥३४॥ आज्ञापानकपात्रौद्यानविहारदि

शीलतावास्याः॥इतिवर्तेतपुनर्भूदत्तंशास्त्रानुसारेण॥३५॥यास्याद्भर्तुःप्रीतातामुपचरतीहदुर्भगाना
 री॥आश्रयमस्मारचयेन्नैपुण्यं व्यंजयेत्तस्य॥३६॥चारुकलासुतदीयान्धात्रीसूयानुपालयेत्सुत्रा-
 न्॥उपगृह्यतस्यमित्रं तद्रक्तिं व्यंजयेत्तेन॥३७॥कार्येषु धर्मशालिषु भूयादेषा पुनः पुरश्चरणा॥तद्रत
 निरता भूयादुपकासेतस्य वाक्ताच॥३८॥परिजनवर्गे रचयेद्दक्षे पंदक्षिणे तमाचरितुं॥नैवाधिक्यं म
 न्येतात्मनिसौंदर्यमुक्तापि॥३९॥उपालभेत शयने रागप्रात्यायनाय सात्मेन॥तस्य तमिहरव्यापनमु-
 चितं स्याद्दमभावस्य॥४०॥कलहं ययारचितया सात्मे स्यात्प्रापणीया स्याः॥वंचितया घटयेत्तं प्रखनं मर्म
 बोधा स्यात्॥४१॥तन्न प्रकाशदपि यत्नं विदधीत नायकप्रेमिण्य॥इतिवृत्ते रचयंती सौभाग्यं प्राप्नुयात्सुभगा
 ॥४२॥बद्धीनां पतिरेताविषमतया नावलोकयेज्जातु॥नावज्ञांच विरचयेन्नाशुचिनाधिं सहेतासां॥४३
 एकस्यां यात्रीं डायाचरतिर्वैरुतं तथा चांगात्॥विश्वा सोपालं भोनै तेन्यस्यै प्रकाश्याहि॥४४॥प्रसरन्
 वा प्रदद्यात्स्त्रीणां प्रतिनायिकाहेतोः॥नीचोपालभमानां दोषैस्संयोजयेदसौ निपुणाः॥४५॥किंचिन्मा

नैर्विपुलैर्विस्त्रंभैरहसिवापरीवनितां॥प्रसथ्यपूजनैरपिकाचिसंरंजयेन्निपुणः॥४८॥गमनैरुद्या
नादिषुभोगदानैःप्रपूजनैश्चातेः॥प्रीत्याचैवरहस्यैस्सर्वाअनुरंजयेद्युवतीः॥४९॥विजितक्रोधोरम-
णीतिष्ठंतीशास्त्रदृष्टमार्गेण॥अधितिष्ठतिचसपत्नीःभर्तारं वश्यतांनयति॥५०॥अंतःपुरस्यवृत्ति
र्लज्ज्यंतेष्वेवतुवर्गेषु॥रात्रौनिवेदयेद्युर्मालाद्यंकंचुकीप्रमुखाः॥५१॥आदायतद्धिराजानिर्माल्यं-
प्रातरासुसंदध्यात्॥सालंकारस्त्रायंसर्वापश्येस्सलंकृतांयत्र॥५२॥तासुकथाःपरिहासैःसरसाःप
रिशीलयेदसौसरसाः॥योग्यहायनुसारिवमानस्त्रानादिनिर्वर्त्य॥५३॥पुनर्भुवततोनुचतदनुचप
य्यांगनातथानरिकाः॥आसांपश्चाद्भावःकीर्तितइहनारकीयानां॥५४॥स्त्रानान्यासांपृथगिहविज्ञेया
न्युक्तकक्षयातानिभ्रयोग्यतयावविधेयास्तासांमानानुवृत्तीश्च॥५५॥शयनेस्थितस्यवसेद्भर्तुःप्रहितं
तुवासकेशान्या॥अनुलेपनादिरुचितंतत्सालीवेदयेत्तस्याः॥५६॥कथयेत्तदनुवासकमेवापरतोस्य
वैरीजेशान्याः॥हिवावासकयुक्तांमान्यांयुंजीतभोगेन॥५७॥युगपत्सर्वाभिश्चेत्प्रहितंकुसुमादिवास

के शाभिः॥ यस्याः परिग्रहणीया तूनीया दासकंतस्याः॥ ५४॥ उ सववेच्छायामिह सर्वा सामानुरूप्यतः पूज॥
 आपानकंच देयं धर्मो भूरिभार्यस्य॥ ५५॥ निष्कासे बहिरुचितः कासाचिन्मृददर्शने स्त्रीणां॥ न हि ह्येषा
 युवतियोग्या संगीतादौ भवेत्कापि॥ ५६॥ बाह्या न च प्रवेश्या अंतःपुरके कदाप्यविज्ञाताः॥ धर्मे च वधूत शौ
 चाः सैव योज्या योग्यतां ज्ञात्वा॥ ५७॥ बहिषु प्रतिपक्षे संतः पुरिकेषु न क्रमो मौलः॥ आरत इहोपयोगश्च
 नमस्याद्येयतः प्रमितः॥ ५८॥ श्रीवीरभद्रहतिना शास्त्रेऽसमवाणशासनानुसृते॥ भार्याधिकारिके स्मि
 न्चरमो ध्यायः कृतः स्तौगः॥ ५९॥ ॥ व्याख्येये पतितत्वादनुचितमपि पारदारिकं लिखति॥ गोपांगना
 सुनिरतं यादवचरितं हरिकल्लयन॥ ६०॥ पंचममधाधिकरणं परिशंकितपारदारिकं नाम्ना वा स्यादयनस्य
 वीरो व्याख्यातुं यत्नमाधत्ते॥ ६१॥ अध्यायाः षड्विहोक्ताः शीलावस्थापनं भवेद्यूनोः॥ व्यावर्तनस्य हेतुः
 सिद्धाः पुरुषाश्च नारीषु॥ ६२॥ साध्या योषिदयनासथमाध्यायार्थसंग्रहः कथिताः॥ परिचयहेतुभि
 योगचर्यायुक्तौ द्वितीयस्य॥ ६३॥ भावपरीक्षादूती कर्मणं सांनकामितं रक्षा॥ एते क्रमिका अर्थाशेषा

ध्यायेषुसंज्ञोक्ताः॥५॥संगृह्येधमिहार्धनधिकरणेपंचमेकतीसुहृती॥तस्यप्रथमाध्यायेव्याख्यानेयहत
स्तनुते॥६॥व्याख्यानकारणयेविदधतिपरदारसंगमाकांक्षी॥तैरादितःपरीक्षाकार्येतिसंभवास्तस्य
॥७॥साध्यतानन्यययोरयतिगम्यतुयोर्विमार्गेच॥रत्नेनप्यपरीक्षन्भूर्याद्रचितोनसौरव्याय॥८॥सत्तं
मयायदीयेचरेषासंगत्यवैरिनिःकामात्॥रचयेन्ममोपघातीव्रीह्यादितितसमातनुयात्॥९॥इत्याद्याः
परदारान्कामयितुःकारणेषुदंबोध्याः॥दशधाकामावस्थाःनिर्दिष्टाःकामशास्त्रेषु॥१०॥चक्षुःप्रीति
स्संगोमनसस्संकल्पविच्छेदौ॥तनुताविषयत्यागौलज्जात्यागस्तथोन्मादः॥११॥मूर्खमिरणेतान्मलि
गान्युक्तानिकामशास्त्रेषु॥तत्रयुवत्याश्शीलं सत्यंसाध्यतुशौचानि॥१२॥विरहंचसाध्यतायाःवेगे
मृदुतांतथाचदंडहं॥आकृतिवैधर्म्याभ्यांलक्षान्याचक्षतेकेचित्॥१३॥आकृतिलक्षणयोगैव्यभि
चरतस्सस्यशीलशौचादि॥आकारंगितयोरिहलिंगहंस्यासर्वतेश्च॥१४॥वास्यायनस्यमसादोषो
यंपूर्वसंमतेऽभिहितः॥श्रीवीरभद्रयूनादृष्टाखिलकामशास्त्रेण॥१५॥परदारानांग्रहणोव्याख्यायं

तेन हेतवस्सुत्रा॥ मूलानुसारतो तस्ते व्याताः पूर्वमेवेह ॥ १५ ॥ पुत्रस्तु गोणिकायाः प्राहुर्नियनं प्रवृत्ति संबंधि ॥
 उज्ज्वलपुरुषनिरीक्षणा मंबुजमुख्यास्तथापुंसः ॥ १७ ॥ तारुशरमणीदृष्टा कामस्सज्जायते स्फुटस्त-
 स्यां ॥ तस्मात्प्रवृत्तिहेतुर्नापेक्षेयेतदायातं ॥ १८ ॥ नापेक्षंते धर्मनार्यो नाधर्ममुल्लसत्कामाः ॥ नापेक्षया
 परस्य चरचयं सभियोगमेणक्षयः ॥ १९ ॥ व्याकृतिविकिर्षशालिन्यपि युसिसाभियोरु ॥ एषस्वभावभेदः
 प्रायो नामो भिशमानां ॥ २० ॥ अभियुक्तापि न सिध्यति तादृग्बुद्धिः कदाचने हैसा ॥ निष्कारणमभियुं
 ज्जते हरिणीदृशवल्लभः कापि ॥ २१ ॥ अभियुं ज्याप्यभियोगं क्वचन पुनर्वर्जयत्यसौ चतुरः ॥ गच्छति मध्य
 स्खलं सिद्धायां कापि बालायां ॥ २२ ॥ अवमन्यते च सुलभां दुर्वित्तलाभां समीहते बहुधा ॥ इति शीलाव-
 स्त्थानं मनयुक्तं यूनोर्विविच्येह ॥ २३ ॥ उक्तरागः पत्यापेक्षापत्यस्य निर्गमो वयसः ॥ दुःस्वेन चाशुभवनं-
 विरहाभावः प्रियेणाथ ॥ २४ ॥ उपमंत्रितास्म्यवज्ञापूर्वमिति कृध्यतापतेर्विरहः ॥ गंतं तिका मविरतिः वि-
 रहा दुक्ता प्रतर्क्यते ॥ २५ ॥ ईर्षान्यस्यो शक्त्या स्सा दुर्देवो ह्यसंरता कारत् ॥ मित्रे निरुष्टभावस्तस्मिन्नि

लुप्ततोपेक्षा ॥२६॥ तेजस्वीति च साध्यं समुक्ता शंका भियोगतः शुब्धान् ॥ मृग्याभयं च मत्तावेगं चंडेत-
था चैव ॥२७॥ कुशलः कल्हा सुवृत्त्या नगरे व्रीडेति पाततस्सरिविषु ॥ यदि वा कथिता सूया काले देर्शने भिन्ना
त्वात् ॥२८॥ स्वानं परिभवहेतुर्महा एतद्भुतिः प्रचुरमानस्यात् ॥ नाकारितोपि बोधो वेदानं स्यादतस्तस्मि
न् ॥२९॥ एष शशो वेगे स्य च मंदी भावो स्मिहस्तिनी वाहं ॥ मत्तो मा भूदपरुति इत्यनुकंपा न जायते तस्मि
न् ॥३०॥ आत्मनि दोष निरीक्ष्य जन्मानिर्वेद उच्यते सद्भिः ॥ भयमसतीत्यख्यात्या स्वजन बहिष्कार
तो भवति ॥३१॥ पलितत्वादादरतो हानिः पत्या प्रयुक्तता मेत्य ॥ कुर्यादेव परीक्षी भवति विमर्शो ममेत्यस्यः
॥३२॥ धर्मपेक्षा चैषानि वर्तते निभृता सुनर्मार्गात् ॥ आदित एव विधेयो वेधस्संभाविते हेतौ ॥३३॥ रागस्य
वर्धनादि हृदी कुर्यादिहार्धता युक्तान् ॥ संदर्शनार्थं दुपाये शक्ति भवान् वारयेदेतान् ॥३४॥ आश्वा
सनाद्भय युतान् तत्परिभव संभवान् पुनः प्रणतेः ॥ अन्यानपि परिपंथिभिरुत्पार्यानां दुराचार्याः ॥३५॥ वै
चक्षण्यप्रभृतिरिपरिपंथी चेत्कृतस्य निर्दिष्टः ॥ बहुमानादिरिहेतुः व्यावर्तनकारणो प्रोक्तः ॥३६॥

शालावस्त्रापनतः पश्चादुक्तं हि कारणं विरतौ ॥ श्रीवीरभद्रयूनां नूनं वा स्यादनादत्र ॥ ३७ ॥ स्मरशा
 स्त्रस्याभिज्ञः ख्यापनकुशलस्तथा कथायाश्च ॥ कर्ता प्रेषणकस्य च परिमित संभाषणश्चैव ॥ ३८ ॥ संसृ
 षो बाल्यावधियौवनवृद्ध्या तथा रुचिरः ॥ आगतविश्वासः किल लीलाकर्मादिभिश्चैव ॥ ३९ ॥ कर्ता प्रि
 यस्य तद्ददतः पूर्वं तथैव चान्यस्य ॥ तस्मादपि मर्मज्ञः प्रोक्तमथ प्रार्थितश्चैव ॥ ४० ॥ सख्यास्तु न्नं सृष्टः
 सुभख्या तस्मिन् युगसंरुध्यः ॥ प्रतिवेश्या स्यात्कामी तदकुपरिचारकश्चैव ॥ ४१ ॥ धात्रेयिका परिरुध्यो
 नववरकः प्रेक्षणे तथा त्यागे ॥ उद्यानेषु च निरतः वृष इति विदितश्च लोकेषु ॥ ४२ ॥ साहसिको विद्यायां प्र
 तिज्ञयितस्तथा गुणेषु ॥ भर्तुर्वैवाचरणे यस्य महोर्हवि निर्दिष्टे ॥ ४३ ॥ इति सिद्ध्याः पुरुषास्युः स्त्रीषु स्म
 रशास्त्रसंसिद्ध्याः ॥ अथ कथ्यंते नार्यो यत्र मृते यास्तु सिद्ध्यास्युः ॥ ४४ ॥ अभियोगमात्रसाध्याः द्वार
 स्थितिशालिनी च पारित्य ॥ प्रासादादवलोकनशीला या राजमार्गस्य ॥ ४५ ॥ गोष्ठीया च रिततनुते
 तरुण प्रतिवेशि मंदिरे नियतं ॥ प्रणतप्रेक्षण निरता दृष्टा पार्श्वे क्षणचैव ॥ ४६ ॥ निष्कारणमधि

चिताभर्तुर्देविष्पनेनविर्दिष्टा॥परिहारप्रविहीनानिरपत्यावस्थितानिसं॥८६॥ज्ञातिषुकुलेषुपस्या
याचविपन्नाविश्रुतागोष्ठ्या॥श्रीत्यायुक्ताभार्याकुशीलवानांतथाविधवा॥८७॥वाक्ष्योयावदरिद्राबहु-
भोगाभूरिदेवरानुगता॥बहुमानान्यूनवतिःकौशलसारातिरर्पाच॥८८॥अविशेषज्ञतयाखलुलोभमना-
द्यैवमोक्षणोद्दिग्ना॥भर्तुःकन्याकालेयाचरतानैवलब्धाच॥८९॥अभियुक्ताचतदानीमविषमशीला
वबोधमेधातः॥प्रतिपत्तेस्यास्यादपिसततंपर्वतियातीव॥९०॥हृतमानानपराधातुल्याभिश्चाप्यथः
हतास्त्रीभिः॥प्रोषितपतिकातद्वद्रेयासेष्यास्यभार्याच॥९१॥भार्याव्यशंतीवककापुरुषकदीर्घसूत्रका
दीनां॥इत्थमिमानिर्मीताःसुलभानायेनिरेशेन॥९२॥इत्थंस्वभावजाताक्रिययाचैवोपबृंहितासम्यक्
बुध्यानिरुतोद्देगभजतिस्त्विहतांगतायाता॥९३॥महास्वस्मिन्सिद्धिंलिंगानूपुत्रीचयोषिताश्चैव
व्यावृत्तिहेतुहंतासिद्धिंप्राप्नोतिनारीषु॥९४॥श्रीवीरभद्रकृतिनाशस्त्रेऽसमवाणशसनुसृते॥परवल्ल
भाधिकरणेप्रथमोऽध्यायःसुतःस्सांगः॥९५॥ ॥अथसद्वयतामस्मिन्कुरुतेध्यायस्यतत्परस्यैषः॥ध्या

४९

५९

म

ख्यानाख्यातोख्यातोदनेमानेचशौर्ध्वेच॥१॥स्वयमभियोगासाध्याकन्यादूयातथातुसानेष्टा॥तनुभावा
 परयोषिद्वतीसाध्येतिचाचार्याः॥२॥शक्तौस्वयमभियोगेयुक्तःकन्यासुचान्यनारीषु॥तद्विरहेसभियोगे
 दूतीकसैवैनिर्वाह्यः॥३॥अभियंत्रितं सभाषामायाश्चैवातिमाहसाःप्रथमं॥तास्युस्वतोहिसाध्यादूती-
 साध्यास्ततोभिन्नाः॥४॥कुर्यासरिचयमादौस्वयमभियोगंतुसाधुकुर्याणाः॥दर्शनमस्याद्विविधंस्वभा-
 विकमन्यथाचैव॥५॥तत्राध्यैयंनिजमंदिरसन्निधिमासाद्यजायतेन्यतु॥मित्रज्ञातिमिषग्वरमुखमंदिर
 सन्निधानेस्यात्॥६॥यज्ञोत्सवयोर्व्यसनेगमनाचारेतथाशुभारामे॥साकारंचविदध्याप्रेक्षणमस्यांसा
 दोद्युक्तः॥७॥संयमिनंकेशानामाहुरणंपारिकमलनखराणां॥अधरोष्ठयोर्विमर्दपुलहादंभूषणानां
 च॥८॥नानाश्चसहवयस्यैरादेविन्यस्तदीचेष्टानां॥कायाअतिप्रियाःकिलचारुकथास्सन्निधौतस्याः॥
 ॥९॥भूरिप्रकाशनंस्याश्रवणयास्यास्वकीयदानादेः॥उत्तनेसुहृदोपिचजृम्भणमिहसंगमंगस्यात्॥१०॥
 एकभूषक्षेपंवाक्यश्रवणंतथाचरेत्तस्याः॥शलेनाभ्यजनेनचतामुद्दिश्यद्विधार्यश्च॥११॥ ॥ ॥अन्याप

दिशानमपि च तामेवोद्विश्य भूतलो ल्लिरिव तं ॥ परिचुंबनमालिंगनमुक्तं चैवेह बालानां ॥ १२ ॥ तांबूलस्य चरणं
जिह्वाग्रेण स्पृधा तु निर्दिष्टं ॥ हनु घट्टनश्च कथितं तस्यैवात्र प्रदेशिन्यां ॥ १३ ॥ एवं यथावकाशं कुर्यादन्या
अपीह सञ्ज्ञेष्टाः ॥ आलापरचयेदिह तस्यास्वजनेन सोद्योगः ॥ १४ ॥ अस्मै क्रीडनकानां दानं ग्रहणं तथैव त
त्करतः ॥ योजनमपि च कथाया युक्तं संबन्धिना तेन ॥ १५ ॥ संभाषणक्षमेण च लोकेना स्या भवेत्सदा प्रीतिः ॥
कार्यानुबंधनिष्ठो गमनागमने विदध्या च ॥ १६ ॥ अस्यास्संश्रवदेशो स्थितिमानथ दृष्टियोग्यतारहिते ॥
कामागमसूत्राणां कथयापहरेन्मनस्तस्याः ॥ १७ ॥ प्रसृते परिचय इत्थं हस्ते तस्यानिधाय निक्षेपं ॥ प्रतिदि
क्षुण्णमनुदिसंवागृहीयादेकतो देवान् ॥ १८ ॥ सौगंधिकमथ पूगं निजदारैस्सह विविक्तदेशेषु ॥ दद्यादस्यैव
तस्तद्वद्विस्मयगोष्ठी च ॥ १९ ॥ येषु च सुवर्णकारप्रभृतिषु कर्मार्थिनी भवेदेषा ॥ तत्र स्वयमभिभूयादेवं स्या
दर्शनं नित्यं ॥ २० ॥ एवमुपायांतरतो भूयान्नित्ये सदृशेने निरतः ॥ स्यादिधं लोकेषु हि विदिता लापादिरे-
तस्यां ॥ २१ ॥ अनुसंधानं तस्मिन् कुर्यादन्यस्य कर्मणोप्येषः ॥ न ह्यनुरागं लभते निरुपायोप्यन्यदराणां ॥ २२ ॥

कर्मणि वस्तु नियस्मिं सा देवा कौशले तथा सेख्वा ॥ आत्मापत्तं कथयेत्तस्योपत्यागमादेवः ॥ २३ ॥ पूर्वा
 चरितै लोकेः द्रव्यगुणादेस्तथापारिक्षायां ॥ रचयेदेष विवादं तत्परिजनतस्तथाचैव ॥ २४ ॥ तत्परिजनैर्वि
 वादे स यशस्तस्यां चरेत्सौ प्रश्नं ॥ तस्मै मत्स्याहं न्यपूछेद न या विवादेन ॥ २५ ॥ इत्थं परिचयहेतव इह नि
 दिष्टाः परस्य दारेषु ॥ श्रीवीरभद्रहृतिना परिचितकामार्थतत्वेन ॥ २६ ॥ कन्यामिव सटुपायः कृतपरिच
 यद्विर्तितं गिकारं ॥ अनियुं जीतस्फुटतरमासां भूरि प्रवृत्तत्वात् ॥ २७ ॥ निर्दयकामशोराहति उच्छ्रितहृ
 दामप्यधीरवृत्तानां ॥ प्रायेण चाभियोगः सूक्ष्माः कन्यास्वयंयोगान् ॥ २८ ॥ द्रव्याण्यस्या गोष्ठी गत्युप-
 भोगव्यतिकरेषु चानीय ॥ उपयुं जीतनिर्वर्तितसुभगाकारादिरेव चतू ॥ २९ ॥ परिवर्तनं विदध्याकुसुमोत्तर
 वस्त्रकांगुलीयादेः ॥ स्वस्य सुगंधं रचयेन्महार्हकं च प्रयत्नेन ॥ ३० ॥ तां बूलस्य च यत्ना कुर्यात्तत्प्राणिपंकजा-
 द्रहण्यां ॥ गोष्ठी गमनोद्यमवान्कुसुमान्येतत्तरादीनां ॥ ३१ ॥ गृहीयादभिवाचनपुरस्सरं रागकांक्षयात्
 स्याः ॥ दशजादिपदसचिन्हं साकारं भूरिगंधादि ॥ ३२ ॥ दद्यात्स्वयमेतस्मै स्पृहणीयं चेत्स्वयं भवेदाता ॥

कुर्यात्साध्वसभंगंभूर्यभियोगेनकालेषु॥३३॥क्रमज्ञोविविक्तदेशेनयनंपरिचुंबनंपरीरंभः॥तांबूलदानला
भेपरिवर्तनमत्रपुष्पाणां॥३४॥स्पर्शश्चगुह्यदेशेइत्यभियोगाःपरस्यदारेषु॥मूलग्रंथानुगमादपिचविगीतावि
निर्दिष्टाः॥३५॥अभियुक्तायत्रैकातत्रनिविधःपरापियोगस्यात्॥यात्ननुधूतविशेषापियकरलैःस्यादसौ
वश्याः॥३६॥भर्तान्यत्रचदुष्टसंघाशेयत्रनायकश्चस्यात्॥तत्रनकामापिरमणीमभियुंजीतैवसासाध्यां
॥३७॥शंकितरक्षितधीताःसश्वशूकाश्चपद्मपत्राक्षीः॥प्रत्ययमात्मनिरक्षन्मभियुंजीतेहनैवासौ॥३८॥
श्रीवीरभद्रकृतिनारचितेऽसमवायनासनानुसृते॥परवल्लभाधिकरणेपूर्णेध्यायोद्वितीयोसौ॥३९॥
अधिकरणेपंचमइहकुरुतेव्याख्यांत्रुतीयकेध्याये॥भूचक्रचक्रवर्तीवीरश्रीवीरभद्रोसौ॥१॥अभियुंजान
स्तुदृशोभावपरीक्षांप्रयत्नतःकुर्यात्॥यद्यभियोगग्रहणंतत्रवदंतिप्रयोगस्यात्॥२॥अगृहीत्वाहभियो
गंपुनरपिसंसृज्यमानतायांहि॥तांचललभ्यांविद्यादेशोरहितेपुनस्तथैवान्यैः॥३॥यापुनरभियोगानां
ग्रहणेनिपुणानभोजयेपि॥शुक्लप्रतिग्रहेतोनिरतामतिदृष्ट्वासाध्यतांविद्यात्॥४॥नहिचेतांसिमृगाक्ष्यः

स्थिरतां नेतुं समर्थास्त्युः॥ परिहरति नाभियोगं न च संसर्गं तथा समातनुते॥५॥ प्रसादेशो विरता हसति तथा
 गौरवस्यैषा॥ अभिमानादात्मनि वा तस्मिन्वासाति परिचया कृच्छ्रात्॥६॥ साध्या मर्मविदेनां दूष्या परिसाधये
 निपुणः॥ परुषप्रसादेशं निरतो वेक्ष्य सुपात्रतां भजते॥७॥ पारुष्योत्तरमृद्धिं मृद्धं गीसाधये देवसहने करदिसंगं
 तच्चिंतानावबुध्यते चान्यत्॥८॥ सानन्येन क्षांसां देशाद्वा सा भवेत्साध्या॥ सुप्तः करसरसी सह मुपरिसमीपे त
 था प्रसुप्तायाः॥९॥ कुर्यात्सापि विरचयेदत्रोपेक्षां प्रसुप्त्येव॥ भूयो भियोगकामाप्रयते देषा निवारणे सुखा॥१०॥
 एतेन व्याख्यातश्चरणे चरणस्य चिन्त्यासः॥ प्रसुप्ते स्मिन्निह भूयः सुत्तरपरीरंभसो यमो भूयान्॥११॥
 तत्रा सह न मुद्ध्यति भाजं दिने ग्रिमे प्रवृत्तः॥ स्थितिशालिनी च विद्यादभियोगार्थं द्विशोदरी पुरुषः॥१२॥
 दूती साध्या विद्यादेनां संदर्शनै हीनां॥ स्थिरसंदर्शनहीना प्रवृत्तौ पुनरप्यवस्थिता मृष्टा॥१३॥ भवतीत्याह
 तवि दृष्टाकारं दृशेव शोकुर्यात्॥ यावत्भिषोगारचयत्याकारणमात्मदर्शने दात्री॥१४॥ सालंकारैकोते
 वेपथुयुक्ता सगद्गदं वदति॥ खिन्नकराद्यंगुलिका खिन्नमुखी चैव जायते त्यर्थः॥१५॥ आत्मानं योजय

निचशिरसस्संपीडनायास्य॥आनुसंवाहनिकाहस्तेनैकेनतप्तकुर्वाणं॥१६॥अपरेणसंगृह्यंकुर्यादश्ले-
षणंचैव॥विस्मितभावायदियानिद्रां धाकरसरोरुहद्विकृतः॥१७॥तिष्ठतिसंस्पृश्येनंहरिणकिशोरस्फुरन्म-
यनां॥अष्टिकैकदेशसूक्ष्मपरिनिपात्याचतिष्ठतेचेह॥१८॥संवाहनेनियुक्तानोर्व्योप्यांतीहवैमल्यं॥अवि-
चलितंकरमेकंतत्रैव न्यस्यसुस्थिराभवति॥१९॥संदेशानांगनेचपीडितमतिकालतोहरति॥यदिवाहनि-
द्वितीयेसंवाहनकर्मकर्तुमायाति॥२०॥नायककृताभियोगंपूर्वेहनिवारयित्वैह॥संसर्गनात्यंतंकुरुतेपरि-
हरतिवानवात्यंतं॥२१॥संदर्शयतिविविक्तेभावंचांगंतयामूढं॥परिचारकोपभोग्यासाचेदकारितातथैवस्या-
त्॥२२॥मर्मज्ञयाप्रसाध्याव्यावृत्तौतर्कनीय्याच॥इष्टंभावपरीक्षाभाविन्याभूमिवल्लभेनेह॥२३॥श्रीवीर-
भद्रकृतिनाव्याख्याताख्यातवीर्येण॥परिचयमादौकुर्यात्तदश्वात्संभावणंसमारचयेत्॥२४॥परिभाषण-
मिसंमिश्रोमिथआकारस्यैवभोधश्च॥प्रत्युत्तरेणदृष्टातस्याकारसंग्रहंपुरुषः॥२५॥गतसाध्वसोवि-
रचयेदनियोगंपद्मपत्राध्याः॥आकारेणमृगाक्षीमाभवंस्वस्यदर्शयेत्पूर्वं॥२६॥क्षिप्रंस्यादभियो-

ज्यांसाप्रथमेदर्शनेपुंसा॥आकारितास्फुरेत्तरमतिमंजुलमाशुदर्शयेदबला॥२७॥तक्षुरासिधाज्ञेया
 रतिलाभसमानसासापि॥एषविधित्यतिसूक्ष्मोधीरास्यपिचाप्रगल्भयोवासु॥२८॥अन्यासुसस्फु-
 रस्यासूर्वेन्यायःपरीक्षित्यो॥.....॥२९॥श्रीवीरभ
 द्रवृत्तिनाशास्त्रेऽसमबाणशासनानुस्तुते॥परवल्लभाधिकरणेरचितोध्यायस्तृतीयोसौ॥३०॥
 परवल्लभाधिकरणेध्यायस्तृतीयेसरूपणंकरुते॥चतुरदधितीरलीनांयदभिमहीपालमीनाक्ष्याः॥३१॥
 दक्षितचेष्टाकारायाभूयाद्विरजदशनावनिता॥तांसाधयंतिदूयातद्वदपूर्वाचक्राज्ञाः॥३२॥शीला
 दनुप्रविष्टातस्यामारव्यानकपटपाटेन॥सुभगंकरणैर्योगैःलोकानांचैववृत्तांतैः॥३३॥कविकथया
 परवनितासक्तकथाभिश्चतस्वरूपज्ञा॥स्तुत्वालीलायस्यादाक्षिण्यं बोधयेदेवं॥३४॥सुभगितुंगु
 णयुक्ताकथमीदृशनिर्गुणेष्वेनिरता॥दास्येष्वेवनिपुणःकमलदलाक्ष्यास्तथेदानीं॥३५॥वेगोमंदः
 शठतामूर्खहंभारुतज्ञूतैर्व्याधः॥कार्पण्यंविमुखत्वेभोगेयानीहवाच्यानि॥३६॥गुणानितस्मिन्तीरेतो

तस्याश्च हेतुभूतानि॥ कथयेदस्यास्स विधेः शानि शयानीह वा च्यानि सादृती॥७॥ भवतिरचयस्मादोषाय
 स्यास्सोद्देशसा च नायके स्वीये॥ कुर्यात्तस्य पुरस्कृतिमेवादृतीरुतिप्रश्रवा॥८॥ शशतानैव च दोषो भवति
 मृगी चेन्मृगेश्च एणकृष्ण॥ वउ बाहस्तिन्योरपिनौ चित्सा नौचितिं ब्रूयात्॥९॥ विश्वास्यामिहतस्यामसादृती
 तु निर्दिशेदस्यां॥ प्रथमं साहसयुक्तनुभावा चेति गोरिका पुत्रः॥१०॥ कथयेन्नायकचरितं कामित्वं चानु-
 लोमतां चैव॥ युक्त्यार्जितसद्भावा कार्यशरीरं वदेदिष्टं॥११॥ आकर्णक्षिनिशामयिय किमपि विचित्रं मनो
 भुवश्चरितं॥ दृष्ट्या ह्यमतिधीश्चित्तोन्मादं सदा तनुते॥१२॥ एतावतो पराधान्निहतः कामेन दुःसह व्यथ
 या॥ हृत्तो प्राप्य जह्या प्राणानपि प्रायः॥१३॥ तत्राशौज्जीवा सिद्ध्या दिवसे दिने पुनर्दृती॥ वक्तादिषु प्र
 साददृष्ट्या भूयः कथारचयेत्॥१४॥ कथयेदस्याः पुरतश्चरितानि परपुरुषनारीणां॥ आदौ हृत्साहलयां
 मुनिर्वैतां विशृतां लोके॥१५॥ चातुःषष्टिकयोगेनैपुण्यं तस्य दर्शयेदस्यै॥ एवं हृत्पतामस्य च पश्यत्तं सा
 धयंत्यस्याः॥१६॥ सौभाग्यं कथयेदपि संभोगं च न मन्यया तस्य॥ सत्यमसंयत्ना चाकारं लक्षयेच्चैव॥१७॥

सापि सहा संकथयेद्दया चैवा सनं तथा चानु ॥ स्थानं शयनं भुक्तं चेष्टितं रचितानि पृष्ठे च ॥ १८ ॥ स्वं दर्श
 यति विविक्ते रचयसा ख्यान केनियोगं च ॥ चिंता जंभा श्वासां कुरुते प्रीत्या दसा सार्थान् ॥ १९ ॥ इष्टो हव यो नि
 संभ्रु स्मरति च नी दर्शनं तथा तस्य ॥ नातं कथां च कं धृतितं कथितं स्वस्य चा कथनो ॥ २० ॥ दूता मनोरथे
 पुच कथिते चेतस्य नायकस्यैषा ॥ हसति न किंचित् कथयति संदर्शति शोभना कारान् ॥ २१ ॥ उपबृंहयेदनुगतै
 रेनामिह नायकस्य चैवैषा ॥ गुण कथनैरुपबृंहय मुचितं चा संस्तुता भवति ॥ २२ ॥ आकारा संसर्गेऽ संस्तुत
 तायां ततो भयोरनयोः ॥ दूती कर्म निबंधं कथयत्यौ दाल किः वास्त्रे ॥ २३ ॥ सत्या कारा मंगेऽ संस्तुत तायां तथो
 भयोरनयोः ॥ दूती कर्म विधानं संमतमिह बाभ्रवी यानां ॥ २४ ॥ संस्तुत तायां सत्यां मनसितथा कारभूरि संस
 र्गे ॥ दूती कर्म विधानं कथयति श्री गणेशिका पुत्रः ॥ २५ ॥ वास्यायनस्तु कथयति युगलाभावे पिदूतिका कार्या
 प्रत्ययतो मतमेतत्सम्यगसम्यक् परेषां हि ॥ २६ ॥ तासां मुपायानां निहिमनसो भिमता निदर्शयेदेष ॥ अनुले
 पनतां बूले वा सो जनमंगुलीयकं च ॥ २७ ॥ प्रहिते चेषु च कुत्रचिदर्थान्वितो भवेत्स्वः ॥ चिह्नैः न स्वदर्शनय

नोः चिह्नान् न्या निचैतस्य ॥ २८ ॥ कुंकुमविरचितमंजलिमपिवाससिनायकश्शुभं रचयेत् ॥ साभिप्रायाह
तिक्लिपयच्छेद्यं चरेदस्यै ॥ २९ ॥ आपीठं च विरचयेत्तं श्रवसश्चलेखसंयुक्त्या ॥ तेषु मनोरथकथनंतत्पर
तो नायकः कुरुते ॥ ३० ॥ संगमयेदथ दूतीसिद्धांताकालदेशयोश्शुभयोः ॥ वेदानामपि गमने याज्ञोपवीतनीय
लीलायां ॥ ३१ ॥ संगमयेदथ दूतीसिद्धांतासंतरणे सरितां ॥ मप्यथ परिणययज्ञोत्सवे तथा व्यसने ॥ ३२ ॥
अग्नौ जनयवक्रारोहे तथा चैव ॥ स्नापारे प्रेक्षया व्यापारंतरमपीधमादिष्टं ॥ ३३ ॥ इति ब्राह्मवीयरी
त्या सुभगः कालस्य निर्णयो दूत्याः ॥ भवनेषु सखीप्रभृतेः संगं सुखमाह गोणिकापुत्रः ॥ ३४ ॥ विदितनिष्क्रम
प्रदेशं वा स्यादयन आह ॥ अष्टविधेष्टादूतीप्रथमा कथिते हस्तानि स्तुतार्था ॥ ३५ ॥ उपलभ्यार्थमभीष्टं नाय
कयोः स्नेहया कत्री ॥ संस्कृतयोस्सा प्रायेः दारनियोगे तथा विधयोः ॥ ३६ ॥ अनुरूपयोः कुतुकतः घटनं स्या
दप्रयोगेऽपि ॥ उपलभ्यार्थैकदेशं शेषं कुरुते मितार्थाः ॥ ३७ ॥ इष्टो न्योन्याकृत्योर्विरहे क्षणयोरियं भवति ॥
विदितानुयत्र हारि संदेशं समर्पयेदुभयोः ॥ ३८ ॥ दृष्टस्वभावयोः स्या भवति च संसृष्टवोर्योनोः ॥ देशस्य बोध

नार्थयदिवाकालस्य वाथदूलेन ॥ ३९ ॥ प्रहितास्वयमभिगच्छेद्मणं स्वाचास्त बोधेव ॥ स्वप्नोपभोगकथनं कु
 र्याद्गोत्रस्य भूरिचास्ववर्लितं ॥ ४० ॥ निंदेदस्य च भार्या तद्वच्चपदेशाद्देदीर्घ्या ॥ नखद्वानचिह्नदत्री भवति
 हसंकल्पितापुराचाहं ॥ ४१ ॥ इत्यभिधात्री पृष्ठे तद्रायतिः स्वसौदर्यं ॥ निजदूती कथिता सा दृष्ट्येवं विविक्त
 देशेषु ॥ ४२ ॥ ग्राह्या च दूसादंभातामभिसंधाय संदेशं ॥ कथयंती कारमणं सिध्दं कुर्याद्वेत्तथा सापि ॥ ४३ ॥
 एषा हि तां लरीया धृदयो दूती करोसेव ॥ अनया कथितो ज्ञेयो नायकता भागिहापि दूतश्च ॥ ४४ ॥ निजदूती व
 ल्लोके दूरयंते यस्वयं दूताः ॥ नायक भार्यं मुधा विश्वास्या यातु प्रविश्य यं भृणया ॥ ४५ ॥ प्रुखति नायक चेष्टां शि
 क्षादत्री वयोगेषु ॥ साकारं भूषयति च कोपमथ ग्राहयेत्तथैवैनां ॥ ४६ ॥ निर्वपति नखव्रणमि सा चर शिश्न
 यित्वेव ॥ आकारयति चरमं दूरे लोतेन गूढदूती सा ॥ ४७ ॥ भार्या दूती मूढा भार्या चेदूततो याति ॥ यं वल्ल
 लतः कश्च न बालादिः प्रेक्ष्यत भवंतत्र ॥ ४८ ॥ सा स्यान्मूका दूती लेखादिः कर्णपत्रादौ ॥ प्राक्वस्तु वा
 पशार्थस्वजना ग्राह्यार्थं कंतु यावाक्यं ॥ ४९ ॥ आदास्ये श्रावयति स्मादूती सा तु वाचैव ॥ प्रसुत्तरस्य वा

आदस्ये श्रावयति स्यादुती सा तु वा चैव ॥ प्रत्युत्तरस्य योचन मन यो र्युक्तं तथैव भूय स्यात् ॥ ५० ॥ एष
न्यायः कथितः शास्त्रज्ञैर्गूढदूलां च ॥ भेदप्रयोक्तुं भेदाभावादिदूलास्तु गूढदूला स्यात् ॥ ५१ ॥ इत्थं दूती मे
दानि एति वीरभद्रेन ॥ विधवे क्षणिका दास्यः मिश्रुक्यः शिल्पकारिका चैव ॥ ५२ ॥ विश्वासं वरयासा
विदधति कार्ये तु दूतीनां ॥ परिविद्वेषंतस्यां जनयति निर्वसयिवरम्याणि ॥ ५३ ॥ चित्रात्रतिसंयोगानति
यत्नादर्शये चैव ॥ नोयकमतमनुसंगे पुनरपिरतिकौशलं तथा तस्याः ॥ ५४ ॥ अधिकस्त्रीभिः प्रार्थनमथ
वा वष्टंभनारख्याति ॥ अर्थमसंकल्पितमपि कारयतश्चापि भूरियोत्सृष्टं ॥ ५५ ॥ आवर्तयति लोचसा मि
हकौशलेनैव ॥ श्रीवीरभद्रवृत्तिना शास्त्रेऽसम्बाराशासनानुसृते ॥ परवल्लभाधिकरणेरचितो ध्याय-
श्चतुर्थोऽसौ ॥ ५६ ॥ ॥ अथ पंचमे प्रपंचं कुरुते पंचेषु चरितवृत्तिचतुरः ॥ चतुस्त्वधितीरसंचरदरितस्
एति गीतशैर्यश्रीः ॥ १ ॥ परवल्लभानुरागो गोपित इति भूमिवल्लभः प्रसृते ॥ आचारादिहतेषामाचारणं
सर्वलोकाणां ॥ २ ॥ सुयोदयादिचक्षिलनैषांगुष्ठाभवेदसौ चेष्टा ॥ अनुकरणं च निरर्गळमेतस्मात्सर्व-

लोके स्यात् ॥ तस्माद्गृहितमेतैस्तत्तव्याभूमिबलभाप्रमुखैः ॥ राष्ट्रोपप्लवतस्यादेष्टां दोषोधिकस्तस्मात् ॥
 ॥ ८॥ यदिहरदाररुचिस्साद्रूपालोन्योथवासमस्तेन ॥ नाचरतितत्प्रकाशं परमवनस्यप्रवेशे च ॥ ५॥ तत्र ग्रा-
 माधिपतेर्यूनोप्यथविलोखवृत्तिपुत्रस्य ॥ ग्रामीणानोपत्योवचनेनैवेहसाध्यास्युः ॥ ६॥ धर्षण्यस्याः स्तः
 फथितास्तामिस्सहयोगमाचरेज्यैव ॥ विष्टौकोष्ठागारप्रवेशे वा ॥ ७॥ द्रव्यस्यचनिष्क्रम-
 णेप्रतिसंस्कारेचमंदिरस्याध ॥ क्षेत्रस्यकर्मणितथाकार्पासादेरथादाने ॥ ८॥ सूत्रप्रतिग्रहेपिचवस्तूनांचै-
 वविक्रयक्रययोः ॥ विनिमयबलारव्येषामन्येष्वेवंविधेष्वपि च ॥ ९॥ अक्षस्यचयोगोप्रजयाषामिस्सहा-
 थानिर्दिष्टः ॥ प्रव्रजितादिमिस्सक्तः सूत्राक्षप्लक्षसंयोगः ॥ १०॥ राजावटतः सुकरः कुलटयोषामिरेषसंबंधः ॥
 वनजाक्षामिर्वणिजांनागरिकाध्यक्षयोः प्रोक्तः ॥ ११॥ नगरस्थानांसुदृशांसुवसंतादिविदेशभवनेषु ॥
 क्रीडांतःपुरकाभिः सहनिष्ठाप्रमोदाय ॥ १२॥ योषानगरविभूषाआपावकमादरादिमाः कृत्वा ॥ गत्वांतःपु-
 रिकारणंपृथग्वासंयथासंगं ॥ १३॥ असिवाचकथाभिः पूजांलब्ध्वातथाप्रयाताश्च ॥ निष्क्रममुपप्रदोषं कु-

॥ यानि पुरस्चितलोकैः उक्तान्युत्कृष्टवस्तुजातानि ॥ तान्यप्यस्याः कुर्याद्विषये दृष्टे स्मरो जाक्ष्याः ॥ १९ ॥

युः कुशला स्मरो जाक्ष्यैः ॥ १९ ॥ संभाषेते प्रणिहितदासीराज्ञस्तु पूर्वसंसृष्टान् ॥ तत्र प्रयुज्य नारीरं मणीयंदर्शयेदे-
नां ॥ १५ ॥ प्रगेवस्वे भवने स्थितिभाजं तं प्रतीपमाब्रूयात् ॥ श्रीडोयामस्यांत वराजगृहस्था निरम्याणि ॥ १६ ॥
कार्याणि दृष्टि विषये तानि च कालेन योजयेदेवं ॥ मणिभूमिकां प्रवालैः कुट्टिमकं बाह्यदेवास्तु ॥ १७ ॥ वारीं मृ-
दीकामपि समुद्रगेहं च भित्ति संचारान् ॥ प्रतिभवनचिरकैर्माव्याघ्रादेः पंजराणीह ॥ १८ ॥ ईशानुरागमस्यामे-
कांते भूरिवर्णयेन्निपुणं ॥ आयतिमस्यैकथयेत्सह राज्ञां संप्रयोगेन ॥ २० ॥ प्रतिपन्नां योजयति च भजे मा-
मप्यमंत्रनिस्त्रामं ॥ स्वयमीशो प्रतिपन्ना माये नैहे पचारेण ॥ २१ ॥ सांत्वनपर्ययजपति हि संभूयानुरक्तमु-
त्तुजे दुचितं ॥ अंतर्निषं प्रेष्याः पत्युर्दाराः प्रयोज्यायाः ॥ २२ ॥ तत्र प्रणिहितयसीराज्ञस्तदशंपरंतु पूर्वया ॥
अंतःपुरिका कुर्यात्सहवा प्रीति प्रयोज्याभिः ॥ २३ ॥ प्रसृतप्रीति छलतो नियोजयेद्दर्शने पुनर्यत्नात् ॥ पूजित-
निविष्ट पानवती राजेसीति ॥ २४ ॥ विख्याता विज्ञानेयस्मिंत दर्शना समाभूता ॥ अंतःपुरस्थया किल दास्ती तु-
क्या तु पूर्वया ॥ २५ ॥ प्राप्ता नर्थकं शांगी ब्रूयादिथं हि मिथुकीलाकं ॥ अंतःपुरिकाराजनि सिद्धैषामद्वयस्था च ॥ २६ ॥

कुरुणारसार्द्रहृदयात्तामनयायोजयाम्बुहंसदया॥ वारयतिसातृदीशानर्थमद्वाक्यतः स्नेहात्॥ २७॥ प्रतिपन्नाद्वि-
 स्ताप्रवेशयेत्तामयं संपंचास्यै॥ यदद्यादभयश्रवणकरुणासोसाहंप्रणिहितेसादि॥ २८॥ एतौकृताभिलाषा-
 अभितलायतेधामहामात्रैः॥ बलतो न्यैर्निगृह्यहीताः व्यवहारादुर्बलाश्चैव॥ २९॥ भोगेनस्वीयेनचनिस्संतोषाक्षिती-
 श्वरेप्रेमा॥ कोक्षंतियेवहिर्गतमनुतेव्यक्तिंतथैच्छंति॥ ३०॥ बाध्यायेचसजातिभिरेतानमिवंचितुंतथैच्छंति॥ येसू-
 चकास्तथान्येकार्यपराव्यसनयुक्ताश्च॥ ३१॥ अनयैवव्याख्याताभार्याषांविशिष्यगणितानां॥ वास्यायनमु-
 निनातदनुश्रीकीरभद्रेण॥ ३२॥ अन्येनवाप्रसंक्तांसहनिगृहीतानांप्रयोज्यवनितातु॥ तेननियोज्यनिविष्टीकु-
 र्यादंतःपुरेराजा॥ ३३॥ प्रणिधिबलेनतदीयंयदिवापरिदूष्यनायकंराजा॥ अपराधिनाकष्टत्रंनिग्रहदभा-
 न्नयेदंतः॥ ३४॥ इतियोगाः प्रहृन्नाराजकुमारेषुकामवामेषु॥ परमंदिरेप्रवेशोयुक्तो नैवामनिष्ठत्वात्॥ ३५॥
 कोट्याधिपमाभीरंपरमवनगरंनिदेशतोभर्तुः॥ रजकोजघानतस्मात्परमवनंनोचितंराज्ञां॥ ३६॥ अश्वा-
 ध्यक्षोहतवान्काशीशानंतथाजुषसेनं॥ तस्मात्परगृह्यान्नंदारथेनोचितंराज्ञां॥ ३७॥ देशप्रवृत्तियोग

त्परदारेषु प्रकाशतोभूयः॥ दृश्यं ते कचिदेतेन त्वेवं सर्वदेशेषु॥ ३८॥ प्रत्ताजनपदकन्यादशमेह निसख्युर्ध
मतं नीत्वा॥ अंतपुरं प्रविष्टा मुक्तोऽसृष्टं ध्रुवपेन॥ ३९॥ रात्रौ च वसुगुल्मे याच महामात्रकामिनी सुभगा
सा जातिक्षिति वल्लभसेवायै तेषु देशेषु॥ ४०॥ सरसा जनपदयोषाः प्रीत्यपदेशेन वार्थमासादौ॥ वैदर्भीतिः पु
रिकाः अंतःपुरगाः प्रकुर्वन्ति॥ ४१॥ दृश्यास्वकीयभार्याः रदतिपरे प्रीतिदायमेवेह॥ अपरंतकप्रभूता भू
रिमहामात्रराजभ्यः॥ ४२॥ नृपनारीभिः क्रीडां सहकर्तुं देशानगरकामिन्यः॥ सौराष्ट्रे नृपगेहं यात्र्यै कैंकत
थामिच्छिताः॥ ४३॥ एवं परदारविधौ देशदेशप्ररुतितोभूयैः॥ विलसतितरुं प्रयोगेन हिराज्ञां वारकः कोपि
॥ ४४॥ श्रौते पथि प्रयातैर्भूयैरेष निरुदितः पंथाः॥ जितवडवर्गं भूमिं ते विजयं ते च चेद्याः॥ ४५॥ राज्यं
च चेलभोग्ये परदारेभ्यः परे जना विमुखाः॥ बीजंत नरपतेः परनारीभोगवैमुख्यं॥ ४६॥ श्रीवीरभद्ररुति
नाशाख्येऽसमबाणशासनानुसृते॥ परवल्लभाधिकरणे पंचमद्वहसंचितो ध्यायः॥ ४७॥ ॥ अथ पं
चमस्य वल्लभं स्पष्टं स्पष्टयितुं जायते स नोद्योगः॥ अष्टदिगन्धनिविशयदरिवधूकष्टमाधत्ते॥ १॥ अंतःपु

ररक्षणतोनीक्षणमेवान्यपुंसितस्त्वानात्॥१॥एकोनेकसमानोभर्तात्रुप्तिस्ततस्तासां॥२॥तस्मात्परस्परंताः
 कुर्युश्चुप्येप्रयोगसंयोगान्॥धात्रेयिकांसरयीवादासीवापुरुषवेषेण॥३॥कृत्वाकृति संयुक्तैकैर्मूलैरप
 द्रव्यैः॥निर्वर्तयेयुरचितेस्वामिप्रायंविशालाक्ष्याः॥४॥प्रतिमांवापुरुषीयतःप्रस्फुटलिंगास्तयापुर
 स्कार्याः॥राजानोवाक्यपयाविनापिभावंध्वजंकृत्वा॥५॥अभिगच्छतिचबन्हीरेकरजन्यांहियावदर्थताः
 स्नातायांश्रीत्यावासाभिप्रायोथवासेन॥६॥अवलंबवृत्तिपुरुषाःस्त्रीप्रतिमार्यावियोनिमुख्येषु॥अथ
 केवलोपमर्दास्वामिप्रायंनिपच्छति॥७॥योषावेवान्मुरुषानंतःपुरमध्यभूषणीभूताः॥सहपरिचार
 कयांतःप्रवेशयंतीहकामेन॥८॥प्रयतेरलेन्नथतेषामानयनेसाधुदर्शदक्षितायतिकाः॥अभ्यंतरस
 मसृष्टाःधात्रीपरिचारकामुख्याः॥९॥सुकरप्रवेशतामिहनिस्सारवंतथैवतद्रूपे॥विस्तारंमंदिरगं
 रक्षणवर्गप्रमादं॥१०॥निर्वर्णयेयुरेताःपरिजनवर्गेष्वनित्यतांचैव॥असतोथैनिकुर्युःप्रवेश
 मेषामिमाःकथिताः॥११॥नप्रविशेदंतःपुरमुकटदोषंसपातकंपुरुषः॥लोभादथवाकामादृष्टौक

दृष्टौ यतो दावौ ॥ १२॥ अन्यादुतौ हेतून् विचार्य यत्नादिहा भिवक्तव्या ॥ विहितोपायस्ताभिः प्रविशेदपि पात-
काभीता ॥ १३॥ कक्षारुष्टा बहुशो संकीर्णस्सापसारण बहुधा ॥ रक्षककृतप्रसादाः लभमानाः कातथा ता-
वा ॥ १४॥ प्रविशेद्यदंतः पदमिह युक्त्या नैवात्र दर्शयेद्दीति ॥ प्रमदवनावगूढं शेषितभूपालकचैव ॥ १५॥ निष्प्र-
ममारचयेदिह वाक्त्या प्रतिवासरंततो ह्येषः ॥ उक्ताहेतुंतरमथ संसृष्टस्याद्वहिभक्षैः ॥ १६॥ आत्मानं कथ-
येदपि सक्तं परिचारिका बहिर्गमना ॥ भवति यदा विदितार्था तदलाभो ध्यंतथा दुःखं ॥ १७॥ अंतः प्रवेशि-
ता क्षिर्दूती कल्पं समाचरेत्सर्वं ॥ राजा प्रणिधिनिबोधे भूयादति सावधानो सौ ॥ १८॥ ॥ यत्र गृहीता-
का रद्रष्टु योग्या प्रयोज्या स्यात् ॥ दूत्यास्तत्रावस्थितिरुचिता स्वीयेषु संचारे ॥ १९॥ अस्मिन्नपरिक्षिपु-
तु प्रभवे परिचारिका पदेशो हि ॥ कुर्यात्तस्यां नियताननुबंधांश्चक्षुषश्चैव ॥ २०॥ वर्तितां पिनिवेदनमाका-
रस्यैष वेगितस्याथ ॥ देवाविशेषो वसरे संप्रेष्यं चित्रकर्मादि ॥ २१॥ दत्तं तथा च पक्षे प्रत्युत्तरमाविशेदसौ
पश्यात् ॥ अस्यानियतो गहने देशे छन्नस्थितिं कुर्यात् ॥ २२॥ रक्षिपुरुषरूपो वा प्रविशेत्तत्त्वोक्तवेलया

व्येषः॥ वेष्टित आस्तरणादौ पुरभेदे वागमे योग्यः॥ २३॥ न पृच्छा यो यदि वा संशय मये निर्गमं तथा वेशं॥ स ता
 दिभिरेषः ह्यया याहर्ता भवद्योगः॥ २४॥ न कुलं हृदया तुं वा फल रोचक मुरगाक्षि संयुतं ह्यसा॥ पचति कृतांत धी
 पं पिष्टं सम भाग तो येन॥ २५॥ अभ्यक्ता क्षिर नेन तु न पृच्छा यो तत्र संचरति॥ एतत्परीक्ष योगं कुर्यात्स्यादन्य
 था निष्टं॥ २६॥ द्रव्याणां नीहारेण नरसस्य प्रवेश काले च॥ आपान को सवार्थं वेदी निसे भ्रमे चैव॥ २७॥ व्य
 सा से भव नाना व्यसा संस्थे चैव रक्षकं चापि॥ यात्रा या मुद्या ने यात्रां कृत्वा प्रवेशे च॥ २८॥ दीर्घ प्रोषित भू
 पे निष्क्रमणं वा प्रवेश नं यूनोः॥ एतच्चैव विधेयं कौ मुद्या दौ प्रयत्नेन॥ २९॥ मर्म ज्ञात्वा न्योन्यं राज गृहस्थ
 द्वैक कार्याश्चेत्॥ अन्या सोम पि कुर्युर्भेद स्थेष्टस्य संसिद्धौ॥ ३०॥ बद्धी स्स दूषयित्वा कार्यस्यै वा स्य च्य चा
 यज्ञौ निरतः॥ सद्योऽभेद्यत या किल कामा नुगुणं फलं याति॥ ३१॥ देशे कापि च पुरुषाः संमत्सा हं तरक्ष
 का एण हि॥ प्रविशं त्येतः पुरमि हरश्च नै वापनां तेषु॥ ३२॥ आभीर कव नितानां क्षत्रिय संक्षौ हां तरै र्योगः॥ नृ
 गर कान्ने क्षाभिः निवेशयं ती ह गुलमानां॥ ३३॥ वैद भि कै सपत्नी पुत्रानुपभुंजं ते सुखं नार्यः॥ स्रै राज के यथ

संबंध्याद्यारहो निरताः ॥३४॥ गौडीयानथदरान्नुयाद्याभुंजते गतोद्देगाः ॥ सैंधवभूपतिनारीः कर्मकरा
स्तसमानाश्च ॥३५॥ हेमवतीतः पुरभुविरक्षिणमुपगुह्य चार्थतस्सहसा ॥ साहसिकाः प्रविशंति हि कामा
शुगलक्ष्यतां प्राप्ताः ॥३६॥ प्रच्छद्यतरुणमेकं मिच्छिता वंगदि संभवास्सुदृशः ॥ पुष्पप्रदाननिरतानवदशा
वाभुंजते स्वैरं ॥३७॥ रक्षेद्वारां स्वीयांतेभ्यः परपुरुषयोगहेतुभ्यः ॥ कामोद्योपधाविशुद्धानंतः पुररक्षिणः
कुर्यात् ॥३८॥ इत्येकेष्वन्यं भयलोभाभ्यां हि योजयेत्सामिः ॥ तस्मादुपधात्रयशुचिरधिकारीति गोणिकापुत्रः ॥
॥३९॥ वाञ्छास्यायनस्यैश्वर्यतुर्थं कथयति धर्मपथासु संशुद्धिं ॥ धार्मिकतथैवलब्धा शुद्धिस्सर्वेति तत्त्वार्थः ॥ ४०॥
दूसापरीक्षणं केष्वाहुर्निजचारुपंकजाक्षीणं ॥ दूतीयोगादृष्टाभवंत्यदुष्टास्ततो नैतत् ॥ ४१॥ अतिगोष्ठं कुश-
विगमौ व्यभिचारतिः तथा स्वकांतस्य ॥ निर्व्यत्रणं च पुरुषैस्तद्वत्सो विदेशेषु ॥ ४२॥ वृत्तेरथोपघातः स्वीयायाः
स्वैरिणीषु संसर्गः ॥ ताहिस्वभावयोजनमन्यत्राप्याचरत्येव ॥ ४३॥ ईर्ष्याकुताचपत्सुर्मामनोपस्थानमध्यदेशे
षु ॥ स्त्रीणां विनाशकारणमुपदिष्टं कामशास्त्रेषु ॥ ४४॥ परदारवैतयोगान्दृष्ट्वा शास्त्रेण शस्यतस्तदाः ॥ स्व

स्त्रीषु सावधानः स्वीकृतदोषं न संयाति ॥ ४५ ॥ पाक्षिकतमप्रसिद्धाः दृष्टपायाप्रयोगयोगादि ॥ धर्माथयोर्विलोपादिर
 चिः परदारकेपुरुषः ॥ ४६ ॥ तस्मात्त्वदाररक्षारक्षार्थं प्रसिद्धमंदाक्षैः ॥ शास्त्रमिदं पठनीयं न तु केवलमन्यनाश
 य ॥ ४७ ॥ मुनिनारक्षम देश्रेयस एवेह सर्वलोकानां ॥ न तु परयोषिद्वेषा नाधातुं प्रक्रमस्तस्य ॥ ४८ ॥ श्रीवीरभद्र
 हतिनाशास्त्रेऽसमबाराशासनानुस्रुते ॥ परवल्लभाधिकरणेष्वष्टः पुष्टः ब्रह्मो ध्यायः ॥ ॥ अथ वैशिकं प्रविशदं क
 र्तुमसौ प्रक्रमं समातनुते ॥ तद्वं त्रुदोषबोधास्तज्ञानमेव जायंते ॥ १ ॥ अथ वैशिकाधिकरणे वैश्यायः ॥ प्रवर्तते नि
 रतः ॥ प्रथमाध्यायव्याख्या व्याख्यातं कीर्तितो रिपुभिः ॥ २ ॥ अध्यायाः षडमुष्मिन्नधिकरणे तत्र चादिमे ध्याये ॥ ग
 म्यविचारे याम्ने पावर्तनहेतुसंविधेयः ॥ ३ ॥ एतस्मादपरस्मिन्कथितं कान्तानुवृत्तमध्याये ॥ अर्थागमो निदानं विरक्त
 लिंगानि चान्यस्मिन् ॥ तत्र तथा प्रतिपत्तिः निष्कामस्य क्रमैस्समेते वा ॥ शीर्णस्त्र्यप्रतिसंधिसादध्यायेतुरीये तु ॥ ५ ॥
 तदुपरि लभविशेषा अर्थाक्षेपदेशानुबंधमुख्यो थ ॥ पण्यस्त्रीषु विशेषः षष्ठे स्पष्टस्य निणीतो ॥ ६ ॥ इत्थं षष्ठाधि
 ब्रुता वध्यायार्थान्निरूप्ययतेन ॥ श्रीवीरभद्रवीरे वैशिकवैश्यामातनुते ॥ ७ ॥ योगं पुरुषैर्वैश्या रतिवृत्तिः

भ्यां प्रयोजनात्तु तनुते स्वाभाविको क्ररत्यैव यै प्रोक्तस्ततो भिन्नः ॥८॥ स्वाभाविक वदमणो येन प्रत्येति कृत्रिमं
तत्तु ॥ यत्नादसौ प्रतनुयानर्थं लभते न्यथा कर्त्री ॥९॥ तस्माद्रतार्धहेतावापि ये रागंदरीयेदसौ बाह्यं ॥ तत्रानुध्य
तास्यादृष्टौ विश्वासयोगश्च ॥१०॥ आयति संरक्षार्थं नित्यमलंकारयोगिनी भूयात् ॥ भूयात्तरे दुमार्गप्रहित
दृग्गंता च दृश्या च ॥११॥ न स्मादतीव विवृता परण्यसधर्मलमात्मनो मत्ता ॥ नार्थकमारचयेदथ कुर्यात्तद्वार
णं परतः ॥१२॥ आत्मानर्थनिवारणमात्मा र्थानां च साधनं रचयेत् ॥ परिभूयेत न गम्ये र्ये स्तां कुर्यान्मिहा
या हि ॥ ही धर्माचरणो निष्ठादैवज्ञे रक्षकश्च विक्रान्तः ॥ समविद्यस्स कलोप्यथ तद्वदमीठमर्दयाः ॥
॥१४॥ गंधिकशौंडिकरजकाः नापि तमिक्षुस्रजीतथा कर्ता ॥ इह चैते हि सहाया योगक्षार्यस्य ते ते च ॥१५॥
एकाकिनस्तु गम्यादास्यायनभाषितेरिति प्रथितं ॥ वृत्तिपरोक्षाधनिनस्तरुणाश्च रुग्णपिनश्चैव ॥१६॥
अक्लेशालब्धधनकांस्तार्वादिकायस्तथा स्वतंत्रश्च ॥ संहर्षाशुभमानीश्चाघनकः पुं प्रयोगार्थी ॥१७॥
स्यागीस्वभावतोपि च राजनि सिध्यस्तथा महामात्रे ॥ गुरुशासनातिवर्तिलिं गी प्रछन्नकामश्च ॥१८॥

चित्तावमानशीलो देवपरो ह्येकपुत्रवेद्यो ॥१९॥ अथ शूरप्रमुखारतासो वल्लभाः प्रोक्ताः ॥१९॥ अधिगम्य गुणवत्तः
 श्रीसायशसाधिकास्तथापुरुषाः ॥ विद्वान्महकुलीनस्समयज्ञस्य क्व विश्वैव ॥२०॥ वागम्याख्याने कुशलस्तथाप्र
 गल्भोधविविधशिल्पज्ञः ॥ दुरुभक्तिस्यो ह्यहो हो हृद्धासेवी न शूरश्च ॥२१॥ आधिकादिविहीनो बलवान्मि
 त्रेषु वसलश्च वृषः ॥ निरतो घटा सुगोष्ठा मपि च समस्यादिशीलायां ॥२२॥ अरविंदसुंदरदशां लालयिता स्ता
 त्थाप्रयोता च ॥ मैत्रेण वा सुवशा गोपरतं त्रो निष्ठरश्चैव ॥२३॥ ईर्ष्याविरतो निरतः कल्हासुचैते तथै चान्येपि ॥
 नायकगुणा इहोक्ताः इत्याद्याः कामशास्त्रेषु ॥२४॥ अहुरहरकदर्यवृत्तिः गोष्ठीकलपोस्तथा सदा निरतिः ॥ अ
 भ्यर्थनं विशेषेण गुणनिरतिर्नैव मर्थेषु ॥२५॥ श्रीत्यादि स्थितशीला स्थिरमतिजातिश्च नायकापेक्षा ॥ लक्षण
 रूपमधुरतरस्यैते स्त्रीगुणाः प्रोक्ताः ॥२६॥ बुद्ध्या चरोति शीलान्यार्जवकृतविज्ञता विसंवादः ॥ अपि दीर्घ
 दूरदर्शी नागरको देशकालज्ञः ॥२७॥ चापलोभस्तंभा परिवादक्रोधभूरिहासाश्च ॥ दैन्यं चैव पिशुनता
 वज्यास्सुस्सर्वभावेन ॥२८॥ पूर्वाभिलाषितापि च नैपुण्यं कामसूत्रविद्यायां ॥ तच्च तदंगग्रंथं साधा

रण्याद्रुणएते॥२९॥ गुणविरहेणचदोषाः ब्रूमोधागम्यभावसंप्राप्तान्॥ क्रिमिशकलाककबृक्षः क्षय
रोगीप्रियकलगुणक्रेश्च॥३०॥ पस्वोक्तिरथैकदर्यः निर्घृणगुरुजननिसृष्टचौरश्च॥ दंभरतोदृशंको
बहुतरमंदाक्षसंयुक्तः॥३१॥ मानामानापेक्षीद्वेष्टैरभिभूयतेतथायश्च॥ एतेगम्यागम्यायास्तौमूलवत्येव
॥३२॥ रागोभयंतश्चथार्ग्यः संहर्षोवैरिताप्रतीकारः॥ जिज्ञासापक्षाः खिलस्वेदः संपर्कइत्याद्याः॥३३॥
प्रियसमताधन्यत्वं रागापनयः सजासादेश्ये॥ आयतिसातलेअपिगमननिदानानिकेषांचित्॥३४॥ अ
र्थोनर्थोपहतिः प्रीतिस्तध्येतुरित्यपिप्राहुः॥ नार्थः प्रीत्याबाध्यः प्राधान्यादेवचार्थस्य॥३५॥ इत्थंगम्य
विचारंरुहाश्रीवीरभद्रदेवेन॥ वास्यायनीयदृष्ट्याउक्ताइहहेतवोगमने॥३६॥ यदिगौरवकामास्याअ
थलाधमवारणमद्युक्ता॥ गमनापरापितथांतः प्रार्थितस्संगोयिनतेह॥३७॥ सहसानतेननचयेसी
तिंसाहेभनिकारवसंकाशं॥ अवमानजकिपुरुषाः सुलभानारिरीप्रयतेन॥३८॥ परिचारकप्रमुख
तः तदभावेपीठमर्दमुख्येभ्यः॥ शौचाशौचेविद्याद्रागरागादिचैतस्य॥३९॥ अस्यप्रीतिरचयेद्विष्णु

सैदास गायनाद्यैश्च ॥ तेनैव नृसादिव्याजात्तद्देहं प्रापयेयुस्तं ॥ ४० ॥ सा च प्रीत्या कुतुकैरत्यद्भुतभोग्यव
 स्तुदानैश्च ॥ गोष्पुपचाराभ्यामपिरंजनमेतस्य संतनुयात् ॥ ४१ ॥ अथ परिहासप्रायाः करकलितो
 पायनैस्तथारुचिराः ॥ परिचारका अभिष्यं प्रेष्यास्तस्मिन्परारुते ॥ ४२ ॥ सहवागमनं कुर्याद्विहेस्व-
 यमस्य पीठमर्देन ॥ व्याजेन कारणानां गम्योपावर्तने विधयः ॥ ४३ ॥ तांबूलानि च मालाः प्रीत्या गृह्णा-
 गतस्य तस्येयं ॥ आहरतिसानुलेपनमथ गोष्ठीर्योजयेत्कुलया ॥ ४४ ॥ सप्रणयं वसुदानं कुर्यात्परिवर्तनं
 तथाभूयः ॥ संयोगस्याकृतं स्वीयं परियोजयेद्देवा ॥ ४५ ॥ अतिपेशलोपचारैर्दानैः प्रीत्या तथा कथायोगैः ॥
 समसृष्टागम्येन तु तद्रंजनतत्परा ॥ ४६ ॥ श्रीवीरभद्रहतिनाशास्येऽसमबाणशासनानुसृते ॥
 वैशिकनामाधिष्ठितौ प्रथमो ध्यायो विनिरिति ॥ ४७ ॥ अथ कुरुते कुतुकेन तु तदपरमध्यायमादरा-
 सार्धं ॥ प्रत्यर्थिपार्थिवानां यस्य भयान्नार्धवाछापि ॥ १ ॥ नायकयुक्ता रचयेद्रंजयितुं रत्तमेकचारिण्या ॥
 बहिरंतर्न कदाचि सत्ताभूयादियत्नेन ॥ २ ॥ स्यान्मातर्यपत्नी कुंकूरायामर्थलाभशीलायां ॥ तदभावेन

वस्यान्नातिप्रीतिस्तयोर्गम्ये ॥३॥ आनयतिदुहितरं साबलतस्तत्रापिनायिका तनुते ॥ सततारतिनिर्वेदोभीति
क्रीडेनचानाज्ञा ॥४॥ व्याधिकमप्यनीड्यंचक्षुरविषयंतथास्थिरवंच ॥ व्याख्यापयेत्तथाहेतौछलतोस्यनो
येगः ॥५॥ प्रेषयतिचेरिका मथतन्निर्माल्यादिकारणादेवा ॥ कुर्याद विस्मयमियमुपचारेतस्यसंगेषु ॥६॥ स्या
दस्यचाधिशिष्यासाधुचतुःषष्ठियोगविद्यायां ॥ एतकथितान्योगानातमह्नीनेवसेवेत ॥७॥ रहसिचरतिरच-
येतह्याम्येनेहसाप्रयोगाणां ॥ गुह्यादीनांगोपनमाख्यानंस्यान्मनोवृत्तेः ॥८॥ नोपेक्षेतचशयनेवृत्तपरिवर्तिसृते
स्ततोभिमुख्यं ॥ गुह्यस्पर्शकुर्यात्सुखेपरिचुंबनादिवा ॥९॥ अन्यमनस्केदृष्टिः प्रासादेराजमार्गनिष्ठस्य ॥ सूत्र-
ज्ञानेनाज्ञोव्रीडायाः साध्यसस्याध ॥१०॥ तद्वद्वेष्ये स्यादेवस्तस्मिन्मैत्रीरतिस्तदीयेस्वे ॥ तन्मनसःशोकादौकु-
यस्त्वीयेमनस्येवं ॥११॥ जिज्ञासापरयोषितिकोपस्पल्पोनखादिचिह्नेस्वे ॥ अन्यः हृत्ताशंकारागस्यैवात्र
काशश्च ॥१२॥ स्वप्नामयदमदकाले स्यादनुरागस्यचारुनिर्वचनं ॥ नायकगुणानृहीतास्तुतिकालेवरा-
येस्ततं ॥१३॥ योजयतितस्यवाक्यंरम्योंतरतोपदाचभक्तोसौ ॥ कुर्यात्कथानुरतिरतंमुक्त्वा सपत्नेन ॥१४॥

निश्वासयति तन्मिन्नेस्वलिते व्यथजुंभिते तथापत्युः॥ कुर्यादनीतिं वांछां जीवेत्याद्याः क्षुतादौ स्युः॥ १५॥
स्त्वुल्लेखे व्याधे स्यादपदेशोदौ श्रिते स्याच्चदौ दृढे व्येवं॥ गुणतः पराप्रकथनं निंदा तस्तद्भवत्येव॥ १६॥ दत्त
स्तुल्यो दोषः स्मर्तव्यस्तर्वाथा तथा ह्यनया॥ स्वबुद्धे दोषे भीतिस्तद्रूपिते दर्शयेद्दीप्तां॥ १७॥ भूषणामग्रं रा
जभये व्याधितस्तथा व्यसने॥ कांतस्य संप्रसक्ते भोजनहानिर्विलापश्च॥ १८॥ कांक्षति च देशमोक्षं नि
ष्क्रममपि भूपतेस्तथारुचिरं॥ अकलहं सफलं स्वायुधैर्धुर्यलाभाभ्यां॥ १९॥ अर्थागमेतदीये
मिप्राये संभृतैव पुः प्रचये॥ संभावितो पहारं दद्यादियमिष्टदेवस्य॥ २०॥ कुर्यान्नित्यमलं कृतिममितो व्यव
हार आदरादूर्जः॥ गीतदशायातस्य च संकीर्तिगोत्रयोः कार्यं॥ २१॥ ग्लान्यामुरसिलालारे निजकरकमलं मृदु
प्रकुर्वीत॥ निद्रालाभं रचयेत्सुखमुपलभ्य निवृत्तां कां॥ २२॥ तस्योसंगेशयनं कुर्यादुपवेशनं स्मितास्येयं॥ तस्मा
सुत्राकांतागमने चैवादियोगार्थं॥ २३॥ नेत्रे दायुरिहाधिकमेतस्माद्रहसितार्थमज्ञानं॥ ब्रूयादुत्तमुपवासं निवृ
त्तयेस्वदोषेण॥ २४॥ अनिवृत्तौ सह कुर्यात्स्वयमपिते नैह सोपकासादि॥ शक्यमिदं नममेति प्रथयेत्सुते विवादे
तु॥ २५॥ वस्तुतदीयं पश्येदात्मीयादतिविशेषते नित्यं॥ तेन विना गौष्वादावगमनमप्याचरेन्नियता॥ २६॥

निर्माल्यचधारणमुच्छिष्टस्याशनंतथा ॥ ११ ॥ श्लाघा ॥ पूजीकुर्यादस्य च कुलशीलादेः प्रयत्नेन ॥ १२ ॥ गीता-
दिषु प्रयुक्तिस्तत्राभिज्ञो यदा मे भवेत्स पुनः ॥ अभिगमनं च विरचयेदनपैश्च्ये वा तत्र प्रभृति ॥ १३ ॥ जन्मांतरे पि-
भूयादेष पतिर्मे मनोरथान्ब्रूयात् ॥ इत्थं तदिष्टभावा नपिलीला दीतमा तनुयात् ॥ १४ ॥ तस्याभिगमे कुर्यान्नि-
यविवा दं स हैव माश्रये ॥ ते चेन्मयंति परतो मरणो पायस्तदा चिंत्यः ॥ १५ ॥ प्रत्यायनं प्रणिधिर्वृत्तिग्रहणं स्व-
यं स्वकीयं हि ॥ अर्थग्रहणे माश्रनैव विवादस्तया कार्यः ॥ १६ ॥ शपथप्रदानविधिना गमने स्योपस्थिते स्स-
तिष्ठेत् ॥ याने शुद्धिर्नियमः भूषा त्यागश्च मंगल्यं ॥ १७ ॥ स्मरणमतीतानां स्याद्विक्षयिकायामुपश्रुतौ-
यानं ॥ आगमने स्त्रां कुर्यात्तत्र त्यागे स्तदीयां हि ॥ १८ ॥ स्वप्ने व्यस्तु तदीयः संगो मे कीर्तयेदिदं प्रकटं ॥ उद्वेगे नि-
ष्ठोपि च शांतिककर्माचरेन्नियता ॥ १९ ॥ प्रत्यागमे मनो भवपूजा देवोपहारदानानि ॥ वायसपूजा च स्यादेतद्-
र्जनवेसंगे ॥ २० ॥ अनुकरणं कथयेदिह शक्तं प्रतिनीतिमार्गमाश्रित्य ॥ समं मरुत्तिरर्थकारी निरपेक्षो र्थ-
निशंसः ॥ २१ ॥ एते शक्ताः कथिता अपि च निःसृष्टार्थभावउक्तो यः ॥ एतन्निदर्शनार्थं कथितं कथितं तु दत्ते

६७

७३

न॥३६॥लोकादनुसरणीयोऽनुक्तोपायस्तथावशीभावे॥पुरुषाप्रवृत्तेरपि किल नापरधाद्रव्यलाभस्य॥३७॥
 सूक्ष्मत्वादतिलोभास्वाभाव्याद्दानतस्तथाचैव॥दुर्ज्ञानं नारीणां मनसि वशं च जिज्ञासोः॥३९॥रज्यं तेषां
 रमयत्योरंजनकर्म्यस्तथाक्षमास्यागे॥सर्वार्थकिर्षेपि च दुज्ञानास्तेन भामिन्यः॥४०॥श्रीवीरभद्रकृतिना-
 मस्तु॥समवायशासनानुसृते॥वैदिकानाम्यधिकरणे प्रथमादपरः कृतः स्तार्धः॥४१॥अस्य तृतीयकम्
 धुना सम्यगसौ कर्तुं मुद्यमं कुरुते॥कुरुते न्यदरिव धूरी धारी भीतान विश्रामा॥४२॥वित्तदानं द्विविधं स्वाभावि-
 कमथ च यौक्तिकं वाक्या॥संकल्पितमिह वाद्यं सोपायं स्यात्ततः परतः॥४३॥लभमानाधिकमाद्यं नान्यस्मै स्या-
 दुपायशीलासा॥इत्येके आचार्याः तदधिकतायै तदित्यन्ये॥४४॥तद्यवहारिषु कलयेत्सुखं शुद्धाया भूषणगा-
 दिके तस्य॥अर्पणनयने कार्ये विस्त्रंभार्थं प्रयत्नेन॥४५॥तत्पुनस्तद्वित्तस्तुतिनिरता स्यात्तथा च भूषादौ॥दत्ता-
 मूल्यं प्रवृत्तं तद्वृत्त्यस्यैव चादानं॥४६॥व्रतवृक्षारामाणां देवकुलानां तथा तडागदेः॥उत्सवसंबंधी स्याद्यव्यपदे-
 शः प्रीतिदायस्य॥धारक्षिणिरथ वाचौरैर्मुष्टिर्वाच्या स्वकीयभूषादेः॥तत्र निमित्ते कथयेदभिगमनं संत-

मुद्दिश्य ॥ ७ ॥ कथनप्रणिधिमुखेन च यो भूद्भ्रमनेन तत्र तस्येह ॥ याचितभूषाप्रभृतेरज्ञातस्य व्ययस्याथ ॥ ८ ॥
एवंविधांतरेषु च कथयेदर्थप्रनाशनं चतुरा ॥ क्षणसंभ्रमं विदध्या तस्य ह्यनेपन्नप्राप्तिः ॥ ९ ॥ कुर्याद्व्ययेविवादं-
तसंबंधेतदा जनन्यासौ ॥ सुहृदां कार्ये गमनं युक्ते कार्ये समुच्छितिः ॥ १० ॥ सति चाभिहारहेतावेतैः पूर्वसमाश्रिता
मुखः ॥ अभिहारास्वीकार्यते पूर्वसर्वभावेन ॥ ११ ॥ नायकहृते च कार्यत्रिलिपुवैद्ये तथा महाभात्रे ॥ कार्यार्थस्या
दुपहृतिरत्युपपत्तिः सुहृद्वत्तेः ॥ १२ ॥ व्यसनोत्पद्योर्युक्ता कार्ये गेहेऽन्यदोहदोद्योगः ॥ व्याधिः स्वेदविनाशो मि-
त्राणामत्र निर्दिष्टः ॥ १३ ॥ विक्रमकर्मचरे दथ साभूषादेस्तथैकदेशस्य ॥ नायकहृत्योदेनाध्वंसीजोवादर्शनंतस्यै-
॥ १४ ॥ ग्रहणं प्रतिगणिकानां व्यतिकरतस्याद्विषां ३ स्य ॥ स्मरणं पूर्वोपहृतेरथ नित्यं कीर्तनंतस्य ॥ १५ ॥ प्र-
तिगणिकानां लाभातिशयं संश्रावयेत्तथा परतः ॥ तासु च नायकनिकरे स्वापेक्षाल्लोभबाहुल्यं ॥ १६ ॥ भूतम-
भूतं वा यत्तत्कथयेत् आरुहासक्रीडा ॥ मातुश्च प्रतिषेधः प्रकरस्तद्विधिन्नसंघाते ॥ १७ ॥ तस्य धिनामतिशय
स्यागेवाज्योतिस्तदराशयया ॥ नैतद्भ्रमिच्छिष्यतिकुर्यादिति बालकस्यैवं ॥ १८ ॥ इत्थमुपायाः कथिता-

अथाधिगमेचवीरभद्रेण॥वास्यायनानुसारादधिगतकामार्थतत्वेन॥१९॥प्रवृत्तिविकाराद्वर्णादास्यागतद
 धिकदारमश्चैव॥प्रतिलोमलोकसंगादन्यथाक्वाचान्यकरणात्॥२०॥आखेटाद्वचितस्यचविस्मरणाद्वातथा
 प्रतिज्ञाते॥योजयतिचान्यथातसंज्ञोत्तिस्वीयपक्षेषु॥२१॥अन्यत्रैवशेतेकार्येण्यपदिश्यमित्रवर्गस्य॥क
 थयतिपरिजननिकटेपूर्वयुतायाःकथांचात्र॥२२॥इत्थंनिर्गतगंज्ञात्वाप्रागेवनायकंसुतनुः॥कुर्यात्सारद्रव्यं
 स्वेहस्तेतस्ययत्नेन॥२३॥तच्चगृहीतद्रव्यंनोत्तमवर्णःप्रसह्यगृह्णीयात्॥धर्मज्ञेव्यवहारंकुर्यात्सद्योविवा
 देस्य॥२४॥अल्पफलःकिलशक्तोनिश्चितपूर्वोपकारकारीयः॥कार्योचिरस्तुयाननुतस्याव्हीकैरुपालंभः
 ॥२५॥निस्सारप्रतिपत्तिकनिस्सारणमाचरेत्कृतोपाया॥तदनिष्ठानिविरचयेदन्यावष्टभतोह्येवा॥२६॥निभोगिः
 परितुष्टेभूभ्यभिघातस्तथांग्रिकमलेन॥अज्ञातविषयकथनं॥तज्ञानेविस्मयःकुला॥२७॥दर्पस्यप्रतिघातः
 संगगस्सातथाधिकेतस्मात्॥अनपेक्षणमप्युक्तंवाक्यछलसंग्रहश्चैव॥२८॥हारोनर्मणिनर्मणिहासोव्य
 पदेशात्तापसार्धस्य॥तस्मिन्वदतिकराक्षौरीक्षुणमिहपरिजनेप्रोक्तं॥२९॥ताडनमपिचसहासंनिंदाबाधःस

मानदोषाणां॥३३॥ गोरतस्तु सुखास्तुतिजघनगुलीच॥३४॥ नखदशनकर्मनिंदापरिभैरंभे स्यात्तथा पुनर्व्य
वधिः॥३५॥ गात्राणां स्तब्धं श्रुते कार्यानुयोगः॥३६॥ हासो शक्तौ शक्तौ स्तुतिविरहस्यात्तथा प्रयत्नेन॥ सक्तौ
वैविन्यासः निद्रानिरतिस्तथा चैव॥३७॥ उपलभ्यास्य च भाविंश्च ये द्वमनं महाजनो देवात्॥ अस्य क-
थाविनिहस्य च गमयेत्तथा न्यया कालं॥३८॥ परिचर्यामनुकीर्तनमेतद्वमनं व्यलीकयोस्तद्वत्॥ चेटिक
यामथ नानिचमर्मकथायास्तदीयायाः॥३९॥ परिवर्जयेच्च दर्शनमस्मिन्नभ्यागते तथा गेहे॥ कुर्यादयाच
न मंते मोक्षं च यत्नेन॥४०॥ कल्मः परिग्रहे खलु दत्तक कथितोऽत्र सादरं द्रव्यः॥ इत्यनुसंगविशगौ-
कार्यैश्चास्यानुसारेण॥४१॥ गम्यः परीक्ष्य कार्यः कृत्वा बहुधा नुरंजनं रचयेत्॥ अर्थादानमथः किल वै शिक्
मंते तथा मोक्षः॥४२॥ नात्यर्थं सहगम्यैः कल्पेनानेन संगता भावति॥ अर्थाहरणं कुरुते स्थित्वा वैश्यामन
स्यस्य॥४३॥ श्रीवीरभद्रस्तुतिना शस्येऽसमवायशासनानुसृते॥ वैशिकनाभूम्यधिकरणे प्रथितो ध्यायः
त्रुतीयोसौ॥४४॥ ॥ अथ यतते ध्यायेत्सौ षष्ठचतुर्थेति कष्टयदुभावः॥ यस्यासति वधूरी तक्षकदष्टप्रिये-
वास्ति॥४५॥ निस्त्वं ह्यप्रहते त्यक्तुं चेदिच्छतीह सा प्रगुणा॥ पूर्वसंगतिभाजी संधिं कुर्यात्त्रयत्नेन॥४६॥ अवस्ति

निस्सारतया त्यक्तो यदि वा स्याद्यः कदर्यलाभेन ॥ परया संधाने सौ भवति न योगस्तथा द्यायाः ॥ ९ ॥

तत्कार्यं च स्यादनुरागी वित्ततस्तथाभ्यधिकः ॥ संधेर्हस्यादस्या स्यादेवं कार्यलाभो स्याः ॥ ३ ॥ स्वयमपसृत्य
परत्र स्थितिमानय निर्मितस्य कापसृतिः ॥ एवं स्थूलद्वयेपि स्वयमपसारी भवेदाद्यः ॥ ४ ॥ निष्कासिता
पसारी स्थूलयुगले स्यात्तथा द्वितीयो सौ ॥ स्वयमपसारी पूर्वनिष्कासित निस्सारो ग्रेन्यः ॥ ५ ॥ स्वयमपसृ-
त्य परत्र स्थितिमानुक्तस्तथा चतुर्थो सौ ॥ निस्सारितापसारी युगले सेवस्थितो न्यस्यात् ॥ ६ ॥ संतर्का एते
स्युः कार्यवशाच्चेत्तुनः प्रविष्टाः स्युः ॥ तत्राद्यो संधे योगुण निरपेक्षोदयोर्ज्ञेयः ॥ ७ ॥ स्थिरमतिशालिनि सं-
धिं धनलाभाय द्वितीयके कुर्यात् ॥ समयान्यादरतो ये निस्सरणादर्थदो भूयात् ॥ ८ ॥ आदावधिकप्रदत्तं प्रति
संधाय स्यात्तृतीयके संधिः ॥ स्वयमापसृत्य स्थिमात्रतर्कयितव्यश्चतुर्थस्यात् ॥ ९ ॥ तत्र विशेषादशी दिष्ट्या
स षतारसौ रागात् ॥ बहुदा स्यति बहुविधमिह तर्केष्वेव स्मृतः प्रथमः ॥ १० ॥ दृष्ट्या तस्यो दोषा गुण बा-
ल्यं विलोक्य मध्येषः ॥ गुणदर्शी च सुदा स्यति तर्केष्वेव द्वितीयस्यात् ॥ ११ ॥ बालो नैकदृगयमिहरज-
नीरागो मि संधिमुख्यो सौ ॥ यत्किंचिकारी वाज्ञात्वेवं संध्यां सेधीव ॥ १२ ॥ निस्सारित स्वयं यः परतो य

स्यास्त्वयंतथानिसृतः॥तर्कयितव्यःनोपिहितर्कस्तत्रप्रदर्श्यते॥१४॥अनुरागादागसहिबहुदास्य
तिमद्गुणैःस्फुरंद्वेषः॥भावितहृदयोन्यस्यांरमतेमद्याविकोतायां॥१५॥निष्कासितोमयायंपूर्वमपां
गैनलां व्ययित्वा मां॥निर्यातयितुं पततं साहसवैरानुबंधं च॥१६॥अभियोगादाहृतमिह च सुधावि
श्यास्यसाथसौनेतुं॥निर्वेष्टुं वा पतते भेदे वा वर्तमानेन॥१७॥एते विहसंधेयो यस्या कल्याणस्य स्व-
यंबुध्या॥कर्ताऽकल्याणस्य तु संधेयो नैव वामाभिः॥१८॥आनेय एष पत्नी येन्यत्र स्यास्त्वयंतथा सि
तिमान्॥निष्कासितो मया सौ पूर्वमलीकार्थतां प्रासः॥१९॥अन्यां प्रापो यत्ता दाने यो सौ मया धुनेत्ये
ह॥भेदं यास्यत्येव हि संभाषणमाव्यमतो हि॥२०॥दर्शविघातं यदि वा कुर्मामेतस्य वर्तमानस्य॥अ
र्थागमकालो स्य हि जाताच्छानेऽस्य संवृद्धिः॥२१॥लब्धावारश्चायंदारवियुक्तस्तथा स्वतंत्रश्च॥
अन्येन प्रतिबध्यः पित्रा भ्रात्रा वियुक्तो वा॥२२॥संधिं ह वा ह्यमुना नायकमन्यंधनैर्युतं बहुभिः॥
अन्योपायैस्वशं खवसे संप्राप्य विद्यामि॥२३॥मानक्षतिर्यथा मे तस्या मे नं विकारयिष्यामि॥-

एतन्मित्रानुगतागमुनावाभेदयिष्यामि॥२४॥अदिवाचलचित्तशालाचवमेनंसमानयिष्यामि॥
 अभिसंधायइत्याद्यान्नयनेतस्यमंतव्याः॥२५॥दौशशील्यंतन्मातुःकथयेयुस्तस्यपीठमर्दाद्याः॥
 निष्कासनस्यहेतुंपूर्वरुतरागोपिच॥२६॥विवशानिष्कामापिचतक्रुत्यावर्तमानसंसर्गः॥इतिचवदेयुःकु
 रुतेकुशलासंधानमोधातुं॥२७॥तस्यास्माभिज्ञानैरेनंप्रत्याशयेयुरनुरागैः॥राचितोपकारयुक्तंचावि
 ज्ञानंभवेदत्र॥२८॥इत्थंनिर्णीताइहसुकरोपायाविशीर्णसंधाने॥विद्वाभिधातशीर्णप्रतिभटदारोपग-
 तिना॥२९॥पूर्वोपूर्वविधिकःश्रेयान्विज्ञातशीलरागतात्॥भवतिहससूपचारोयस्मादिसाहुराचार्याः
 ॥३०॥दुष्करसंधिःपूर्वोनिर्धनइतिनार्थदस्तथातादृक्॥अन्यादरास्तुरक्तोभवतिसुखेनेतिक्वेप्सा
 हुः॥३१॥पुरुषप्रवृत्तिस्तंत्ररागरागौप्रतीतिकेप्साहुः॥तेषामुत्तुर्वप्रतिपूर्वपरज्ञानमालंस्यात्॥३२॥
 गम्यदन्यमिद्याअन्येभ्योवाभवेत्तथागम्या॥अभिधातस्थितिशालिनि संधानेनेतिसिद्धास्तेः॥३३॥
 संसर्गदन्यस्यहिभीतो नैवेक्षतेव्यलीकानि॥दूतांतरानुयातेनुद्याकुशलोयस्यात्तथापुरुषः॥३४॥

संसृष्टा यदि तेन स्यादेवाचारवारवामाक्षी॥ संसृष्टः पूर्वकिल कालैरिह वंचनीय स्यात्॥३५॥ अतिसक्तः पुरु-
षो यदि भयतो बहु देयदानशील स्यात्॥ स्तुतिरत्रासक्ते स्यात्साक्ते कार्यस्तथाभिभवः॥३६॥ एवं यमानाहानिः सक्तं
नेव त्यजेत्तथा चैव॥ यदि शक्तश्च वसी स्यात्स्योक्त्या प्राप्नुयादन्यं॥३७॥ अर्धमुपादाया स्मासक्तस्यैवानुरंजनं-
कुर्यात्॥ आयतिदृष्टिरिहा दौतद्वलीता च लाले च॥३८॥ सौहोर्दच विरचये संधानं साविशीर्यं पुंसो हि॥ इत्थं रचि-
तो यत्ताद्विधिरिह शीर्यस्य संधाने॥३९॥ श्रीवीरभद्रवृत्तिनाशाख्येऽ समबाणशासनानुसृते॥ वैशिकनाभूम्य
धिकरणे सार्थोरचितश्चतुर्थोसौ॥४०॥ षष्ठाधिकरणं पंचममध्यायं साधुसार्धकीदृशं॥ वास्यायनानुरागा-
द्यततेश्रीवीरभद्रोसौ॥४१॥ बाहुल्ये गम्याना बहुधनलाभे तथा तेभ्यः स्यात्॥ नैकस्मिन्तस्यास्तु चिरुचितार्थो
सदृचिश्चेत्यात्॥४२॥ देशं कालं च स्थितिमतगुणगणमात्मन्यवेक्ष्य सौभाग्यं॥ अन्याभ्योतिशयादिवरात्रौ-
सैवर्तयेदर्थं॥४३॥ गम्येदूताः प्रेष्यास्तत्प्रतिबद्धास्तथा स्वयंप्रेष्याः॥ एकत्रापि च गच्छेत्लाभातिशये विहा-
यान्या॥४४॥ कल्पान्परिग्रहे क्यनुकुर्यादथ यौगपद्येतु॥ उभयोर्लाभे तु ल्मे विनिगमनं वांछितद्रव्यं॥४५॥

इत्येके आचार्या भवति हिरण्यं विशिष्टं मन्येभ्यः ॥ वा ॥ अस्यायन इति कथयति तन्मूलं सर्वमूलं ॥ ५८ ॥ अप्र
 त्यादेयतया यदि च भवेन्न चैव सा जातं ॥ तत्र विशेषो ज्ञेयो व्यक्ति हतस्वर्ण रूप्यादौ ॥ ५९ ॥ यदि च न तत्र विशेषो
 जाति हतो व्यक्ति संभवो वापि ॥ मित्राणि पाति गुणतस्तत्र विशेषो थवा प्रीतेः ॥ ६० ॥ भवति विशिष्टो रागी त्यागि-
 न इति केचिदाहुराचार्याः ॥ लुब्धो रागी त्यजति हि न तु दाता निर्ममो द्रव्ये ॥ ६१ ॥ तस्मान्नैव विशेषो वास्यायन संम-
 तस्ततो ज्ञेयः ॥ अथ नाध्यनि निविशे चोमत इह सर्वस्य संमत्या ॥ ६२ ॥ त्यागि प्रयोजन हतोः श्रेयानयनो मते तु
 केषांचित् ॥ एतस्य तु नयतो सौ हत हृत्य स्तावता भूयान् ॥ ६३ ॥ त्यागीति पूर्वदानं नैव विचारेषु निर्ममः स्मरति ॥
 आत्ययिकं हृतः स्व लु तत्र विशेषो मुनेरस्य ॥ ६४ ॥ त्यागी श्रेयान्पतितः कैश्चिर्विबुधैः हतज्ञतो लोके ॥ तत्र त्या-
 गी दृष्ट्या दोषं पूर्वश्रमादर्शी ॥ ६५ ॥ स्मरति तु पूर्वविरचितं यः स्यात्कुत विज्ञता परिख्याताः ॥ आयति तोत्र विशेष-
 स्तस्मादस्यायनः प्राह ॥ ६६ ॥ अर्थागमस्तु मुख्यो मित्रोक्तेरेव नैव केषांचित् ॥ अर्थागमस्तु सुलभा भो ननु
 मित्रं केनैवैता ॥ ६७ ॥ अनिपातिनो विशेषं तत्र च वास्यायनो मुनिः प्राह ॥ अनुनीय मित्रमत्र च तादृगिहा

र्थस्तुसंग्राह्यः॥१६॥अर्थागमोनमुख्योऽनर्थप्रतिघाततोमुनेर्दृष्टः॥अर्थःपरिमितभावोतादृगनर्थस्तरुदा-
पि॥१७॥ज्ञेयस्तत्रविशेषो गुरुत्वाद्येवतस्तथाद्वयोरनयोः॥संशयनिश्चययोःतेनविशेषःपरिच्छिन्नः॥१८॥देव-
कुलारामादेःकरणंयानंतथापरद्वारा॥तद्व्ययसहिष्णुपुरतोवस्वादानंचधर्माय॥१९॥उत्तमगणिकानमिह
लाभातिशयोयमादराकृतितः॥रूपाजीवानामथलाभातिशयंप्रवक्ष्यामः॥२०॥सर्वंगालंकारःकरणंरुचिरंत-
थागृहप्रभृतेः॥भांडैर्बहुलद्रव्यैस्तद्वत्परिचाकैश्चैव॥२१॥उज्ज्वलपरिखटवंगेहेष्वथवक्तिवुंभयसीनां॥नित्यं
शुक्लंवासोयोगस्तौगंधिकाद्येन॥२२॥अत्रमपक्षुधमुक्तंस्वल्पस्वर्गोत्रभूषणोपचयः॥इत्थंलाभातिशयो-
ज्ञातव्यस्सर्ववैश्यानां॥२३॥लाभानैवतुनियतावैषम्याद्देवाकालरागादेः॥कासामपीहतासांवास्यायन-
भाषितेनैतत्॥२४॥अत्रवरणार्थंसक्तंचाप्यन्यतस्तथाहर्तुं॥हंतुंलाभंतस्याःस्वच्छलवृद्ध्यादिकर्तुंवा॥२५॥
हंतुमनर्थंस्वस्यचसक्तस्यान्यस्यचापिदोषार्थं॥उपकारास्मृतिशीलायदिव्यैरंसमाश्रित्य॥२६॥इत्थंस-
मंगलबुद्धिर्धनमल्पंसाधुसोररिदुर्यात्॥नधनंगृहीयादपितेनानर्थप्रतीघाते॥२७॥एकैकमन्यनिरता

६८

६८

स्मामहमेववाव्रजेत्यरतः॥ धननाशोस्यभवेदपित्रादिर्वासमागच्छेत्॥२८॥ भवितास्त्रानभ्रंशः चलचित्तस्य
 स्यचित्तयिवैवं॥ गृहीयात्वरितं वसुवस्वादानैकनिष्ठासा॥२९॥ दृष्ट्वाधिकं गतधरायेयेवाराजादिवश्यसर्वा
 र्थाः॥ दुरादेव विसर्ज्यस्तसंगे कायतिस्तासां॥३०॥ अर्थानर्थे धिक्वांगमनागमनप्रमुक्तमर्थादौ॥ बहुदानं स्व-
 ल्पेपि चैसप्रेम्याता न्यथा गच्छेच्च॥३१॥ श्रीवीरभद्रहृतिनाशास्त्रेऽसमवायशसनानुसृतै॥ वैदिकनाम्न
 धि करणे सार्थो भूतं चैपंचमो ध्यायः॥३२॥ षष्ठाधिकरणषष्ठं कर्तुं समुद्यमं करतै॥ श्रीवीरभद्रसुहृत्तीर्षुग
 रिष्ठो विनिष्ठेषु॥३३॥ अनुबध्नं त्यज्यार्थाचरिताः क्वाप्यनर्थसंदर्शं॥ निपुणैरनुसंधेया अनुबंधास्तंशयास्ते
 वां॥३४॥ दौबलयात्ते बुद्धेरतिरागात्तादृशांतथामानात्॥ अतिदंभादतिहर्षादार्जयतस्तंततश्च विश्वासा
 त्॥३५॥ अतिशेषादतिशयितात्तथाप्रसादान्मदेद्रवाश्चैव॥ साहसतोदैवादपि भवतियदस्त्रावशोऽन-
 र्घः॥३६॥ तेषां फलं निशामय निष्फलतास्या कृतव्ययस्यापि॥ पातनकेशानखेदौ स्याद्वै कलमंतथांग-
 स्य॥३७॥ आयतिभंगोऽधस्य च भवति निरुत्तिर्भविष्यतस्तद्वत्॥ आर्तस्य च निस्सरणं पारुष्यं गम्य
 नाशश्च॥३८॥ आदित एव निरुत्तिः कर्तव्यैकामनर्थजातानां॥ एवं विविच्य बोधादुचितापेक्षार्थभूयि

हे ॥७॥ अर्थोवर्मः कामः कथितो सावर्धवर्गभेदस्तु ॥ देवाधर्मानिथानाहुरनर्थस्यभेदांस्तु ॥८॥ एकस्मि-
न्क्रियमाणे स्यादनुबंधः परस्य सिद्धिस्तु ॥ संदिग्धे फललाभे स्यादथवानेति संदेहः ॥९॥ शुद्धसंकीर्णः स्व-
लुभ्यादेवो धवैव जात स्यात् ॥ एकस्मिन् क्रियमाणे सुगमोत्तौ द्विधा योगः ॥१०॥ उत्तौ तु समं ताह्वा स्त्रे-
योगस्समंततः कथितः ॥ एवमुदाहृतिः खलु कार्याग्रंधक्रमेणैव ॥११॥ अर्थत्रिवर्गोक्तस्तद्विपरीतो भ-
वेदनर्थस्तु ॥ यस्य शुभस्य प्राप्तौ ग्रहणीयसंधना प्राप्तिः ॥१२॥ प्रार्थनमन्येवां स्यान्नम चागमाय-
तितद् ॥ कामागमानुसारकथितोर्थोर्ध्वबंधोसौ ॥१३॥ यत्र च केवललाभः स्यादर्थस्याभिगमनतस्त-
त्र ॥ अधोगतानुबंधः सोऽयं कथितो विचारेण ॥१४॥ अन्यार्थग्रहणे खलु लीलापलोः परिश्रयो यत्र ॥
आतस्याधविनिस्तृतिरभिगमनं लोकनिन्द्यादेः ॥१५॥ अपतिमंगकदेवौ नर्थो नार्थचिबंधवत्कथितः ॥
स्वेन व्यपेतगमने फलदेन धोर्ध्वसंबंधः ॥१६॥ स्वेन व्ययेन गमनेऽफलदेन धोर्ध्वसंगसंहीनः ॥ स्वेन
व्ययेन गमनेऽफलदेन धोर्ध्वसखेन संबंधः ॥१७॥ एवमिहार्थयोगौ ज्ञेयः कामेन चैव धर्मेण ॥ काम

क्तानर्थस्तुसंगमानुदये॥अर्थउभयतःकथितःप्रथितोसौकामशास्त्रेषु॥३०॥अभिगमनेनव्ययभू-
मानभिगमनेनर्थसंक्रमश्चमहान्॥एषउभयतो नर्थःकथितःप्रथितश्चतत्रैव॥३१॥अभिगमनानभि-
गमनेयत्रस्वीकृत्यपूर्वतःपरतः॥स्यादर्थसंशयिःस्यादभयत्रनात्रसंदेहः॥३२॥प्रत्यादस्यतिपूर्वःपरग-
मनेवातथानवेत्येवं॥परतोगमनेनर्थसंदेहात्तादृशोनर्थः॥३३॥प्रचुरानर्थःपरतःपरतस्यादर्थसंशय-
प्रभवः॥अर्थःपरतो नर्थःसंदिग्धस्यातथापरतः॥३४॥परतो नर्थःप्रचुरःपरतो नर्थस्य संशयःप्रचु-
रः॥परतो नर्थःप्रचुरस्यापरतो र्थस्याथ संदेहः॥३५॥संदेहःकचिदर्थेकापितथानर्थसंशयोभवति
इत्येवंकथिताश्चड्योगःसांकर्यतोमुनिना॥३६॥रीत्यानयैवकामेतद्वार्थेर्मवचारजानीयात्॥योगानु-
भयत्रासौपरिशीलितकामशास्त्रार्थः॥३७॥एतेषुयत्रभूयान्नार्थोनर्थस्यवाधिकाहानिः॥तत्रविमृ-
श्यनहायैःकुर्यादेवांप्रयोगंहि॥३८॥संभूयचयामेकागच्छेत्तेषापरिग्रहो गोष्ठा॥ताचैवांसानंदंकुर्याद-
र्थःकचित्यंगे॥३९॥सुवसंतादिषुपूर्णयोऽमुंकुर्यान्मनोरथंमेघ॥तांयास्यतिमुक्तिमात्रादेःकारयेदेनां

॥४०॥ संहर्षमथ च जातिंगमनं कार्यणिरक्षयेत्तेषां ॥ यासंमथितस्तेषां भवति हि गोष्ठीवशीभावं ॥४१॥ एक-
 त्वाथमनर्थस्सर्वत्र स्यादधान्यधाभावः ॥ अथवानर्थः परितो धय तोर्थ स्यादधार्थेन ॥४२॥ एवं योज्या अ-
 र्थेऽनर्थे संशीतयोः यथा पूर्वं ॥ एषां कीर्णतुंधर्मे कामे च सर्वतो योगः ॥४३॥ वास्यायनस्य चरितं परिशीलय-
 तां प्रयत्नजातेन ॥ श्रीवीरभद्रकृतिना कथिता अर्थानुबंधानाः ॥४४॥ परिचारकाचकुलरास्वैरिण्यथ-
 कुंभदासिकाचनदीरूपा जीवागणिका शिल्पकृदाद्याद्यं कितो वेश्याः ॥४५॥ सर्वासांतु सहायागम्यावा-
 स्यार्जितानुरुप्येण ॥ अनुरंजनादिरुक्तो यश्चानर्थानुबंधांतः ॥४६॥ धत्यर्थस्तु पुंसां सोयेन च नार्थस्तथा-
 चरत्यर्थाः ॥ रागस्यार्थप्राधान्याद्योषियोगस्ततः कथितः ॥४७॥ नार्यो नागरिका अपि तद्वदिहार्थेन ताश्च
 लोकेन ॥ रागः पूर्वकथितो वेश्यायोगस्तु तत्सरतः ॥४८॥ श्रीवीरभद्रकृतिना शास्त्रेऽसमवायशासनानु-
 सृते ॥ वैशिकनाम्नधिकरणेष्वेध्यायः कृतः स्तंगः ॥४९॥ ॥ ऐपनिषदिकं सत्पममधिकरणं कामशा-
 स्त्रसर्वस्वं ॥ व्याख्यातिविश्वविदितो विमलयशा वीरभद्रारव्यः ॥१॥ अत्राध्यायं दितयं सुभगं करणं

तथावशीकरणं॥योगवृद्ध्याः कथिताः प्रथमाध्यायेतदीयेतु॥२॥क्षतरागस्यानयनं वृद्धौ विधयो विच
त्रयोगश्च॥ऐपनिषदि द्वितीये अथावाह्यायनेनोक्तः॥३॥अध्यायार्थविभागं कृते ध्वं वीरभद्रभूपालः॥
ऐपनिषदिकप्रथमं प्रथितार्थं यत्नतः कुरुते॥४॥व्याख्यातं स्मरसूत्रं विदिमिरथोक्तैस्तथाप्यमिप्रेतान्॥
अप्राप्नुवन्निहार्थानौपनिषदिके यतोभूयात्॥५॥आगुणौ वयसा सह रूपं सुभगं करं स्मृतं शास्त्रे॥एतस
हजं प्रोक्तं प्रत्येकं कामशास्त्रेषु॥६॥नालीसकुष्ठसगरैः सुभगं करं हिलेपनं भवति॥एतैरेव सुपिष्टैर्वति
लिष्टा क्षतैर्न॥७॥साधितं मंजनमुक्तं सुभगं करं द्वितीयमत्रैव॥उत्पलपत्रकुरंदैः सारिवपाचाधशो
धध्या॥८॥सहदेवयाचसिद्धं तैलं तादृग्विधः स्मृतोऽभ्यंगः॥मालाश्रितेन युक्ताः सुभगं प्रापयंती शू
॥९॥पद्मोत्पलमथ शोषितमिह युक्तं नागकेसरैश्शुद्धैः॥चूर्णं मधुघृतयोगादवलीढं तादृशं भवति॥१०॥
तानि च गरतमालैर्बतालीसैश्चैव चारुयुक्तानि॥अनुलिप्य हेमघटितकमक्षितरक्षोर्मयूरस्य॥११॥
दक्षिणहस्ते घृतमिह सुभगं करं परं मतं लोके॥विद्यातंत्राविद्यायोगादिह यौवने रुचिरं॥१२॥मासं स

वसरमथपरतस्संधारयेदिमामुचितं॥महाबालामथतोलालसभूतेषुगम्येषु॥७॥योस्सास्संहर्षदिहब-
 हुवसुदद्यातदीयतांतस्याः॥कुर्यादितीहकथितःसौभाग्येवर्धनोपायः॥१४॥गणिकायैवनदर्यादुहितुः
 शीलादिचारुनंवीक्ष्य॥एतद्धनैर्नदेयांकथयतास्त्वापयेद्देवं॥१५॥साखलुमातुरविदितानागरिकाणां
 सुतैर्महाधनिभिः॥प्रीत्यतिशयंविदध्यादृष्टिर्गंधर्वशालादौ॥१६॥तावदातुस्तस्यतुसार्पायंग्राहयेत्त-
 तस्तस्याः॥ब्रूयात्तावदल्गमेस्वीयंवस्वप्यतः॥१७॥प्रखुन्नंवातैस्सहसंयोगंस्वयमजानतीभूत्सा॥रच-
 यित्वाधस्तात्साधर्म्येषुप्रकाशनंकुर्यात्॥१८॥मोचितकन्याभावांमनसिजसूत्रग्रहात्तथाकुशलां॥अ-
 भ्यासिकेचयोगेनिपुणांकन्यांस्वकीयेषु॥१९॥सरव्यावादास्यावासुभगमेनामवास्तुजंलेताः॥इत्युच-
 चाराःकथिताःकेचिन्नास्यानुसारेण॥२०॥पाणिग्रहणविधातुर्वेश्याकन्यास्तुवसरंवश्याः॥पुध्वंतस्मि-
 स्माकालाकथितःकिलकामचारोस्याः॥२१॥तस्मिन्नप्यथकालेयस्यांराजांवसौहिसाक्षेपः॥तस्या-
 मन्यान्हीवायायादिलेवशास्त्रार्थः॥२२॥इतिवेश्यापाणिग्रहमाहससौभाग्यवर्धनंवीरः॥एतेनया

ख्याताकन्यारंगोपजीवस्य॥२३॥उपकुर्यादेवांयः सातिशयंचारुतौर्यकत्रितये॥तस्मैदद्यादेनांयस्याद्रंगो
पजीवीतु॥२४॥सुभगंकरणान्येवंपाणिग्रहणानिपण्यकन्यानां॥उक्त्वा राजकुमारः संप्रतियततेशीभावे॥२५
कनकणामरिचानांमाक्षिकमिश्रेणचानुपूर्णं॥लिसध्वजस्यपुंसः संसर्गस्यादृशीकरणं॥२६॥नातोद्रां
तरुलानिहिमृतनिर्माल्यंकलापिनामस्त्रि॥संचूर्णितमवचूर्णनविधिनानारीवशीकरणं॥२७॥मंडलक
शूर्णेमधुसक्तंस्वयंप्रमीतायाः॥स्नानादिहसामलकंकथितंपरमंवशीकरणं॥२८॥वज्रस्नुह्याःस्वंडेदृष्टा
खलुचारुगंडकस्याथ॥चूर्णेर्गंधकशिलयोरभ्यक्तंसप्तद्वस्तु॥२९॥संशोष्यचूर्णयित्वा मधुनालिसध्व
जस्यसंयोगः॥विक्रोसौसत्याअपिशस्त्रेपरमोवशीकारः॥३०॥इहैतेचचधूमरात्रौतद्धोमसंगसंघेन
सौवर्णचंद्रमसंदर्शयतिस्फुटंशास्त्रे॥३१॥वानरपुरीषमिश्रैरतेयैमिवकिरेदसौकन्यां॥नान्यस्तामि
हलभतेयत्नरातेनापिसंयुक्तः॥३२॥खंडान्यथचवचायाःलिसान्याम्रोद्भवैःशुभैलैः॥उक्तीर्यसिंश
पायाःस्कंधेसंस्थापयेदधत्तं॥३३॥उक्तीर्यपंचवृक्षंतनुशकलानीहंखदिरसारस्य॥स्नानंतेवामासौ

आचक्षते नुलेपनमेतत्स्वत्तु देवका हनान्मेह ॥ एव च परमः प्रोक्तः शास्त्र उपायो वशीकरणे ॥ ३४ ॥ उक्तीर्य
 पंचदशं तनुशकालानीह स्वदिरसारस्य ॥ स्थाप्यंते वा मासादये तद्रूधभां जिस्थुः ॥ ३५ ॥ अनुलेपन
 मिदमुक्तं शास्त्रे गंधर्वकांतनामेह ॥ अचक्षते च परमं वशकरां कामशास्त्रज्ञाः ॥ ३६ ॥ सहकारतैलमि-
 श्राः तगरविमिश्राः प्रियंगवश्चैव ॥ उक्तीर्य नागकेसरमयनविनिहतास्ततोपहेताः ॥ ३७ ॥ अनुलेपन
 मिदमुक्तं कवशकरां नागकांतनामेह ॥ समग्रौलंजनसहितं पुण्यं वशदं च चक्षुष्यं ॥ ३८ ॥ उष्ट्रस्यास्थि
 रसेन च भावित दग्धं हि भृंगराजस्य ॥ उष्ट्राख्यां जनिकास्यां मृतगैहस्थ्या दसौर्दक्षं ॥ ३९ ॥ एतन्नाख्यां
 भासये नोरगाणि नाम स्रग् ॥ अंजनमिधुमुदीरितमिदमिह वशदं वीरभद्रेण ॥ ४० ॥ यानं सशर्करस्य
 येव स्तो रगसिध्यमु स्य ॥ उक्तो वृषत्तयोगो वास्यायन कामशास्त्रेषु ॥ ४१ ॥ क्षीरेण च सहपानमवति
 विदार्य स्तथात्मगुत्पायाः ॥ तादृक् क्षीरिकाया सहपानं क्षीरस्य चैतादृक् ॥ ४२ ॥ पयसा शर्करेण हि शं
 गारककसेरुचारुमधुकानि ॥ पिष्टानि साधु हृत्वा सहितानि क्षीरकाकोलप ॥ ४३ ॥ मंदानिलेन पक्वा घृ

तमधेयावदर्थभोजेस्य॥भवतिसमर्थःपुरुषोऽनंताभिःस्त्रीभिरासगे॥४५॥अंडरसैश्चटकानानिस्तु
वतिलभाववर्नविधायेह॥गोधूममावचूर्णेनिजगुलायाःफलचैव॥४५॥शृंगारकंकसेरुक्षीरेणाज्ये
नचेदमर्धतया॥पायसमेतैःपक्वंभुंक्ताष्टवद्रवेत्स्त्रीषु॥४६॥क्षीरेणैवविदार्याःमोरध्वार्थोपिपालः
बीजानां॥पानेस्त्रीषुबहुविधंपुरुषस्सामर्थ्यमाप्नोति॥४७॥निजगुलयाविदार्याशर्करयाचाथसर्वि
चामधुना॥गोधूमचूर्णरिचितांभुक्तास्यालोहिकांशस्तः॥४८॥चरकरसैस्संसिद्धांतंतुलतःपाय
संविनिर्वर्त्य॥मधुनाज्येनचमुक्तंसूतेसंभोगसामर्थ्यं॥४९॥मध्वाज्यशर्कराणामधुकस्याथद्विकं
द्विकंहिफलं॥कषैरामधुरसायाःपयसःप्रस्थेनचैवेह॥५०॥अमृतमिदंहिषडंगंमेध्यंरुष्यंप्रयुक्तं
मायुष्यं॥युक्तरसंचनिगदितंवाह्यायनवीरभद्राभ्यां॥५१॥छागघृतंगोक्षीरंकलकंमधुकस्यचैववि
प्लव्याः॥पक्वंसहचकवायैर्गुद्राभीरुश्चदंष्ट्राणां॥५२॥पुष्पारंभेप्राशनमन्वहमेतस्यरुष्यमा
युष्यं॥मेध्ययुक्तरसननुकथितंश्रीवीरभद्रेण॥५३॥क्षुराश्रीपर्णीफलमथचसभीरुःतथाश्वा
दंष्ट्रारव्यां॥आप्रवृत्तिनीउपक्ताकथितोनीरश्चतुर्भागः॥५४॥पुष्पारंभणमस्यप्राशनमुक्तंदिने

दिने प्रातः॥ मेध्यं युक्तरसं ननु वृष्यं चैवाथ चायुष्यं॥ ५५॥ यवचूर्णं समभागं युक्तं चूर्णैस्तथा श्वदंष्ट्रायाः॥
 पूषलिकामश्रीयादुध्यायेदन्वहं प्रातः॥ ५६॥ यवचूर्णं समभागं युक्तं चूर्णैस्तथा श्वदंष्ट्रायाः॥ एतन्मे-
 ध्यमुदाहृतमायुष्यं वृष्यमथ च युक्तरसं॥ श्रीवीरभद्रवर्तिनानानाशास्त्राणि संवीक्ष्य॥ ५७॥
 आयुर्वेदाद्देवादिद्यातं शरव्यतासवाकोभ्यः॥ योगा एते ज्ञेया प्रीते प्रीतिप्रदानित्यं॥ ५८॥ अशुचिद्र-
 युतानि ह जीवाद्यानक्षमास्तथानैव॥ संदिग्धानुपपुंज्याद्देहक्षैण्यं प्रदंश्चैव॥ ५९॥ ब्राह्मणसुहृ-
 दभिनंदितमिह शिष्टैर्पद्यनंदितेनैव॥ मंगलयश्च भवेद्यत्तद्वोक्तव्यं सुखेशक्तं॥ ६०॥ श्रीवीरभद्रव-
 र्तिनाशास्त्रेऽसमवासाशासनानुष्ठुते॥ औपनिषदाधिकरणे प्रथमोऽध्यायः कृतस्तस्यार्थः॥ ६१॥
 औपनिषदद्वितीयोऽर्द्धयिताद्वैतचारितद्वैतः॥ श्रीवीरभद्रनामा कामागमनिर्णयेतनुते॥ १॥ योजरंज-
 यितुमशक्तो भवति हि चंडस्फुरस्मरावेगात्॥ संतनुयात्तु योगानुक्तान्याख्यायनेनेह॥ २॥ करम-
 र्दनमारचयेत्संवाधस्येह पूर्वं मादरतः॥ रत्नारंभं कुर्यादस्यारसलाभकालेषु॥ ३॥ आंतार्तयोरथा

पिचचंडे वेगे तथा च वयसोपि ॥ आख्यातमौ परिष्कमानयुने न हरा मे गस्य ॥ ४ ॥ अथ वा यद्रव्याणि
हियो ज्यान्यत्रेतिकाममार्गज्ञाः ॥ तानि च वृष्यतया न तु कर्मसहिष्णुनि गदितानि ॥ ५ ॥ हे मरजतकाला
यस्य दशनगवलताप्रसाध्यानि ॥ आपुससी समयानि च मृदुशान्ता नि हनान्मातुः ॥ ६ ॥ एतद्धिवा भ्रवीयाः वा-
स्यायनसंमते तु तस्मात्मान् ॥ ध्वजमानांतरयुक्तं बिंदुभिरधिकैः कठोरतं ॥ ७ ॥ एते देसंधारी त्रिप्रभृति स्या-
वुचू उकं क्रमतः ॥ ललिकामे कामिहवा व्यसनैरावेष्टितां कुर्यात् ॥ ८ ॥ कथितो यमेकचू उः कंचुकमथ जा-
लकस्वनूपाख्यं ॥ खुरयुग्मकस्वरंध्रः स्खूलोप्यथ कर्कशः कथितः ॥ ९ ॥ चुकोरुषण गुडिकया युक्तो म-
नेन योषितः कथ्यां ॥ नालकमलाचुकस्य च तैलाद्यैर्भावितो वेणुः ॥ १० ॥ अपविध्य योगनिचया इत्या-
द्यां शास्त्रदृष्टितस्तुलभाः ॥ अपविध्या व्यवहारा व्यथनं नुदाक्षिणा त्यानां ॥ ११ ॥ व्यधनस्तौ तु विनाशः
संभावित इति नोदितस्तथा स्पष्टः ॥ श्रीवास्यायनमुनिना तद्वृत्तीवीरभद्रेण ॥ १२ ॥ हयगंधाशौवा लैर्बृह-
तीफलसचरकंदसंघातैः ॥ माहिषनवनीतेन च नीलद्विषकर्ववज्ररसैः ॥ १३ ॥ एकैकेन तु मर्दनमिहव

र्धनं विनिर्दिष्टं ॥ एतैरेव कषायैः पक्वे तैले तुषणमास्यं ॥ १४ ॥ बृहती फलरस सहितं बीजं त्रपुसस्य दाडिम
 स्यापि ॥ अपि हस्तकर्णकेदः पक्वो मृध्यग्निना तैले ॥ १५ ॥ परिमर्दनपरिवेको रुधिकरौ द्वौ विकल्मतः
 कथितौ ॥ अवबुध्यो नेत्याद्याना त्रेभ्यो वर्धने योगान् ॥ १६ ॥ स्वर्कटककृतपूर्यैः पूर्णवालां गलाजरा मि
 श्रैः ॥ वानरपुरीष सहितैः कीर्णनैः वान्यकामा स्यात् ॥ १७ ॥ सोमलताधवनुत्तीर्णं गोलोहोपजीविका
 यैव ॥ चूर्णैरतेषामिह सहचतथा व्याभिघातस्स्यात् ॥ १८ ॥ जंबूफलसारसतो नियमिनाथतदनं रचि
 तं ॥ अनुलिते संबाधोगमनाद्रागो विमर्दस्स्यात् ॥ १९ ॥ चूर्णितगोपालिकया बहुयादिकयाथ जिह्वी
 काचूर्णैः ॥ माहिषतक्रविमिश्रैरचितलमानक्रियायास्तु ॥ २० ॥ नीपापूतककुसुमैर्जंबूकुसुमैरथा
 पिसंयुतं ॥ अनुलेपनं प्रतनुते दौर्भाग्यं तसंजनश्चैव ॥ २१ ॥ आदरहतः प्रलेपः फलतः किल साधु
 को किलाक्षस्य ॥ हस्तिन्यास्तं तनुते संहतिमिह चैक रात्रं हि ॥ २२ ॥ सर्षपसुगंधयोगान् पयोन्म
 लकंदचारुचूर्णानि ॥ पिष्टानि सहच मधुना लेपे मृग्यविशालं ॥ २३ ॥ आमलकानि शुभानि तु

ॐ बहुपदिकां चतुर्गुरुकुलं हृदिनालमथ त्रिलोचनैव ॥ एतद्दक्षितबर्हिणः स्पृशति पुरीवेण लिखस्तु ॥ ३३ ॥

भावनमासान् लाजाफलतः ॥ सोमार्कयोश्च दुग्धैस्तु हुयात्क्षीरैस्तथानिपुणं ॥ २४ ॥ क्वेतीकरणमिदं स्यात्
क्षेत्रानां साधुभाषितं मुनिभिः ॥ प्रसादनयनमधोक्तं कथयानास्तन्मतेनैव ॥ २५ ॥ यदयत्तिका कुरुजयो बीजै
र्मूलैश्च सूक्ष्मपर्णानां ॥ गिरिकर्णिका चैवं स्नानं तादृग्विनिर्दिष्टं ॥ २६ ॥ अभ्यंगः कृष्णीकृतिरेतैरेव हपकृतस्तौ
स्तैः ॥ क्रमतः प्रसादनाकाकथितं शास्त्रानुसारेण ॥ २७ ॥ श्वेतायाश्च चमुष्कं स्वेदोयविस्तारं च हस्त्यात् ॥ अ
लक्तकस्य योगादस्य श्वेतो धरो भवति ॥ २८ ॥ प्रसादनयननिदानंतस्य च मदयं तिकादिपूर्वोक्तं ॥ बहुपदिका
च कुष्ठतगरं सुरदारुनाली च ॥ २९ ॥ एतैरुपलिप्तो यो वंशस्याद्वज्रकंदकैश्चैव ॥ शङ्खश्रवणादस्य हिवश्या
स्यान्नात्र संदेहः ॥ ३० ॥ दुतूरकफलमुक्तादध्यं वहरात्महानिदोन्मादैः ॥ प्रसादनयनं प्रोक्तं मुक्ताज्जीर्णाक्षु
डादस्य ॥ ३१ ॥ हस्तोयद्वस्तुनतदृश्यं भवतीति चित्रयोगज्ञाः ॥ क्षीरकृतहदरं स्यादीदनत्रुणभस्म तैला
भ्यां ॥ ३२ ॥ अभयाप्रातकयोरथ पिष्टाश्रवणप्रियंगुकाभिश्च ॥ लिप्तमिह लोहभांडं तं मंस्यान्नात्र संदे
हः ॥ ३३ ॥ श्रवणप्रियंगुतैलैर्निमोकस्याप्यपष्टवस्त्रस्य ॥ वर्त्यादीपात्तत्रयतिकां सर्पाकृतिं परितः ॥ ३४ ॥

गेक्षीरस्य च पानं श्वेतायाः श्वेतजीववत्सायाः ॥ आयुष्यं च यशस्यं तद्वद्विप्रा वः एमुस्ताः ॥ ३६ ॥
 श्रीवीरभद्रकृतया वास्यायनसूत्रतत्संक्षेपं ॥ अवगतकामविचारो भवतु जनो निदितादिरतः
 ॥ ३७ ॥ काममिवास्मात्प्रसयमर्थं धर्मं तथा शिवल्लोकं ॥ बुध्या कुरु ते यथाश्रविगीताश्च पुराणेषु
 ॥ ३८ ॥ श्रीवास्यायनमुनिरपि चक्रे यद्वं ह्यन्यथा स्मृतं ॥ तदधीत्य कामशास्त्रं येदुर्गमं ते शिष्टाः
 ॥ ३९ ॥ वेदेषु नाभिचारानां गमविद्या सुकाममार्गाः ॥ तद्वदिहापि विगीता अर्थाः रेचिन्मदोष
 य ॥ ४० ॥ विदिता शिवल्लोकं अपि सुनयानैवेह निदिता चरणाः ॥ पशवस्त्वेनियतविषया दोषस्त
 स्मान्न शास्यस्य ॥ ४१ ॥ इत्यवधाय निबन्धानवलोक्या सौ स्मरामे निपुणं ॥ अकृतस्फुटतत्वा नि
 दिवास्यायनकामसूत्राणि ॥ ४२ ॥ श्रीरामचंद्रनंदनवीरश्रीवीरभद्रदेवेन ॥ एकार्यमतिनानिर्णीतः
 कामसूत्रार्थः ॥ ४३ ॥ यः कर्णति वसुदिने पार्थति समरे स वा वदानेषु ॥ धर्मधर्मजरूपेन कुलति स
 ह देवतिज्ञाने ॥ ४४ ॥ शरदिंदुर्विवंगं गमरहर सदृशं च कीर्तिचंद्रं ॥ हरफालानलविषमप्रता

७८

पतापेन तेनेह ॥४५॥ ससाधिकरणमेतत्तद्वद्विंशतिमितस्फुरध्यायं ॥ वास्यायनकृतशास्त्रं व्या-
 नं व्यातं वीरभद्रेण ॥४६॥ दृष्ट्वैतदस्फुल्लं तथान्यपि सूत्राणीह कामशास्त्रस्य ॥ बुधवारचयतधीरो-
 लीलाश्चैतोन्यवोनुमताः ॥४७॥ धावन्मुमिरभिलक्ष्मीः शंभोर्वामांगमविजायावत् ॥ तावदसौ
 स्मरकुतुकं ग्रंथः प्रख्यापयन्नस्तु ॥४८॥ हरलोचनहरलोचनरसशशिविश्रुते समये ॥ फाल्गु-
 णशुक्लप्रतिपदि पूर्णग्रंथः स्मरः स्मेरः ॥४९॥ श्रीवीरभद्रहतिनाशास्त्रेऽसमवायाशासनानुस-
 ते ॥ औपनिषदाधिकरणे चरमो ध्यायः कृतः स्सांगः ॥५०॥ ॥ कंदर्पचूडामणिनामग्रंथस्समा-
 प्तः ॥ श्रीसीतारामपरब्रह्मणे नमः ॥ श्रीकासीविश्वेश्वराय नमः ॥ पूर्णकालमैरकाय नमः ॥५१॥

नं. ५४६५

नारदपुराण भाग -
अथ नारद
संस्कृत-वृत्तान्त
बाल्य भाग
महाराष्ट्र भाग

महाराष्ट्र भाग
महाराष्ट्र भाग

००३४

५/५

००३४